

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**In epistolam Iohannis tractatus decem - Cod. Aug. perg.
227**

Augustinus, Aurelius

[S.l.], [9. Jahrh.]

Leonis M. sermones

[urn:nbn:de:bsz:31-67396](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67396)

TRACTATUS QUOS ADIE ORO
NATIONIS SUE PERCONTINUUM QUIN
QUEN NIUM BEATISSIMUS PAPA
LEO OIXIT ADPOPULUM . . . IOIST

De ordinatione sua . . . N . . . iii

De collectis. *Su* . . . N . . . v

De ieiunio decimi mensis . . . N . . . vi

De natale dñi . . . N . . . v

De ephiphania . . . N . . . v

De ieiunio quadragesime . . . N . . . v

De passione dñi . . . N . . . x

De ascensione dñi . . . N . . . ii

De pente costen . . . N . . . iij

De ieiunio post pente costen . . . N . . . i

Ad populum . . . N . . . i

De ieiunio quarti mensis . . . N . . . ii

De natale apostolorum . . . N . . . i

De ieiunio septimi mensis . . . N . . . ii

Contra heresem eutiches . . . N . . . i

De ordinatione sua . . . N . . . i

Laudem dñi loquatur os meum & nomen
sem̄ eius anima mea ac sp̄s caro & lingua
benedicat. Quia non uere cunde sed ingre-
te mentis iudicium est beneficia tacere di-
uina. Et satis dignum est ad sacrificiis
dominice laudis obsequium. consecrata pon-
tificis inchoare. Quia in humilitate nra
memor fuit nri dñi & benedixit nobis. Quia
fecit mirabilia magna solus ut presentem
me credere & ur̄e sc̄itatis affectio. Quem fecit
rat necessitas. Longe peregrinationis absen-
tem. Ago igitur dō nro gratias & semp̄ actu-
rus pomnib. que & tribuit mihi. Vestri quo-
que fauoris arbitriū debita gratiarū actione
concelebro. Euidenter intellegens quantū
mihi possint reuerentiae amoris & fidei stu-
dia ur̄e dilectionis impendere animarū ur̄i-
rū salutem pastoralis sollicitudine cupi-
enti. Quia tam sem̄ de me nullis ammodum
precedentib. meritis iudiciū ptulisti.
Obsecro igitur p̄ misericordias dñi iuuare

uos quem desiderus expectistis. Ut sp̄s
 gratiæ maneat in me & iudicia ur̄a non
 fluctuent. Prestat in commune omnib;
 nobis pacis bonum qui uobis studia unam
 mitatis infudit. Ut omnib; diebus uite
 mee in omnipotentis diseruitium & ur̄a para
 tus obsequia cū fiducia possim dñm depreca
 ri. Pater scē conserua eos in nomine & uo
 ut preseruos dedisti mihi. Sempque uobis pfici
 no. Quentib; ad salutem. magnificē anima
 nationi mea dñm. & in futuri rētributione iudi
 cii ita mihi apud iustum iudicem sacerdo
 cum mei ratio subsistat ut uos mihi p̄ bona
 opera ur̄a sitis gaudium uos corona; Qui
 bona uoluntate sincerum presentis uite
 testimonium prestastis. PER X̄P̄M D̄N̄M
 N̄R̄M. ITCALIA INNAT̄ eius deo.
 Honorabile mihi dilectissimi hodiernū
 diem fecit diuina dignatio quedū humilita
 tem meam in summū gradum p̄uehit quod
 neminem suorū spernerē demonstrauit.

Unde & sinecessariū est trepidare de me-
rito. religiosum tamen est gaudere de do-
no. Quō quimihī honoris est auctor ipse
administrationis adiutor; Et ne sub mag-
nitudinis gratiæ subcumbat infirmus
dabit uirtutem qui contulit dignitatem.
Recurrente igitur p̄ suum ordinem die
quomē dñs episcopalis officii uoluit habe-
re principium. Uera mihi est in gloriam di-
causa l̄xanti. Quimihī ut multum a me dili-
geretur multa dimisit. & ut mirabilem fi-
ceret gratiā suā in eū munera sua contulit
in quomē ritorū suffragia non inuenit. Quo
opere suo dñs quid cor dñi nr̄i insinuat.
quid ue commendat. nisi ut de sua iusticia
nemo presumat. & de ipsius misericordia
nemo diffidat. Quae tunc euidentius pre-
minet quando p̄ccator sc̄ificatur & abide-
tus erigitur. Neque enim de qualitate
nr̄orum operum pendet caelestium men-
sura donorū aut in isto sc̄to in quo tota uita

temptatio est. Hoc unicuique retribuitur
 quod meretur. Vbi sumi quiritates dñs obserua
 re & nullas iudicium ipsius sustineret. Mag
 nificate ergo dilectissimi dñm mecum & exal
 temus nomen eius inuicem. ut tota ratio
 caelebritatis hodiernae ad laudem sui refe
 ratur auctoris. Nam quod proprie ad affec
 tum animi mei pertinet. Confiteor me pluri
 mum de omnium ur̄m deuotione gaudere.
 Cumque hanc uenerabilium sacerdotum
 meorum splendidissimam frequentiam
 uideo. angelicum nobis in tot sc̄is sentio in
 ter esse conuentum. Ne dubito habundan
 tiore nos hodie diuine presentiae gratia
 uisitari. Quando simul adsunt & unolu
 mine micant. Tot speciosissima taberna
 culadi. tot membra excellentissima corpo
 ris xpi. ne abest ut confido ab hoc cœu & iā
 beatissimi patri apostoli pia dignatio & fida
 dilectio. Neque deuotionem ur̄m ille de
 seruit cuius uos reuerentia congregauit.

Deuro itaq; & ipse gaudet affectu & in confortib; honoris sui obseruantia dominice institutionis amplectatur; Probat ordinatissimam totius ecclesie caritatem que in patri sede per se suscipit. & atanti amore pastoris nec in personata inanis tepescit heredis. Ut ergo hęc pietas dilectissimi quam erga humilitatem meam unanimiter exhibetis fructum sui studii consequatur. Misericordissimam dei nostri clementiam supplices obsecrate. Ut in dieb; nostris expugnet in pugnantem nos. muniat fidem nostram. multiplicet dilectionem. augeat pacem. meque seruulum suum quem ad ostendendam diuicias gratiae suę gubernaculis & ecclesie uoluit presidere. sufficientem tanto operi & utilem uirę aedificationi dignetur efficere & ad oc tempora nre seruitutis extendere ut proficiat deuotioni quod fuerit largitur & gratia per christum dominum nostrum. **ITCO** ALIA IN NATI EIOE.
Quotiens nobis misericordia dei donorum suorum dies renouare dignatur iusticia dilectissimi

mi & rationabilis causa laudandi est. Si of-
fici origo suscepti ad laudem suam refera-
tur auctoris. Hanc enim obseruantiam
omnibus quidem sacerdotibus congruam sed
mihi maximam necessariam esse cognosco. Quo
respiciens ad exiguitatis meae tenuitatem &
ad suscepti muneris magnitudinem & iam
ego propheticum illud debeo proclamare;

Oñe audiui auditum tuum & timui con-
sideraui opera tua & expaui. Quid enim tam sol-
licitum tam pauendum quam labor fragili
sublimitas humili dignitas non merenti.

Et tamen non desperamus neque deficimus
quia non de nobis sed de illo presumimus.
Unde & dauidicum psalmum dilectissimi
non ad ueram elationem sed & christi domini gloria
consona uoce cantabimus. ipse enim de quo propheti-
co dictum est tu es sacerdos in & eternum secundum ordinem
melchisedech. hoc est non secundum ordinem aaron
cuius sacerdotum pro paginam suam seminis cur-
rens temporalis ministerii fuit & cui uelleris ter-

tamenti lege cessauit. Sed scdm ordinem
melchisedec in quo aeterni pontificis formā
precessit & dum quib; parentib; sit editus
non refertur. Ille in eo intellegitur osten-
di cuius generatio non potest enarrari. De-
nique cum huius diuini sacerdotii sacramen-
tū & iā ad humanas puenit functiones. Non
p generationum tramitem nec quod caro & san-
guis creauit eligitur. Sed cessante priuile-
gio patrū & familiarū ordine p̄termissis eos
rectores & ecclesia accipit quos s̄c̄t̄ sp̄s prepa-
rauit. Ut in populo adoptionis dī cuius unuer-
sitas sacerdotalis atque regalis est non pro-
gatiua terrene originis obtineat unctionem sed
dignatio celestis gratiae gignat antistitem; Quā-
uis ergo nos dilectissimi ad explendam nr̄i offi-
cii seruitutem & infirmi inueniamur & segnes
dum si quid deuote ac strenue agere cupimus ip-
sius conditionis nr̄e fragilitati tardamus. ha-
bentes tamen incessabilem p̄p̄tationem omni-
potentis & p̄p̄t̄i sacerdotis. quis similis nr̄i.

equalis patri diuinitatem usq; ad humana
 summisit humanitatem usque ad diuinam
 uexit; Digne & pie & de ipsius constitutione
 gaudemus quō & simul ut pastoribus curam
 suarum ouium delegauit. ipse tamen dilē
 ti gregis custodiā non reliquit; Decius prin
 cipali &ernoq; presidio & iam apostolice opus
 munimen accepimus. Quod utiq; ab opere suo
 non uacat & firmitas fundamenti cui totius
 aedificij supstruitur altitudo. Nulla incum
 bentis sibi templi mole lassescit soliditas enim
 illius fidei que in apostolorum principem est
 laudata p̄p̄uat. Et sicut p̄manē quod in xpo
 p̄p̄rus credidit ita p̄manē quod in p̄ro xps in
 stituit; Cū enim sicut in euangelica lēctione
 referatur est interrogat̄e dñi discipulos que
 ipsum multis diuersa opinantib; crederent. Re
 spondit s̄c̄que beatus apostolus dicens. Tu es xps
 filius di uui. Dñr ait. beatus es simon bariona
 quia caro & sanguis non reuelauit tibi sed pater m̄r
 qui in celis est. Et ego tibi dico quia tu es p̄rus

& sup hanc p&ram edificabo & desia meam
& porte inferi non preuale bunt aduersus eam
& tibi dabo clauet regni caeloru. Et quodcu
que ligaueris sup terram erit ligatum & in celis.
& quodcuq; solueris sup terram erunt soluta
& in celis. ¶ Man& ergo dispositio uerita
tis & beatus p&rus in accepta fortitudine
pseuerans suscepta & clesie gubernacula
non relinquit. sicut enim prec&eris ordinatur
ut dump&ra dicitur dum fundamentu pnu
atur dum regni caelorum ianitor constituitur.

¶ Quum ligandorum soluendorumque arbit
mensura & iam in celis iudiciorum suorum
diffinitione p̄ficatur. Qualis ipse cum xp̄o
ess& soci&as p̄ ipsa apellationum eius m̄ste
ria nosceremus. Quinunc plenius & poten
tius ea que sibi commissa sunt p̄ agit & om̄s
partes officiorum atque curarum in ipso & cu
ipso p̄que est glorificatus exsequitur. Si
quid itaq; nobis recte agitur recte que decer
nitur. Siquidam misericordia di cotidianis

replicationibus obtinetur illi uere est operum
 atque meritorum cuius in se desua uiuit poter
 tas excellit auctoritas. Hoc enim obtinuit
 dilectissimi illa confectio que ad o patre aposto
 lico inspirata cordi omnia humanarum opini
 onum incerta transcendit. & firmitatem
 petri que nullis impulsionebus quater & cur
 accepit. In uniuersa naq; & desia tuet xpr
 filius di uiui cotidie petrus dicit. & omnes
 lingua quedam confitetur magisterio huius
 uocis imbuitur. & hec fides diabolum um
 cit & captiuorum eius uinda dissoluit. hec
 erit os mundo inserit celo & porte inferi ad
 uersus eam pualere non possunt. Tanta eni
 diuinitus soliditate munita est ut eam ne he
 retica unquam corrum pere prauitas ne pa
 gana potuerit superare pfidia, hic igitur
 modis dilectissimi rationabili obsequio celebra
 tur. hodierna festiuitas ut in psona humilita
 tis mee ille intellegatur. ille honoratur in quo
 pre omnium pastorum sollicitudine commen

ff
datarum sibi ouium custodia p̄seuerat. &
cuius dignitas & iam in indigno herede non
deficit. Unde uenerabiliū quoque fratrum &
consecratorum meorum desiderata mihi & hono
randa presentia hinc sacratio est atq; deuotior
si p̄latem huius officii quo ad esse dignitatē
ei principaliter referunt. Quem non solum
huius sedis p̄sulem sed & omnium episcoporum
nouerunt esse primatem. Cum ergo cohorta
tionē nr̄am in auribus; ur̄e sc̄itatis adhibemus ip
sum uobis cuius uice fungimur loqui credite quia
& illius uos aff̄ctū monemus & non aliud uo
bis quā quod docuit p̄dicamus. ¶ Obsecran
tes ut succincti lumbos mentis ur̄e sobriam &
castam uitam in diuini timore ducatis nō concupis
centis carnis mens principatus sui oblita con
sentiant. ¶ Breuia & caduca sunt terrenarū
gaudia uoluptatum que ad p̄ternitatem uocatos
a semet ipsis uitę conantur auertere. Fidelis ergo
& religiosus animus ea que sunt celestia con
cupiscat & diuinarum p̄missionum auidus in

amorem se incorruptabilis boni & in spem uere
 lucis ad tollat; **C**ertum estote dilectissimi quod
 labor uester quouitur resistitis & carnalibus
 desideris repugnatis placens in conspectu di
 est atq; preciosus non solum uobis sed & iam mihi
 apud di misericordiam p̄sufuturus. Quia de p̄fē
 tu dominici gregis gloriatur cura pastoris. &
Corona enim mea sicut apostolus ait & gau
 dium uos estis fides ur̄a que ab initio euangeli
 in uniuerso mundo predicata est in dilectione
 & sc̄itate p̄manserit. Non licet omnē
 & deriā que in toto orbe terrarum est cunc
 tis oporteat florere uirtutib: Uortamen
 p̄cipue inter ceteros populos de c̄ & meritis
 p̄ & atis excellere; Quos in ipsa apostolice
 p̄ & re arce fundator & dñr ih̄s xp̄s cum omnib:
 redemit & beatus apostolus p̄ & rus p̄ & omni
 bus erudiuit. p̄ xp̄m dñm nr̄m.
ITEO ALIA IN NAT̄ eius deo.

Cau deo dilectissimi de religioso ur̄e deuoti
 onis affectu & dō gratias ago quod in uob

pietatem xpiane unitatis agnosco. Sicut enim
ipsa frequentia unā testatur intellegas diei
huius recursum ad communem l&icam pane
re & honorem celebraturi totius gregis pan
nua festa pastoris; Nam licet uniuersa ecclēsia
di distinctis ordinata sit gradibus ut ex diuersis
mēbris sacra corporis subsistat integritas.
Omnes tamen sicut ait apostolus in xpo unum
sumus. ⁊ Ne quis quā ita est ab alterius diu
sus officio ut non ad connexionem p̄tineat capi
tis cuius lib & humilitas portionis. In imita
te igitur fidei atq; bap̄tismatis indiscreta no
bis societas dilectissimi & generalis est digni
tas; Scdm euangelium beatisimi p̄tri apos
toli sacratissima uoce dicentis. ⁊ Et ipsi tā
quā lapides uiui sup̄ edifi camini domos sp̄ita
les sacer dotum sc̄m offerentes sp̄ita
les ostias acceptabiles dō p̄ ih̄m xp̄m & infra.
Vos autē genus electum regale sacer dotum
gens sc̄a populus acquisitionis. ⁊ Omnes
enim in xpo regeneratos crucis signū efficit

reges sp̄s sc̄i unctio consecrat sacer dotes.
 Ut p̄ter istam sp̄cialem. n̄r̄i ministerii ser
 uitudinem uniuersi spiritaliter & rationabiles
 xp̄iam agnoscant se regni generis & sacer do
 talis officii esse consortes. Quidenim tam re
 gium quam subditum dō animum corporis sui
 esse rēctorem. Et quid tam sacerdotale quā
 uouere dño conscientiam puram & immaculatam
 pi & atē hostias de altari cordis offerre. Quod
 cum omnibus p̄dī gratiā commune sit factū
 religiosum uobis atq; laudabile est dedie puē
 tionis n̄r̄e quasi de p̄prio honore gaudere.
 Ut unum celebrētur in toto & desig corpore
 pontificii sacramentum quod effuso benedic
 tionis unguento copiosius quidem in superi
 ora p̄fluxit sed non parce & iam in inferio
 ra descendit. Cum itaque dilectissimi de con
 sortio istius muneris magna nobis materia sit
 communiū gaudiorum; Uerius tamen nobis &
 excellentior erit causa laudandi si non in n̄r̄e
 humilitatis consideratione remoremini.

Cum multo utilius multoque sit dignius ad
beatissimi p&tri apostoli gloriam contemplan-
dam aciem mentis at tollere & hunc diem in
illius potissimū ueneratione celebrare: Qui
ab ipso omnium charismatū fonte tam copiosus
est rigationibus inundatus ut cum multa solus
acceperit nihil in quēquā sine ipsius participati-
one transierit. Verbum caro factum est iam hu-
bitabit in nobis; & reparando humano gene-
ri totum xp̄s se in penderat nihil indispositum
sapientiae. nihil erat arduū potestati famula-
bantur elementa ministrabant sp̄s angeli serui-
ebant; ⁊ Nōullo modo poterat inefficax eē
sacramentum quod simul ipsius dītatū unitas
operabatur & trinitas. Et tamen d&to mundo
unus p&trus eligitur qui & uniuersarum gentiū
uocationi & omnib; cunctisq; & clesie patribus
preponatur. ⁊ Ut quamuis in populo di mul-
tisacerdotes sint. multiq; pastores omnes tamē
pprie regat p&trus. quos principaliter re-
gat xp̄s. Magnum & mirabile dilectissi-

mi huic uero consortium potentie sue tribuit di-
 uina dignatio. Et si quid eum eo commune esse
 nō uoluit esse principibus. Numquam nisi
 ipsum dedit quicquid alius non negauit. ¶
 Omnes apostolos dñs quid de se homines opinen-
 tur: interrogat & tam diu respondentium sermo
 communis est quam diu humane intelligentie
 ambiguitatis explicatur. At ubi quid habeat
 discipulorum sensus exigatur. ¶ Primus est in
 dñi confessione qui primus est in apostolica dig-
 nitate qui cum dixisset. Tu es xpi filius di ui-
 ui. ¶ Respondit ei ih̄s. beatus es simon bar io-
 na quia caro & sanguis non reuelauit tibi sed
 pater n̄r qui in celis est. IDEST. ideo beatus
 quia pater n̄r docuit n̄c terrena opinione
 fefellit sed inspiratio celestis instruxit. Et n̄
 caro n̄c sanguis sed ille me tibi cuius unigeni-
 tus sum. indicauit. ¶ Et ego inquit dico tibi
 hoc est sicut tibi pater n̄r manifestaui diui-
 nitatem meam. Ita & ego notaui tibi facio ex-
 cellentiam meam. ¶ quia tu es petrus ideo est.

cū ego sim inuolabilis p̄ra. Ego lapis angula
ris qui facio utraque unum. Ego fundamē
tum p̄ter quod nemo potest aliud ponere
tamentu quoq: p̄raes quia mea uirtute soli
daris. Ut queq; mihi potestate sunt ppria. sint
tibi mecum participatione communia. Sup
hanc p̄ram edificabo & ecclesiam meā. & por
te inferi non preualebunt aduersus eam.
Sup hanc inquit fortitudinem & nam extru
am templū & ecclesie mee celo inserenda
sublimitas in huius fidei firmitate consurgit.
Hanc confessionem porte inferi non tenebunt
mortis uincla non ligabunt; Uox enim ista uox
uite est & sicut confessores suos in celestia p
uehit. ita negatores ad inferna dimergit.
Propter quod dicitur beatisimo p̄ro tibi
dabo clauēs regni caelorum. & que cūq; li
gaueris sup terrā erunt ligata & in celis. &
que cūq; solueris sup terram erunt soluta & in ce
lis. Transiunt quidā & iam in alios apostolor
ius istius potestatis & ad om̄m ecclesie princi

per decreti huius constitutio conuenit. Sed
 non forte uni commendauit quod omnibus inti-
 metur. Petro enim ideo hoc singulariter cre-
 ditur quia cunctis a ecclesie rectoribus petri for-
 ma proponitur; **M**and ergo petri priuile-
 gium ubicumque ex ipsius fertur equitate iu-
 dicium; Nam nimia est uel seueritas uel re-
 missio. ubi nihil ligatum nihil solutum nisi
 quod beatus petrus aut ligauerit aut soluerit.
 Instante autem passione sua dominus que discipulorum
 erat turbata constantia **S**imon inquit **S**imon
 & ce satanas ex postulauit ut uos cerneret
 sicut triticeum. **E**go autem rogavi pro te ne defi-
 ciat fides tua & tu conuersus confirma fratres tu-
 os ne intres in temptationem; **C**ommune
 erat omnibus apostolis periculum de temp-
 tatione formidinis & diuine precationis aux-
 ilio pariter indigebant. Quo diabolus om-
 ni exagitare cupiebat elidere & tamen spe-
 cialis ad domino petri cura suscipitur & pro fide
 petri proprie supplicatur tamquam aliorum

R

101
status cercior sit futurus si mens principis uic-
ta non fuerit. In p̄ro ergo omnium fortitu-
do munitur & diuine gratie ita ordinatur aux-
ilium ut firmitas que p̄ xpm p̄ro tribuitur p̄pe-
trum apostolis conferatur; Cum itaq; dilec-
tissimi tantum nob uideamus presidium diuini-
tus institutum racionabiliter & iuste inducis
nr̄i meritis & dignitate l̄amur. gratias agen-
tes sempiterno regi redemptori nr̄o dño ih̄u xpo
quod tantam potentiam dedit ei quem totius ec-
clesie principem fecit ut si quid & iā nr̄is tem-
porib; recte p̄ nos agitur r̄e r̄eque disponitur
illius operibus illius sit gub̄naculis deputan-
dū cui dictum est. & tu conuersus confirma-
fr̄ tuos & cui post resurrectionē suam dñs
ad trinā & r̄niamoris p̄fessionē mystica insinua-
tione ter dixit p̄ce oues meas. Quod nō
quoq; p̄cul dubio facit & mandatum dñi pius
pastor exsequitur. Confirmans nos cohorta-
tionibus suis & p̄ nob̄ orate non cessans. ut nulla
temptatione superemur. Si aū hanc p̄datis

sue curam omni populo dī sicut credendū
 est ubiq; p̄tendit. Quantomagis nobis alū
 nis suis opem suam dignatur impendere. Apud
 quos in sacro beate dormitionis thoro eadem
 qua presedit carne requiescit. Illi ergo hunc
 seruitutis nr̄g natalicium diem illi adscriba
 mus hoc festū cuius patrocinio sedis ipsius me
 ruimus esse consortes. Auxiliante nobis p̄
 omnia gratia dñi nr̄i ih̄u xp̄i qui uiuit & regnat
 cum dō patre & cum sp̄sco. EXPLICIT IN
 CIPIT de collectis.

Multis diuinarum scripturarum testimo
 nis edocemur quantum helimosinarum me
 ritum & quanta sit uirtus. Certum est enī
 unumquemq; nr̄m anime sue benefacere quo
 tient misericordia sua inopiae succurrit ali
 ene. ⁊ Promta ergo dilectissimi & facilis apud
 nos esse largitas debet sic se dimus id sibi
 unūquemq; prestare quod indigentibus tribu
 it. Theaurū enim suum condit in celo
 qui xp̄m pascit in paupere. Benignitatem

itaque in hoc & dispensationem diuine pietatis
agnosco idcirco enim te habundare uoluit ut pre
aliis non egeret & per ministerium operis tui pau
perem a begestatis labore te apud ceterorum
multitudine liberaret. O mira prudentia
& bonitas creatoris ut uno facto duobus uellet
esse securum. Ventura igitur dominica
dies collectarum futurus est. hortor & moneo
scitatem uestram ut singuli quique & pauperum
memineritis & uestri. Ac per possibilitate uirum
uestrum intellegatis in egentibus christum quantum
nobis pauperes commenda uult ut se in ipsis uestis sus
cipi testetur & pacis. christi dominus noster. **NEO ALADI**

Notum uobis dilectissimi & famuli **COLLECTIS**
are mandatum pastorale predicamus hor
tatu ut in opere misericordiae studeatis esse
deuoti quod & iam sinumquam uestra scitatem
neglegitur nunc tamen promptius est & impensi
us exsequendum & quia primus collectarum
dies saluberrime a sanctis patribus institutus. hoc
egit prout unus quisque prout uotiuum atque possibile

est in usus atq; alimoniam pauperum de
 ur̄is facultatib; conferatis. **S**cientes ppter
 illud regenerationis lauacrum in quo uniuerso
 rum ablute sunt macule p̄ccatorum hoc reme
 dium infirmitati humane diuinitus esse dona
 tum; Ut si quid culparum in hac terrena habi
 tatione contrahitur helimosinis deleatur.

Helimosine enim opera caritatis sunt. **E**t sci
 mus quia caritas operit multitudinem p̄ccato
 rum; Proinde dilectissimi in secunda feria spon
 taneas conlationes ur̄is sollicitate preparate;
 Ut que quid uobis de temporalibus substantiis di
 miseritis id multiplicatum in aeterna retribu
 tione sumatis. **III° ALIA DE COLLEC TIS.**

Xpiane pietatis est dilectissimi utque aposto
 licis sunt traditionib; instituta p̄seuerantis
 deuotione seruentur. Nam illa beatissimi disci
 puli ueritatis hoc diuinitus inspirata. commen
 dauere doctrina ut quocient cecitas paganorū
 sup institutionib; suis esse intentior; Tunc pre
 cipue populus di orationib; & operib; pietatis

instare. Quo immundis spiritus quantum gentili
um errore laxantur tantum uere religionis
obseruantia conterentur. & augmenta iusticie
urunt impietatis auctorem; Cuius impia &
pffana commentane sacratis deuero cordib;
aliquid pollutionis inferrent; Beatus ma
gister gentium precauebat cum uoce aposto
lica diceret. Nolite iugum cum infidelib;
ducere. Que enim partica patio iusticie cu
iniquitate autque societas lucis ad tenebras
& de inde uocem ppheticu spiritus adderet dicit
Exite exite de medio eorum & separamini
dicit dominus & inmundum nescietis. Unde
quoniam ad destruendas antiqui hostis insidias indie
quo impii sub idolatriarum suorum nomine dia
bolo seruebant prouidentissime in sancta ecclesia
prima est instituta collectio; Uolumus dilec
tionem uestram tercia feria post regionum uestrarum
& clesias cum uoluntariis elemosinarum obla
tionibus conuenire. In quo opere & iam si non
est omnium equalis facultas debet esse par pi

& ar. Quō fidelium largitas nondemuneris pen
 satur pondere sed debenuolentiae quantitate.
 Habeant ergo in hoc misericordie commercio & iā
 pauperes lucrum & ad sustentationem egentium
 de quanta cumq; substantia aliquid quod eos non
 contristet excerpant. Sit diues munere copi
 osior dū panimum non sit inferior. Quamuis
 enim maior speretur reditus de meliore semente.
 Potest tamen & iam de exigua satione multus fruc
 tus puenire iusticie; ¶ Justus est enim iudex
 noster & uerax quineminem fraudat mercede me
 ritorum; Et ideo nōs curam pauperum uult ha
 bere ut in future retributionis examine misericor
 dias quam pmissit misericordiam largiatur
 xps dñs noster. III. **ALIA DE COLLICITIS.**

Misericordia dilectissimi & iusticia dī for
 mam retributionum suarum a mundi consti
 tutione dispositam p doctrinam dñi nri ihū xpi
 benignissima nobis expositione reserauit.
 Ut acceptis rerum significationib; que futura
 credimus iā quasi gesta nossemus. Sciebat

enim redemptor nr̄i atq; saluator quantos fal-
lacia diaboli per totum mundum sparsisset
errores. & quam multi superstitionibus maxima
sibi partem humani generis subdidisset. Sed
ne ultra pignorantiam ueritatis creatura
ad imaginē dī condita in precipicia p̄p̄eue-
morat ageretur. euangelicis paginis iudi-
cis inseruit qualitatem que omnem homi-
nem ac alidissimi hostis reuocaret insidus. Cū
iam nulli esset incognitum que bonis speranda
premia & que malis essent timenda supplicia.
Incentor nāque ille auctor que p̄p̄cati primū
sup̄bus ut caderet. deinde inuidus ut noceret
quia in ueritate non stetit totam uiam suam in
mendatio conlocuit. Omnia que de cepta-
onū genera de hoc uenenatissimo artissus fon-
te produxit. ut ab illo bono quod ipse p̄p̄ria
elatione pdiderat spem humane deuotionis ex-
cluderet. eosque in consortiū damnationis
sue traheret ad quorū ipse reconciliacionē
p̄tinere non possit. Quicquid igitur hominū

quibus lib& impi&atib: inlesit huius fraude
 tra ductum huius est nequicia deprauatū.
 facile enim in omnia flagicia impulit quos inre
 ligione decepit. Sciens autē dñm non solum uer
 bis sed & iam factis negari multis quibus au
 ferre non potuit fidem sustulit caritatem. Et
 agro cordis ipsorum auariciae radicib: occupato spo
 liauit fructu operum quos non priuauit confessio
 ne labiorum. Propter has ergo dilectissimi
 uersitas hostis antiqui scire nos uoluit ineffabi
 lis benignitas xpi quid indie r&tributionis deuni
 uersitate est & hominum decernendum. Ut
 dū in hoc tempore legitimorum remediorum medi
 cina preb&tur dum elisis reparatio non negatur &
 quid u fuerunt steriles possunt tandem esse fe
 cundi. Preueniatur disposita censura iusticie: &
 numquā a cordis oculis diuine discretionis imago
 discedat. Uenit enim in maiestatis sue gloria dñs
 sicut ipse predixit adert que cum eo radiens in splen
 doribus suis innumerabilis angelicarum multitu
 do legionum. Congregabuntur ante tronum.

potencie eius omnium gentium populi. Et que
quid hominum uniuersis seculis tota terrarum orbe
progenitum est in conspectu iudicantis ad stabit.
Separabuntur ab iniustis iusti a nocentibus in
nocentes & cum preparatu sibi regnum recens
tis misericordie operibus filii pietatis accepe
rint exprobatur duricia sterilitatis iniustis
& nihil habentes sinistri commune cum dextris.
In ignem a diaboli & angelorum eius tormenta
dispositum omnipotentis iudicis damnatio ne
mittentur. Cum illo habituri communionem
cuius elegerunt facere uoluntatem; Quis igit
istam sortem a & eternorum cruciatuum non pauer
cat quis malum quam fienda non timeat sed cu
ideo denuntiata sit seueritas ut misericordia
quereretur. In diebus presentibus cum misericor
die largitate uiuendum ut homini post periculo
sum negligentiam ad pietatis opere uer tenti
possibile sit ab hac sententia liberari. Hoc
enim agit potentia iudicis hoc gratia saluato
ris ut relinquat impius uias suas & ab iniquita

talis super consuetudine peccator abscedat. Mi-
 serentur pauperes qui tibi parere uolunt xpm.
 Faciles sint in alimenta miserorum qui cupiunt
 ad societatem pertinere felicium; Non sit uilis
 homini homo nec in quoquam despiciatur illa na-
 tura quam rerum conditor suam fecit; Cui
 laborantium licet negari quod xps sibi proficitur
 impendi. Uiuatur cum seruis & gratiam refe-
 rit dnr; Cibus egeni regni caelestis est precium
 & largitor temporalium heres efficitur aeterno-
 rum; Unde autem exigua ista impendia tan-
 ta estimari reuocacione meruerunt. nisi quia ponde-
 ra operum caritatis lance pensantur. & cum ama-
 tur ab homine quod dnr diligit merito in eis ascen-
 ditur regnum in cuius transitur effectum; Ad
 horum ergo operum dilectissimi piam curam dies
 nos apostolice institutionis inuitat in quo sancta-
 rum conlationum prima collectio est prou-
 denter a patribus & utiliter ordinata. ut quia
 in hoc tempore gentilis quondam populus super-
 stitiosus demonibus seruebat contra prophanas.

hostias impiorum sacratissima nris elemosinarum celebratur oblatio. Quod quia incrementis ecclesie fructuosissimum fuit placuit esse perpetuum. Unde hortamur scitatem uram ut pcedas regionum urarum quarta feria defacultatibus uris quantum suadet possibilitas & uoluntas & expensas misericordie conferatis. Ut possit illam beatitudinem promereri in qua sine fine gaudebit qui intellegit super egenum & pauperem; Ad quem intellegendum dilectissimi sollicita benignitate uigilandum est. Ut quem modesta tetigit & uerecundia prepediit inuenire possimus. Sunt enim qui palam poscere ea quibus indigent erubescunt & malunt miseria tacite egestatis affligi quam publica petitione confundi. Intellegendi ergo isti sunt & ab ocula necessitate releuandi ut hoc ipso amplius gaudeant cum & paupertati eorum consultum fuerit & pudoris. Recte autem in egeno & paupero ipsius ihu xpi dñi nri persona sentitur quicū esse diues sicut ait beatus apostolus paup factus est ut nos sua paupertate ditaret. & nec deeret nobis sui

prestantia uideretur ita humilitatis & glorie sue mis-
 terium temperauit. ut quem regem & dñm in maiestate
 patris adoramus eundem in suis pauperibus pascemus.
 Liberandi ab hac indie mala damnatione pp&ua
 & p̄intell&ta pauperis curaregni caelestis consor-
 cius inferendi. Ut autem in omnibus dilectissimi
 placeat ur̄a deuotio & iam adhanc uos ortamur in-
 dustriam ut mani cheos ubicumque latentes ur̄is
 prespiteris public&is. Magna est enim pic&as
 p̄dere latebras impiorum & ipsum in eis cui seruunt
 diabolum rebellare. Contra istos enim dilectis-
 simi omnem quidem orbem terrarum & totam
 ubique a& ecclesiam dec& fidei arma corripere. Sed
 ur̄a in hoc opere deuotio deb& excellere qui in pro-
 genitorib; ur̄is euangelium crucis xpi ab ipsa be-
 tissimorum apostolorum p&tri & pauli ore didi-
 cistis non sinantur latere homines qui legem p̄mor-
 sen datam inquad̄ conditor uniuersitatis ostendi-
 tur recipendam esse non credunt p̄ph&is & sc̄o sp̄u
 contradicunt. psalmos dauidicos qui p̄ uniuersalē
 ecclesiam cum omni pic&ate cantantur damna-
 bili impi&ate ausisunt refutare. Xpi dñi

natiuitatem scdm carnem negant passionem & resur-
rectionem eius simulatam dicunt fuisse non ueram.
Habasmum regenerationis totius gratie uirtute dis-
poliant. Nihil est apud eos sem̄ nihil integrū
nihil uerum cauendisunt nec uiquā nocent p̄dendi
sunt ne in aliqua ciuitatis nre parte consistant. Uob
dilectissimi ante tribunal dñi proderit quod iudici-
amus quod rogamus. O iugum est enim ut elimo-
sinarum sacrificio huius operis palma iungatur.
Auxiliante nobis p̄ omnia dño ihū xp̄o qui uiuit &
regnat. IIIOD ALIA DE COLLEC TIS.

Mpostolice traditionis dilectissimi instituta ser-
uantes pastoralibus sollicitudine cohortamur
Ut diem quem illi ab impiorum superstitione purgati
misericordiae operibus consecrarunt deuotione
religiose consuetudinis celebremus. Ostenden-
tes apud nos auctoritatem patrum uiuere eorūque
doctrinam in nr̄am oboedientiam p̄manere. Quo
sc̄e constitutionis utilitas non p̄terito tantum tem-
pori sed & iā nre prospexit & satis. Ut quod illis ad
destructionem p̄fuit uanitatum hoc nobis p̄fice-
r̄ & ad incrementa uirtutum. Quid autem tā

aptum fidei quidam conueniens pietati quam
 egenarum uiuare pauperiem infirmarum curam
 recipere fraternis necessitatibus: subuenire & condi-
 tionis propriae in aliorum labore meminisse. In quo
 opere quantum quis possit solus ueraciter ille dis-
 cernit quinouit quid quibusque contulerit. Non
 solum enim spirituales operes & dona caelestia deo
 donante capiuntur sed & iam terrene & corporeae
 facultates ex ipsius largitate pueniunt ut meri-
 to a cione eorum questiturus sit que non magis pos-
 sidenda tradidit quam dispensanda commisit.
Muneribus igitur dei iuste & sapienter utendum
 est. ne materia operis boni fiat causa peccati. Na
 diuitiae quod ad ipsas species earum atque sub-
 stantias parum & benefant & humane societati
 plurimum prosunt cum abeui uolunt abentur & lar-
 gitur & illas aut luxuriosus prodigit aut auarus
 abstrudit. uitam percat male conditae quam
 insipienter conditae: Quam uis autem laudabi-
 le est intemperantiam fugere & turpium uolupta-
 tum damna nauigare multaque magnifice facultates
 suas dedignentur occidere & incopias. as

fluenter uilem atque sordentem horreant parci-
tam. Non est tamen mentalium aut felix ha-
bundantia acut pbanda fragilitas si ipsi tantum
ppriae opus seruiunt sicorum bonis nulli iuan-
tur pauperes nulli fouentur infirmi. Si demag-
narum habundantia facultatum non captiuus re-
demptionem non peregrinus solatium non exsul
sentit auxilium. Huius modi diuites egeniores
omnibus sunt egenis. Perdunt enim illos reddi-
tos quos possunt habere ppriuos. & dum breui-
ne & semilibero incubant usui nullo iusticie cibo
nulla misericordie suauitate pascuntur. foras
splendidi intus obscurari. Habundantes tempora-
lium inopes aeternorum. Quia ipsi animas suas
fame afficiunt & nuditate dehonestant qui
dehis. quae terrenis horreis commendarunt
nihil thesauris caelestibus intulerunt. Sal-
forte sint aliqui diuitum qui licet nullis largi-
tionibus pauperes. a & ecclesie solent adiuuare
alia tamen di mandata ~~custodiant~~ custodiunt
& inter diuersa fidei & pbatis merita uen-
biliter sibi estimant unam deesse uirtute.

Verum hæc tanta est ut sine illa cedere & iam
 si sint pdesse non possint. Quamuis enim qui
 fidelis sit & cautus & sobrius & alius moratibus
 ornatus insignibus si misericors tamen non est.
 misericordiam non meretur. At enim dñs
 beati misericordes quò miserebitur ipsorum dñs.
 Cum autem uenerit filius hominis in maiestate sua
 & sederit in throno glorie sue & congregatis omnibus
 gentibus bonorum & malorum fuerit facta discre
 cio in quo laudabuntur qui ad dexteram stabunt
 nisi in operibus beniuolentiae & caritatis officis
 que ih̄s x̄p̄s sibi impensa reputabit. Quò quia
 turam hominis suam fecit in nullo se ab humana
 humilitate discreuit. Sinistris uero quid obici
 & ur nisi neglectis dilectionis duricia in humani
 tatis & pauperib; misericordia denegata. Qua
 si nec alias uirtutes dextri nec alias offensionis
 habeant sinistri. Sed illo magno summoque iu
 dicio tanti estimabit uell argutis benignitas
 uel tenacitatis impietas ut p plenitudine om
 nium uirtutum & p summo omnium commis
 sarum punum bonum isti introducantur in

regnum & p[un]um malum illi in ignem mittantur
aeternum. Nemo igitur dilectissimi de ullis tibi bo
ne uitae meritis blandiatur si illi defuerint opera
caritatis. Nec de sui corporis qualitate securus sit
qui nulla est in elemosinarum purificatione mundatur.

Elemosine peccata delent mortem perimunt &
poenam peccati ignis extinguunt; Sed qui ab earum
fructu fuerit uacuuus erit ab indulgentia retribu
entis alienus; Dicente salomone. Qui obdunt
aures ne audiat inbecillum & ipse inuocauit d[omi]n[u]m &
non erit qui exaudiat eum; Unde & thobias filiu[m]
suum preceptis pietatis instituens ex substantia
inquit tua fac elemosinam & noli auertere faci
em tuam ab ullo paupere; Ita fiet ut ne a te
auer tatur facies d[omi]ni; Hae uirtutes omnes facit uti
les esse uirtutes. Quae ipsam quoque fidem ex qua
iustus uiuit & quae sine operibus mortua nomina
tur sui admixtione uiuificat. Quia sicut in fi
de est operum ratio ita in moribus operibus fidei for
titudo; **Q**um ergo tempus habemus sicut ait
apostolus operemur quod bonum est ad omnes
maxime autem ad domesticos fidei. Bonum autem

facientes non deficientes tempore enim suo miseremus
 presens itaque vite tempus est sationis & tributa
 onis tempus est messis quando unus quisq; seminū
 fructum _____ scdm sationis sup picipiat
 quantitatem. Depuente aū istius segetis nemo
 fallatur quia animorum ibi magis quam in pen
 diorum mensura taxabitur. Et tantum reddent
 exigua de exiguis quantum magna demagnis.
 & ideo dilectissimi satis fiat apostolicis institutis
 & qui de illo prima est futura collectio omnes uos
 deuotioni uoluntariae preparate ut unus quisq;
 scdm sufficientiam suam habeat in sacratissima
 oblatione consortium. Exorabunt pro uobis &
 ipse elemosine & huiusmodi muneribus iuuabun
 tur. Ut ad omne opus bonum idonei semper esse
 possitis in xpo ihu dno nro qui uiuit & regnat. Ex
 plicat. INCIPIT DE IEIUNIO DECIMI MENSIS.

Quod temporalis ratio deuotionis nrae ammo
 nē & consuetudo. pastoralis uobis dilectissimi
 sollicitudine predicamus. Decimi mensis ce
 lebrandum est ieiunium. quo consummata pre
 ceptione omnium fructum dignissime largitori

eorum continentiae libamen offertur. Quid enim
potest efficacius esse ieiunio cuius obseruantia
adpropinquamus deo & resistentes diabulo uitia
blanda superamus. Semp enim uirtuti ex
bus ieiunium fuit. De abstinentia denique pde
unt caste cogitationes rationabiles uoluntates
salubriora consilia & uoluntarias afflictiones
caro concupiscencis moritur uirtutibus. sps in
nouatur. Sed quia non solo ieiunio animarum
nrarum salus adquiritur ieiunium nr̄m miseri
cordis pauperum suppleamus. In pen damus ur
tuti quod subtrahimus uoluptati fiat refectio
pauperis abstinentia ieiunantis. Studeamus
uiduarum defensione pupillorum utilitati lugen
cium consolationi dissidentium paci suscipiatur
peregrinus adiuuatur oppressus uestiatur nudus
foueatur egrorū. Ut quicumq; nr̄m deuotus la
boribus auctoribonorum omnium deo sacrificiū
huius pietatis obtulerit ab eodem regni caelestis
premiū recipere mereatur. Quarta igitur &
sexta feria ieiunemus. sabbato autē apud bea
tum apostolum pariter uigilemus. Cuius sus

fragantibus: meritis que poscimus impetrare
possimus. Per xpm dnm qui uiuit & regnat.

HEC ALIA DE IEIUNIO DECIMI MENSIS

In dominico agro dilectissimi cuius operari
sumus. oportet nos prudenter atque uigilanter
spiritalem exercere culturam. Ut perseueranti induf-
tria que legitimis temporibus sunt exsequenda.
Curantes descorum operum fruge letemur. Quasi
pigro otio & inerti desidia negligantur. terra nostra
nihil generosi germinis pariet. & spinis ac tribu-
lis obrita non producat que condenda sunt horreis
sed que urenda sunt flammis. Ager autem iste
dilectissimi rorante desuper gratia di fide munitur
ieiuniis exercetur elemosinis seruitur orationibus
fecundatur. Ut inter plantationes rigationes que
nras. Nullius amaritudinis radix pullulet. nec
se incrementa cuiusquam noxue stricis attollant.
Sed negato omni semine uiciorum conualescat se-
ges leti & uirtutum. Ad quam diligentiam omni qui-
dem nos tempore pietatis adhortatur. sed in his diebus
quibus huic operi sunt specialius prestituta. Maior
animositas & cura est excitanda feruentior.

Ne quod piū est agere non inditum impium sit
neglegere predicatum; Decim itaq; mensis ieiunū
ad quod caritatem urām religioſo pposito nouimus
preparatam & unanimit̄ auxiliante xp̄o caelebre
mus. **H**ortamur monentes ut unus quisq; scdm
mensuram possibilitatis quam accepit adō in bonis
operibus enitescat; Quia & inimici nr̄i quonā sc̄i
ficatione torquentur in his diebus quos ad maiore
obseruantā nobis dispositos esse nouerunt uegimenti
us se uiunt. Et subtiliore insidiantur astucia ut
alios inuitendo in & inopiae delargitatis expen
sis alios inuicendo tristitiam delabore ieiunū quā
plurimos a consortio huius deuotionis abducant.
Contra quas temptationes dilectissimi uigilē in
nobis purcordis intentio & christianis mentibus
cogitationis diffidentiae repellantur. Modicū
est enim quod pauperis satis est nē uictus illius nec
uestitus onerosus est. Uile est quod esurit uile
quod sitit. & nuditas que indiget operiri non
poscit ornari. Et tamen dñs noster tam pius
operū nr̄orū arbiter tam benignus est estima
tor ut & iam p calice aq; frigide sit premium

redditurus. quia iustus inspector est animorum.
 Non impendium solum operis sed & iam affectum
 est remuneraturus operantis. **ITEM AT DE IE IU**
NIO DE CI MI OEN SIS

Confidenter uos dilectissimi ad opera pietatis
 Ahortamur. quia experimentis didicimus. li
 benter uos suscipere quod monemus. Scitis naq;
 & dō docente cognoscitis. ad æternum uobis gaudiū
 p futurum. diuinorum obseruantiam mandatorū
 In quibus exsequendis quia humana fragilitas ple
 rūq; lassescit. & in multis plubricū suę infirmi
 tatis offendit. Misericors & pius dñs remedia
 nobis & adiutoria dedit p que ueniam obtinere pos
 simus. Quis enim tot in caelebras mundi tot in
 sidias diaboli tot denique pericula suę mutabili
 tatis euaderet. nisi de mentia regis & ærni mal
 l & nos reparare quam p dēre. Nam & quiam
 redempti iam regenerati. iam filii lucis effec
 ti sunt quam diu tamen in hoc mundo quito
 tus in maligno est positus d & inentur. Quam
 diu infirmitati carnis corruptibilia & tempo
 ralia blandiuntur. non possunt istos.

dies sine temptatione transire: Næ facile cui
quam puenit tam inuenta uictoria ut inter
multos hostes frequentes que conflictus.
& iam si sit liber a morte sit immunis a uulnere.
Curandis igitur lesionibus quas sepe incidunt
qui cum inuisibili hoste confligunt. trium
maxime remediorum est adhibenda medicina.
In orationis instantia in castigatione ieiunii in
elemosine largitate quecum pariter exercentur
dñs propiciatus culpa del&ur. temptator eli
ditur. & hic quidē presidus semp fidelis animade
b& accingi sed tunc studio sius preparari; Cum hu
ad sunt dies qui proprie sunt ad h&epi&atis officia
prestata. De quorum ordine est & iam decimi
huius mensis solemne ieiunium quod non ideo ne
glegendum est quia de obseruantia u&eris legis
assumpta est. tamquam hoc de illis sit que inter
discretionem ciborum inter b&ab&ismatum dif
ferentias & aut. um p&odumque hostias distri
erunt. Illa enim que rerum futurarum figu
ras gerebant. impletasq; significauere finita
& sunt. Ieiuniorum uero utilitatem noui testi

menti gratia non remouit. & continentiam sep̄
 corpori atq; anime pfuturam pia obseruatione
 suscepit. Quo sicut p̄manet apud intelligentia
 dnm dñtuum adorabis & illi soli serues. & dili
 gis dnm dñtuum ex toto cord&uo. & diligis dnm
 dñtuum ex toto cord&uo. & diligis p̄ximū tuū sic
 te ipsum &c&era. Talium mandatorum ita quod
 in eisdem libris de ieiuniorum. sc̄ificatione & cura
 cione p̄ceptum est nulla interpret&atione uacuat.
 In omnem enim tempore omnibusq; uite istius seculi ie
 iunia ur̄a nos p̄ccatis faciunt fortiores. Ieiunia con
 cupiscentias uincunt. temptationes repellunt. sup
 biam inclinant. iram mitigant. & omnis bone uolun
 tatis effectus. ad maturitatem totius uirtutis enu
 triunt. Si tamen in soci&atem sibi boni uolentia
 caritatis adsumant. & in operib; misericordie
 se prudenter exerceant; Ieiunium enim sine di
 mosina nam tam purgatio anime quam carnis afflic
 cio est; Magis que ad auariciam quam ad comp
 tiam referendum est. quando aliquis sic ac̄ibo ab
 stinet ut & iam ap̄icate sustentet. Nra ergo ieu
 nia dilectissimi abundant fructib; largitatis.

& in pauperes xpi benignus sint secundum munera
ribus. nec tardentur in hoc opere mediocres. quia
parum sunt quod possunt de sua facultate decer
pere. Nouit dñs omnium uires & scit iustus inspec
tor. de qua mensura quisque quid tribuat. Disti
miles quidem substantiae similes erogationes habe
re non possunt. Sed equatur plerumque merito
quod distat impendio. Quia potest esse paranimus.
& iam ubi impar est census. Haec itaque ut ad iu
uante dño pro deuotione curentur. Quarta igitur
& sexta feria ieiunemus sabbato uero uigili
as apud beatum petrum apostolum caelebremus.
Cuius orationibus adiuti in omnibus dei misericor
diam mereamur. **ITEM ALIA DE Ieiunio**
DE CIMI MENSIS.

Sublimitas quidem dilectissimi gratiae dei
hoc cotidie operatur in cordibus christi anis.
ut omne desiderium nostrum a terrenis ad caelestia
transferatur. Sed & iam praesens uita
pereatoris opem ducitur & pro ipsius prouidentia
sustinetur. Quia idem largitor est temporalium
qui missor est aeternorum. Sicut enim pro spe

futuri felicitatis ad quam perfidem currimus
 gratias dō agere debemus quod ad p.
 ceptionem tante preparationis euehimur.
 Inaphis quoq; commendatis quę singulorum anno
 rum reuolutione consequimur. dñ nobis honoran
 dus atq; laudandus est. Quisic terre fecunditatē
 ab initio dedit. sic pariendorum fructuum legis inqu
 burq; germinibus ac seminib; ordinauit. ut nunquā
 sua instituta desererēt. Sed in rebus conditis be
 nigna conditoris administratio manerēt. Quic
 quid ergo ad hucus hominum reges & uines & oleęque
 pepererunt. Totū hoc diuine bonitatis largitate
 pfluxit. Quę elementorum qualitate uariata
 dubios agricolarum labores clementer adiuuit.
 Utilitatib; nrīs uenti & imbres. frigora & aestus
 dies noctesq; seruirent. Non enim sui ad effectus
 operum suorum ratio humana sufficerēt. nisi
 plantationibus & rigationib; solitis dñs incrementa
 preberēt. Unde plenū pietatis atq; iusticie est ut de
 his quę nobis caelestis pater miser dñs contulit. nos
 quoque alios adiuuemus. Sunt enim plurimi qui
 nullā in agris. nullā in uinis. nullā habent in oleis

porcionem. Quorum inopia & cetera quam dñs de
dit copiose consulenda est. Ut h& ipsi nob
cum dō p̄terre fecunditate benedicant. & gau
deant possidentib: fuisse donata. que & iam
pauperib: ac peregrinis fuerint facta communi.
Felix illud est horreum & omniū fructuum mul
tiplicatione dignissimum. de quo egentium & debi
lium saturatur esuriet. De quo releu&ur neces
sitas peregrini. De quo desiderium fou&ur infir
mi. Quos ideo subdiuersis molestis iusticia dī
laborare p̄misit ut & miseris p̄ paciencia. & mise
ricordes p̄ beniuolentia coronand. huic autem
operi dil&ctissimi cum omnia oportuna sint tem
pora hoc nunc precipue aptum est atq: conuen
iens. in quo scī patres n̄ri diuinitus inspirati. decimi
sanxere ieiunium. Ut omnium fructuum conl&e
tione conclusa rationabilis dō abstinentia dica
retur. & meminisset quisque ita uti habundan
tia ut & circa se abstinentior & circa pauperes e&
effusior. Efficacissima enim p̄ p̄catas depre
catio est in el̄mosinis atque ieiuniis & uelociter
ad diuinā conscendit aures talib: oratio eleu

ra suffragis. Quoniam sicut scriptum est anime
 sue bene facit uir misericors. & nihil est unius
 cuiusque tam proprium quam quod impendit
 in proximum. Pars enim corporalium faculta-
 tum que indigentibus ministratur in diuicias
 transit &ernas. & ille opes de hac largitate
 pariuntur. Quoniam nullo usum inui nulla poterunt
 corruptione uiolari. Beati namque misericor-
 des quoniam ipsorum miserebitur deus. Et ipse
 illis erit summa premii. que est forma precep-
 ti. Inter haec autem dilectissimi opera pietatis que
 uos deo magis que commendant. Dubium non
 est quod hostis noster nocendi cupidus & pe-
 ritus acrioribus inuidie stimulis incitetur.
 Ut quos a peritis & cruentis persecutionibus in-
 pugnare non sinitur sub falsa christiani nominis
 professione corrumpat. Habens hereticos huic
 operi seruentes quos a catholica fide deuos
 sibi que sub idolorum milita re in castris suis
 subdiuersis fecit erroribus. & sicut decipi-
 endis primis hominibus ministerium sibi

serpentis adsumpsit. Itaborum linguas ad se du-
cendos rectorum animos uenenosae falsitatis ar-
mauit. Sed his insidus dilectissimi pastora-
li sollicitudine in quantum dñs auxiliator occur-
rimus & nequid de seo grege pereat. precau-
tes paternis nos denuntiacionib: ammonemus.
Ut labia iniqua & linguam dolosam a quibus ani-
mansua pph&aliberari postulat declin&is.
Qm sermo eorum sicut ait beatus apostolus ser-
pit ut cancer humiliter inreputat blande capi-
unt molliter ligant latenter occidunt. Ueni-
unt enim sicut saluator predixit sub uestitu ouiu
intus aut sunt lupi rapaces. Quin possunt ueras
& simplices oues fallere. nisi xpi nomine rege-
rent rabiem bestialem; In his au omnibus ope-
ratur quicum sit ueris in conuinationibus inimi-
cus. In lucis se angelum trans figurat. huius
arte basilides huius marcion call& ingenio.
hoc duce agitur sabellius. hoc precipitatur
rectore forinus huius potestate famulatur ar-
rius eunomius; Tota deniq: talium bestiu

cohors hoc preside ab hac ecclesie unitate
 discessit. hoc magistro aueritate disciuit. Sed
 cum in cunctis pueritatibus multi formem te
 neat principatum arcem tamensibi inmani cheo
 rum struxit insania & latissimam in eis aulam
 in qua exultantius iactaret inuenit. Ubimonum
 ut prauitatis speciem sed omnium simul errorum
 impudicem que mixturam generaliter possideret
 Quod enim in paginis profanum quod in iudeis
 carnalibus: caecum quod in sacerdotibus magice artis in
 licitum quod denique in omnibus: heresibus: sacrilegum
 atque blasphemum est. hoc in istos quasi insenti
 nam quandam cum omnium sordium coner
 one confluit. Unde uniuersas eorum impudic
 ias actus prauitatis enarrare plonsum est. Supe
 rat enim uerborum copiam criminum multitu
 do. Ex quibus ad iudicandum pauca sufficiunt
 ut de his que audieritis & iam illa que uerecun
 de profermitimus estimetis. De sacris ta
 men eorum que apud illos tam obscena sunt
 quam nefanda. Quod inquisitioni nre dnr

manifestari uoluit non taceamus. Ne quisquam
putet nos de hac re dubie fame & incertis opini
onibus credidisse. Residentibus itaque mecum
episcopis atque presbiteris & in eundem confessum Christi
anis uiris & nobilibus congregatis electos & electas
eorum iussimus presentari. Quicum de p
ueritate dogmatis sui & de festiuitum suarum
consuetudine multares erassent. Illud quoque
scelus quod eloqui uerecundum est perdidit
quod tanta diligentia uestigatum est ut nihil
minus credulis nihil obtruncationibus relinqueretur
ambiguum. Aderant enim omnes persone per quas
infandum facinus fuerat perpetratum puella scilicet
licet ut mulierum de cernis & duae mulieres que
ipsam nutrierant & huic sceleri prepararant.
Presto erant & iam adulter contubus uitiator
puelle & episcopus ipsorum delictandi criminis
ordinator omnium horum pars fuit & una
confessio & parte factum est exsecramentum
quod aures nostre uix ferre potuerunt. De quo
ne aperius loquentes castos offendamus

auditus gestorum documenta sufficiunt qui
 bus plenissime docetur. Nullam in hac sec
 ta pudicitiam nullam honestatem nullam repe
 rre poenitus castitatem. In qua lex est menda
 cium diaboli religio sacrificii turpitudine. hos itaq;
 homines dilectissimi p omnia execrabiles atq;
 pestiferos quos aliarum regionum perturbatio no
 bis intulit crebriores ab amicitia ur̄a poenitus
 abdicare. Vosq; precipue mulieres a talium
 noticia & conloquio abstinete. Nedum fabulo
 sis narrationib; incautus delictatur auditus
 in diaboli laqueos incidatis. Quis scient quod pri
 mum uirum mulieris ore seduxerit p que femineā
 credulitatem omnes homines a paradisi felicitate
 deiecerit. Ur̄o hunc quoq; sexui securiore in
 sediatu astucia ut eos quib; potuerit p ministros
 sue falsitatis in ludere. & fide spoli & pudore.
 Illud quoque uos dilectissimi obsecrans moneo
 ut sic uirum innocuerit ubi habitent ubi doceant
 quos frequentent & in quorum societate requi
 erant nr̄e sollicitudini fideliter indicetis.

Quia parum prodest unicuique quod protegente spiritu
di ab istis ipse non capitur. sic cum alios capi intelle
git non mouetur. Contra communes hostes pro
salute communi una omnium debet esse uigilantia
ne de alicuius membri uulnere & iam alia possint
membra corrumpi. & qui tales non prodendos pu
tant. in iudicio christi inueniantur rei. De silentio
& iam si non contaminantur ad sensum. Ad summa
itaque religiose sollicitudinis primum zelum & con
tra se uersissimos animarum hostes omnium noxiarum
ut manifestato periculo excitetur diligentia cau
tionis; Non sufficit quod actum est sed eadem
inquisitio perseveret. que hoc auxiliante domino con
sequitur ut non solum qui uicti sunt in colomes
perseuerent sed & iam multi qui diabolica se
duccione decepti sunt ab errore reuocentur. Ut
autem orationes & elemosine atque ieiunia mise
ricordi domino per hanc ipsam deuotionem sacratius of
ferentur cum & iam hoc opus fidei ad omnia
officia pietatis accesserit. Quarta igitur
& sexta feria ieiunemus sabbatum autem

apud beatissimū p̄t̄rum presentem apostolū
 uigilias celebremus. Quisicut experimur &
 credimus procommendatis sibi adnō ouibus inde
 sinenter pastorales pretendit excubias. Exora-
 turus deprecationibus suis ut ecclesia di que ip̄s
 ut precationibus instituta ab omni errore sit li-
 bera p̄ xpm̄ dnm̄ nr̄m. **ITEM** Ali uo
 De ieiunio Decimo mensis

Euangelicis sancionib; dilectissimi mul-
 tum utilitatis preb& doctrina legalis.
 Cum quedam demandato uēere ad nouam ob-
 seruantiam transferuntur & ex ipsa ab ecclesi-
 astica deuocione monstrantur. Quoddn̄ ih̄s non
 uenit legem soluere sed implere. Cessantibus
 enim significacionib; quibus saluatoris nr̄i nun-
 ciabatur aduentus. & per actis figuris quas ab-
 stulerit presentia ueritatis ea que uel ad regulas
 morum uel ad simplicem di cultum ratio p̄fixatis
 instituit. in eadem apud nos forma in quas sunt con-
 dita p̄seuerant; & que uariq; testamento erant con-
 grua nullasunt commutatione uariata. Ex his

autem est & iam decimi mensis solemne ieiunium
quod a nobis nunc annua est consuetudine ce-
lebrandum. Quia plenum iusticie est atq; pi-
tis gratias diuina agere largitati pfructibus quos
in usus hominum scdm summe pudentie tem-
peramentum terre pduxit. quod ut prompto
animo nos facere monstre mus non solum con-
tinentiam ieiunii sed & iam elemosinarum
curam oportet assumi ut d & terra quoque cordis
nri germen iusticie & fructus caritatis oriatur
& misericordiam di pauperum ipsius in eserendo
mereamur. Efficacissima enim est exorandi
dm postulacio. cupiditatis opera
suffragantur. Qm quis suu ab inope non auer-
tit animum cito ad sedni conuertit auditum.
Dicente dno estote misericordes sicut pater
uester misericors est. Dimitte & dimitte-
tur uob. Quid hac iusticia benignius. quid
hac & tribuone clementius, ubi semen-
tia iudicatur. in potestate ponitur iudican-
di. Date inquit & dabitur uobis. Quam

cito differentiae sollicitudo & auaritia est ampu-
 rata cunctatio ut quod reddituram sepmittit
 ueritas. Secura expendat humanitas. Constantis
 esto xpiane largitor da quod accipias. sere quod me-
 tas. sparge quod colligas. Noli mēuere dis-
 pendium. noli de dubio suspirare prouentu. Sub-
 stantia tua cum bene erogatur augetur. Concupisce
 iustum misericordie lucrum & æterni questus sœta-
 re commercium. Munerator tuus uult te esse
 munificum. & quidat ut habeas mandata ut tribu-
 as dicens. Date & dabitur uobis. Imple-
 tanda est tibi pmissionis istius & gratulanda con-
 dicio. Quamuis enim non habeas nisi quod acce-
 peris. non potest tamen non habere quod dederis.
 Qui ergo pecunias amat & multiplicare opes suas
 in modicis obstat augmentis. hoc potius semper poe-
 nus exerceat. & hac usurarum arte ditescat. ut
 non hominum laborantium capti & necessitates. nec
 pdolosa beneficia laqueos incitat. insolubilem
 debitorum. Sed ut illius sit creditor illius phe-
 nerator. Quidam date & dabitur uobis.

& quae mensura mensi fueritis eadem reme&ur
uobis. Infidelis autem & iniquus est. & an sibi
qui quod aestimat diligendum non uult habere
pp&uum. Quanta lib& adiciat quantali
b& condat & congerat in ops de hoc mundo & egen
absced&. **Q**uicente pph&a d& qu& cum inte
rierit non accipi& omnia. neque descend& c&
eo gloria domus eius. Quis ibenignus esse& am
me sue illi bonasua creder&. qui& idoneus fide
iussor est pauperum. & largis simus redditor usu
rarum. Sed iniusta & impudens auaricia que
beneficium sedicit prestare cum decipit. non
credit d& ueraciter promittendi & credit homi
ni trepidi pacis centi. Dumque cerciora esti
mat presentia quam futura. Merito in hoc
frequenter incurrit ut ei cupiditas iniusti lu
cri non iniusti causa sit damni. Unde quilib&
sequatur euentus. mala semp& est ratio poene
rantis cui pecuniam & minuis se & ausisse p&
catum est. Ut aut miser sit amittendo quod
dedit aut miserior accipiendo quod non dedit.

Fugiendo prorsus est iniquitas. ^hpoënoris &
 lucrum quod omni caræ & humanitate uitandū
 est. Multiplicatur quidem facultas iniustis &
 tristibus incrementis sed mentis substantia con-
 tabescit. Qm̄ phenus pecunie fumus est ani-
 me. Quid enim de huius modi hominibus dī semi-
 at sacratissimus dicit pph&a manifestat. qui
 cum diceret. **O**ne quis habitabit in taberna-
 culo tuo aut quis requiescet in monte scō tuo.
 Responso diuino uocis instruitur & eum ad aē-
 nam requiem pertinere cognoscit. Qui inter
 alias pie conuersationis regulas pecuniam suā
 non dedit ad usuram & a tabernaculo dī ostenda-
 tur almus & a scō monte eius extraneus quid dolo-
 rum questum de pecunia sua captat usuris & dū
 p̄ aliena cupit damna ditari. **S**ernadignus est
 egestate puniri. Vos itaq; dilectissimi quo ex
 toto corde p̄missionibus dñi credidistis fugien-
 tes inmundissimam auaricie lepram. Donis
 dī pie & sapienter utimini & quō de ipsius largi-
 tate gaudetis. date operam ut possitis gaudiorū

uōrum habere conſortes. Multis enim que uobis ſupp̄cunt. deſunt & in quorūdam indigentia. Materia uobis data eſt diuine bonitatis imitan-
de ut puos & iam in alios beneficia diuina tranſi-
rent. & bene diſpenſantes temporalia acquirere diſ-
uclerna. Quarta igitur & ſexta feria ieiune-
mus. ſabbato autem ad beatiffimum p̄ctum apoſ-
tolum uigilemus. Cuius oracionibus nobis p̄
om̄a obtineatur diuina p̄ctio. p̄ xpm̄ dñm.

EXPLICIT INCIPIT DENAT̄ ONI

Saluator noſter dilectiffimi hodie natus
eſt gaudeamus; neque enī locum faſcē
trifticiae. ubi natalis eſt uite; Que conſumpto
mortalitatis timore. ingerit nobis. depmiſſā
aeternitate læciam; Nemo ab huius alacri-
tatis participatione ſecernitur. una cunctis
læcie communis eſt racio; Quia dñs noſter
p̄ccati mortis. que deſtructor. ſicut nullum
areatu liberum repperit. ita liberandi om-
nibus uenit; Ex ul tē ſc̄. quia p̄pinquat ad
palmam; Gaudeat p̄ccator. quia inuitatur

adueniam; Anim&ur gentilis. quia uocatur
 aduam; Dī nāq; filius secundum plenitudinem
 temporis quam diuini consiliu inscrutabilis al
 tudo disposuit. reconciliandam auctoris suo natu
 ram generis assumpsit humani. ut in uento mor
 tis diabolus. p̄ ipsam qua uicerat uincer&ur; In
 quo conflictu p̄ nobis in toto magno & mirabili equi
 tatis iure certatum est dum omp̄s dñs cum seuis si
 mo hoste. non in sua maiestate. sed in nr̄a humili
 tate congregatur. Obiciens ei eandem formā
 eandemq; naturam. mortalitatis quidem nr̄e par
 ticipem. sed p̄ccati totius exper tem. Mienum
 quippe ab hac natiuitate est quod de omnib; legitur;
 Nemo mundus a se de. n& infans cuius unius diei
 sistit uita eius sup̄ terram. Nihil in istā singularem
 natiuitatem de carnis concupiscentia transit.
 Nihil de p̄ccati lege manauit; Uirgo regia dau
 idae stirpis eligitur. que sacro grauidanda fecundi
 uinam humanāq; prole prius conciper& mente
 quā corpore; & n̄e sup̄ni ignara consiliu ad in
 usitatos pauere& eff&ctus. Quod in ea operan

dum erat aspū scō conloquio discit angelico. Nē
damnum credit pudoris dī genetrīx mox futura;
Cur enim ^{con}deceptionis nouitate desperet. cui effici
entia dealtissimi uirtute promittitur. Confir
matur credentis fides. Etiam preuentis adtesta
tione miraculi. Donaturque helisabēh inopi
nata fecunditas. ut qui conceptum dederat steri
li daturus nondubitarēt & uirgini; Uerbum
igitur dī dī filius dī qui in principio erat apud dūm
p quem facta sunt omnia & sine quo factū est nihil
Propter liberandum ab aeterna morte hominē
humilitatē factus est homo. Itase ad susceptionem nrē sine
demi^{nu}ncione sue maiestatis inclinans: ut manens
quod erat assumensque quod non erat. Uerū ser
ui formam ei forme in quo dō patri est equalis uni
rē. & tanto foedere naturam utramque conse
reret. Ut nē inferiorem consumeret & glorificatio
nē superiorem minueret & assumcio; Salua igitur
ppietate utriusq; substantię ut in unam coeunte
psonam. suscipitur a maiestate humilitas.
a uirtute infirmitas. ab aeternitate mortali

tas & ad dependendum conditionis nre debi-
 tum natura inuolabilis. natura est infusa passi-
 bili. **O**s quia uerus homo uerus. in unitatem dñi
 temperatur, ut quod nris remediis congruebat.
 unus atq; idem dñi hominum que mediator.
 & mori posse & ex uno & resurgere posse & ex alte-
 ro; Merito uirginis integritati nihil corrup-
 tionis intulit partus salutis, quia custodia fuit pu-
 doris & edicio ueritatis. Talis ergo dilectissimi
 natiuitas decuit diuinitatem & diuinitatem
 xpm' quanobis & humanitate congrueret & di-
 uinitate precelleret; Nisi enim esset dñs uerus,
 non adferret remedium. Nisi esset homo uerus,
 non preberet exemplum; **A**b exultantibus an-
 gelis nascente dño Gloria in excelsis dō carit.
 & pax in terra bonę uoluntatis hominib; nuntia-
 tur; Uident enim caelestem hierusalem ex om-
 nibus mundi gentib; fabricari; de quo in-
 narrabili diuine pietatis opere ~~quam~~ ^{quam} ~~laxa~~
 ri debet humilitas hominum cum tantum gau-
 deat sublimitas angelorum; **A**gamus ergo

dilectissimi, gratias dō patri p̄ filium eius in
spū scō. qui propter multam caritatem qua
dilexit nos miseratus est nr̄i. & cum esse mus
mortui p̄ccatis. conuiuificauit nos xp̄o.
ut essemus in ipso noua creatura nouumque
figmentum. Deponamus ergo uiderem homi-
nem cum actibus suis. & ad epti partici-
pationem generationis xp̄i carnis renuntiemus
operib; Agnosce xp̄i ane dignitate in tuam &
diuine consort factus nature. Noli in uolenti-
uilitatem degeneri uersacione recidere. Me-
mento capitis. & cuius sis corporis membrum
reminis cere. Quia erutus de potestate te-
nebrarum. translatus es in diuinitate. & reg-
num p̄babitatis sacramentum. Sp̄s sc̄i
ficatus es templū; nolitantum habitatores
p̄uauis d̄ & actibus effugare. & diaboliq; iteri
subicere seruituti. Quia precium tuū san-
guinis ~~est~~ est xp̄s. quia in ueritate sua
te iudicauit. & misericorditer te redemit
xp̄s dn̄s nr̄s. **ITICOMALIA DENATAT ONI**

Tu au dno.

Exultemus in dño dilectissimi & spiritali iocunditate letemur. Quia inluxit dies redemptionis noue preparationis antiquae felicitatis & eterne. Reparatur enim nobis salutis hñe annua reuolutione sacramentum ab initio pmissum sine fine redditum sine fine mansurum; In quod dignum est nos sursum erectis cordibus diuinum adorare misterium ut quod magno dī munere agitur magnis & desig gaudis celebretur. Dñs enim omnipotens & clemens cuius natura bonitas cuius uoluntas potentia cuius opus misericordia est statim ut nos diabolica malignitas ueneno sue mortificauit inuidiae preparata renouandis mortalibus pietatis sue remedia inter ipsa mundi primordia prestignauit. Denuntians serpenti futurum semen mulieris quod noxu capitis elationem uirtute conteret. Xpm scilicet in carne dñm hominemque significans. Quinatus est ex uirgine uiolatorem humane ppaginis incorrupta natiuitate damnare. Nam quia gloriabatur diabo

Aut hominem sua fraude deceptum diuinis
caruisse muneribus; & immortalitatis dote nuda
tū duram mortis subisse sententiam. seque in
malis suis quod ^{da} depreuaricatoris consortio
inuenisse solacium. Dm quoque iuste seue
ritatis ^{te} exigentia ne erga hominem quem
tanto honore condiderat antiquam mutasse
sententiam. Opus fuit dilectissimi secreta
dispensacione consilii ^{ut} incommutabilis dr
cuius uoluntas non potest a sua benignitate
priuari. primam pietatis sue dispositionem
sacramento occultiore compleret. Et homo
diabolice iniquitatis uersucia auctus incul
pam contradi propositum non periret; Ingre
ditur ergo hac mundi infima filius di dege
lesti sede descendens & a paterna gloria non
recedens. Nouo ordine noua nati uitate ^{genon}
tus; Nouo ordine. quia inuisibilis est factus in
nris; Incomprehensibilis. uoluit comprehendi;
Ante tempora manens. ee cepit extempore. Uni
uersitatis dnr seruilem formam obumbrata

maiestatis sue dignitate suscepit; Inpartibilis
 dñi non dedignatus est homo esse partibilis & in
 mortalitatis mortis legibus subiacere; Noua autē
 natiuitate generatur: quia inuoluta uirginitas
 concupiscentiā nesciuit. Carnis substantiam
 ministravit; Assumpta est de matre dñi natura non
 culpa. Creata est forma serui sine conditione
 seruili & nouus homo sic contemperatus est uice
 ritutis & ueritatem suscipere & generis & uitium
 excludere & uicustatis; Uerax namque miseri
 cordia dñi cum ad reparandum humanum genus
 ineffabiliter ei multa supp&erent hanc poten
 tissimam ^{ad} silendi elegit uiam. qua ad destru
 endum opus diaboli non uirtute uteretur
 potentie sed ratione iusticie; nam supbia hostis
 antiqui non in merito sibi in omnes homines
 uis tyranni cum uindicabat. nec indebito domi
 natu premebat. quos mandato dñi spontaneus
 in obsequium sue uoluntatis inlexerat; Non
 itaque iuste amitteret originale humani ge
 neris seruitutem nisi deo quod subegerat uince

r&ur.

Cum igitur misericors omnipotensque saluator. in
susceptionis humane moderaretur exordia ut
uirtute inseparabilis ^{in suo} homine ditatis p
infirmutatis uelamen nre ^{illius} securi hostis astucia quinati
uitatem pueri in salutem humani generis pro
creati non aliter sibi quam omnium nascentium
putauit obnoxium. Uidit enim uagientem
atque lacrimantem. uidit ⁱⁿ pannis obuolutum
circumcisioni subditum & legalis sacrificii
oblacione pfunctum. agnouit deinceps solita in
crementa puericie. & usque in uiriles annos
de naturalibus non dubitauit augmentis. Inter
has contumelias. multiplicauit iniurias.
adhibuit male dicta obprobria. blasphemias. con
uicia. omnem postremo in ipsum uim furoris effu
dit. Omnia testamentorum genera precucur
rit. & sciens quod humanam naturam infecit
s& ueneno. Nequaquam credidit transgressio
nis ⁱⁿ exortem quem tot documentis didicit esse
mortalem. Per sistit ergo in pibus predo & au
rus ex actor in eum quicquid ipsius habeat in

surgere. & dum uiciate originis p̄iudiciū
 generale p̄sequitur. c̄rogatum quonite
 batur excedit. Ab illo iniquitatis exigens p̄e
 nam in quonullam repperit culpam. Sol
 uitur naq. l̄xifere p̄ccionis male suada con
 scriptio. fortis illenctur unculis suis. & li
 gato mundi principe captiuitatis uas arapiuntur
 Redit in honorem suum. ab antiquis contagis
 purgata natura. Mort morte destruitur. na
 tiuitas. natiuitate reparatur. Quō & redemptio
 aufert seruitutem. & regeneratio mutat originē.
 & fides iustificat p̄ccatores. Quisq. igitur
 xp̄iano nomine pie & fideliter gloriaris. recon
 ciliacionis huius gratiam iusto p̄pende iudicio.
 Tibi enim quondam ab iſe to tibi exstru so para
 disū gaudis & sedibus. tibi p̄ciliū longe
 morienti. tibi incinerem & puluerem distolu
 to. Cui iam non erat spes ulla uiuendi. p̄ in
 carnationem uerbi potestas data est ut de ^{longin}quo
 actuum reuertaris auctorem. Recognoscat
 parentem liber efficiaris ex seruo. De extra

neo puearis in filium; Ut qui ex corruptibiliter
renatus es ex di spū renascaris. & obtineas p
graciam. quod non habes p naturam; habentes er
go tante spei. fiduciam dilectissimi in fide
qua fundati estis stabiliter pmanete. Ne idem
ille temptator cuius uobis dominationem xps
excluserit aliquibus uos iterum seducat in sidi
is. & hanc ipsa presentis diei gaudia fallacie
sue arte corrumpat; In ludens simpliciori
bus animis de quorundam psuasionem pestifera.
Quibus hic dies solemnitatis nre non tam dena
tuitate xpi quam denouit dicitur solis ortu
uidetur honorabilis. Quorum corda uastis re
nebris obuoluta & ab omni crememento uerelucis
aliena sunt; . Trahuntur enim adhuc stultissi
mis gentilitatis erroribus. & ministra mundi
luminaria diuino honore uenerantur; que & si
miranda habent pulcritudinem. adoranda tam
non habent ditatem; Illa ergo uirtus illa sapien
cia illa est colenda maiestas. que uniuersitatem
mundi creauit ex nihilo & in quas uoluit formas

atq; mensuras terrenam celestem q; substan-
 ciam omnipotenti ratione produxit. Sollicita
 & siderasint commoda utentibus. sint speciosa
 cernentibus. Sedita ut de illis gratiae refe-
 rantur auctori. & adoratur dñs qui h& condi-
 dit non creatura que seruit. Laudate igitur dñm
 dilectissimi in omnibus operibus eius. atq; iudi-
 cius. Sit in uobis indubitata credulitas.
 uirgines integritas & paritur. reformatio
 nis humane sacrum diuinumq; misterium scō
 atq; sincero honorate seruitio. Amplectimini
 xpm̄ in nr̄a carne nascentem. ut eū uidere mere-
 amini dñm gloriæ in sua maiestate regnantem
 p̄ xpm̄ dñm nr̄m. **ITEM ALIA DE NATALE Dñi**

Nota quidem sunt uobis dilectissimi & frequen-
 ter audita que ad sacramentum p̄tinent sol-
 lemnitatis hodiernæ. Sed sicut in lesis oculis
 uoluptatē affert lux ista uisibilis. ita cordibus
 sanis æternum dat gaudium natiuitas salua-
 toris. Que uobis numquam est tacenda. licet
 non sit ut dignum est explicanda. Non enim ad

illud tantum modo sacramentum quo fili^{us} di
con sempiternus est patri. sed & iam adhuc ortu
quo uerbum caro factum est. credimus punere quod
dictum est generatione eius qui senar^{um} reb^{um} . . .
¶ Ita que di filius parat que eadem de patre & cu
patre natura uniuersitatis creator & dñs totus
ubique presens & om̄a totus excedens in ordine
temporum que ipsius dispositione decurrunt.
Hunc sibi diem quo in salute mundi ex beata ma
ria nasceretur elegit. Integro p̄ma pudore gene
rantis cuius uirginitas si non est uolata partu
ut non fuerat temerata conceptu. ut impleret
sicut ait euangelista quod dictum est ad dño p̄ sua
p̄f̄am. Ecce uirgo concipiet in utero & pariet fili
um & uocabitur nomen eius emmanuel. quod
interpretatur nobis cum dñs. Hic enim mirabilis
sacre uirginis partus, uere humanam uere quedi
uinam una edidit plenaturam. Quia non ita
proprietas suas tenuit utraq; substantia ut p̄so
narum in eis possit ee discrecio. N& sic creatura
in societatem sui creatoris assumpta est. ut ille

habitator & illa esse habitaculum. Sed ita
 ut naturae alteri altera misceretur & quamuis alia
 sit que suscipitur aliaque susceperit. in tantam tam
 unitatem conuenit utriusque diuersitas. ut unus
 idemque sit filius. qui se & secundum quod ue
 rus ho^{mo} est patre dicit minorem & secundum quod
 uerus d^{eu}s est patre p^{ro}ficetur equalem. hanc unita
 tem dilectissimi qua creatori creatura conferitur
 intelligentie oculis cernere cecitas arriana non
 potuit. Que unigenitum d^{eu}i eiusdem cum patre glo
 riae atq; substantiae esse non credens. Minorem sibi
 finxit filiditatem. de his que ad formam sunt refe
 renda ser uilem. Quam idem filius d^{eu}i ut ostendat in
 se non discedere neque alterius esse persone. Sic cu
 eadem dicit pater maior me est. quem annodum
 cum eadem dicit ego & pater unum sumus. In forma
 enim serui quantae reparacionis causa in seculoru
 fine suscepit minor est patri. In forma autem d^{eu}i
 in qua erat ante secula equalis est patri. In hu
 mili tate humana factus ex muliere sub lege;
 In maiestate diuina manens d^{eu}s uerbum p^{ro} quod

facta sunt omnia. Proinde qui in forma dei fecit
hominem in forma serui factus est homo. Sed
utrumque deus de potentia suscipientis. utrum
que homo de humilitate suscepti. Tenet enim
sine defectu propriam suam utraque natura
& sicut formam serui formam non adimit.
ita formam dei serui forma non minuit. Sacra
mentum itaque unitum cum infirmitate uirtutis.
Propter eandem dei hominisque naturam mi
nore patri dici filium sinit. Omnia autem que
una est in trinitate patris & filii & spiritus sancti. Omne
opinionem inaequalitatis excludit. Nihil ibi
habet aeternitas temporale. Nihil natura dissi
militate una illi uoluntas est eademque substantia.
par potestas & non tres dei sed unus deus. Quia
uera & inseparabilis est unitas ab omni potest
esse diuersitas. In integra igitur ueritate hominis perfectae
taque naturae uerus natus est deus totus in suis to
tus in nobis. Nra autem dicimus que in nobis ab in
itio creator condidit & que reparanda suscepit
Nam illa que deceptor in uexit & homo deceptor

admisit. Nullum habuerunt in saluatore uesti-
 gium. Nec quia communionem humanarum su-
 bit in firmitatem ideo nostrorum fuit particeps delin-
 quentium. Assumpsit formam serui sine sordibus pec-
 catorum. Humana puehens diuina non minuens.
 Ex inuitio enim illa quae inuisibilis uisibilem
 prebuit inclinatio fuit miserationis. non defectio
 potestatis. ut ergo ad aeternam beatitudinem ab
 originalibus uinculis & amundanis reuocaremur
 erroribus. Ipse ad nos descendit ad quem nos non
 poteramus ascendere. Quia & simul inerat amor
 ueri. incertarum tamen opinionum uarietas fallaci-
 cum. demonum decipiebatur astucia. & falsi nominis
 scientia induersas conpugnantes quae sententias
 humana ignorantia traheretur. Ad auferendam
 autem ludibrium quo captiuae mentes superbiendi
 diabolo seruebant non sufficiebat doctrina legalis.
 Nec ipsas cohortaciones propheticas poterat natura
 nostra reparari. Sed adicienda erat ueritas redemp-
 tionis moralibus institutis & corruptam ab ini-
 cio originem nobis renasci oportebat exordis.

Offerenda erat preconciandis hostia que & nri
generis sociā & nre contaminationis esse & alie
na. Ut hoc propositum di quo peccatum mundi in
ihū xpi placuit natiuitate hac passione delere. ad
omnium generacionum sc̄ta pertinere. Nō turbare
nos sed potius confirmarent misteria p̄temporū
ratione uariata cum fides quā uiuimus nulla fu
erit & late diuersa; Cessent igitur illorum que
relle quim pio murre^{mu} diuinis dispensationibus
ad loquente de dominice natiuitatis tarditate
causantur. tamquā p̄teritis temporibus non sit
impensum. Quod in ultima mundi & late gestum
uerbi enim incarnatio hoc contulit facienda quod
facta. & sacramentum salutis humane in nullo
umquā antiquitate cessauit. Quod p̄dicauer
apostoli hoc admuntiauerunt & p̄ph̄e. Nō sero
est impl̄um quod sempe est creditum. Sapien
cia uero & benignitas di ac saluti feri operis mora
capaciores nos suae uocationis effecit. ut quod
multis signis multis uocibus multisq; misteris
p̄tot fuerat secula nuntiatum in dieb; euangeli

non est & ambiguum. & natiuitas saluatoris que
 omnia miracula omnemq; humane intelligence
 erat excessura mensuram tanto constantiorem in nobis
 gigneret & fidem quanto predicatio eius & antiquior
 precessit & crebrior. Non itaq; nouo consilio de
 rebus humanis nec seramiseratione consuluit. Sed
 constitutione mundi una eandemque omnibus causam
 salutis instituit. Gratia enim dei quae semper uni
 uersitas iustificata seculo aucta est christo nascente non
 cepta. Et hoc magne pietatis sacramentum
 quod totus iam mundus implendus est tam potens & iam
 in suis significationibus fuit ut non minus adempti sint
 quam illud credere promissum quam qui suscipere donatum
 Unde cum manifesta pietate dilectissimi quam
 in nos diuine diuine bonitatis effuse sint quibus
 ad aeternitatem uocandis. non solum preceden
 tium exemplorum utilitas ministravit. sed & iam
 ipsa ueritas uisibilis & corporalis apparuit. Non
 regni neque carnali gaudio diem dominice natiui
 tatis celebrare debemus. Quod digne & intellegent
 fieri & a singulis si meminert quisque cuius corporis

1

membrum sit. & cui capiti coaptatum est ne ea
craedificatione discors compago non hereat. +
Considerate dilectissimi & scdm illuminationem
sp̄s sc̄i prudenter aduertite. Quis nos in se
susceperit & quem susceperimus in nobis. Qm̄ sic
factus est dñs ih̄s caronā nascendo. ita & nos facti
sumus corpus ipsius renascendo. Ideo ad membra
xpi & templum sumus sp̄s d̄i & ob hoc beatus aposto
lus dicit glorificate & portate dñm in corpore ur̄o.
Qui formam nobis sue mansuetudinis & humilitatis
insinuans. eanōs uirtute imbuit quare demit. Ipso
dño pollicente. uenite ad me omnes qui laboratis
& honerati estis & egreficiā uos. Tollite iugum
meum uos & discite a me quia mitis sum & humilis
corde. & inueniētis requiem animabus ur̄is. Sus
cipiamus ergo regentis nos ueritatis non graue nek
asperum iugum & simus eius humilitatis similes
Cuius gloriæ uolumus eē conformes. Ipso auxili
ante & pducente nos ad pmissiones suas qui scdm
magnam misericordiam suam potens est & nr̄a
p̄ccata delere & sua in nos dona p̄ficere xps dñs

nri qui uiuit & regnat . I TEMALIA DENAT ONI
Semp quidem dilectissimi diuersis modis
 multisq; mensuris humano generi bonitati
 uina consuluit . & plurima prudentiae suae mi-
 nera omnibus retro seculis clementer impertit .
 Sed in nouissimis temporib; omnem abundantiam
 solite benignitatis excessit ; Quando in xpo ipsa
 ad peccatores misericordia ipsa ad errantes uertus
 ipsa ad mortuos uita descendit . ut uerbum illud
 coeternum & equale genitori in unitatem diuinitatis
 suae naturam nre humilitatis assumeret . Et dr
 de deo natus idem & iam homo de homine nasceret .
 Promissum quidem hoc a constructione mundi
 & multis significationibus rerum atq; uerborum sep-
 fuerat pph&arum . Sed quantam hominum portio-
 nem figure ille & misteria obumbrata saluarent
 nisi longa & occulta promissa aduentu suo xps
 impletet & quod tunc paucis credentib; profuit
 faciendum innumeris iam fidelibus prodesse
 effectum . Iam ergo nos non signis neque ima-
 gibus ad fidem . ducimur sed euangelica istoria .

confirmati quod factum credimus adoramus.
No cedentibus ad eruditionem nr̄am ppheticis in
strumentis ut nullo modo habeamus ambiguum.
Quod tantis oraculis scimus esse predictū
Hinc enim est quod abrahe dñs ait in semine tuo
benedicentur omnes gentes. hinc dauid pmissio
nemdi pph&ico spū can& dicit. Iuravit dñs da
uid & non frustrabit eum de fructu uentris tui po
nam sup sedem meam. hinc idem dñs p̄ saiam
& ce inquit uirgo in utero accipiet & pariet fi
lium & uocabunt nomen eius emmahel quod
interpretatur nobiscum dñs. & iterum exiet
uirga de radice iesse & flos de radice eius as
cendet. In qua uirgo non dubiebat beata
maria uirgo predicta est. Que iesse ac dauid
stirpe p̄genta & sed spū fecundata nouum
florem carnis humane utero quidem materno
sed par tu est enixa uirgineo. Exultent ergo
in laudem dī corda credentium & mirabilia eius
confiteantur filii hominum. Quō in hoc preci
pue dī opere humilitas nr̄a agnoscat quanti

eam suus conditor aestimavit. Quia cum
 origini humane multum dederit quod nos
 ad imaginem suam fecit reparationi nr̄ae longe
 amplius tribuit cum seruli forme ipse dñs
 coaptavit. Quamuis enim ex una eademque
 pietate sit quicquid creature creator impendit.
 Minus tamen mirum est hominem ad diuina pro
 ficere quam dñm ad humana descendere: Hoc
 autem nisi facere dignaretur omnip̄s nulla quem
 quem species iusticie nulla forma sapientie
 ac pietate diaboli & profundo aeternę mortis
 ouerteret. Condemnatio enim ex uno ⁱⁿ om̄i ner
 cum peccator transiens per mater̄ & locali
 uulnere labe facta natura nullum remedium
 repperit. Quia condicionem suam nisi uirib;
 mutare non potest: Primus namq; homo carnis
 substantiam accepit & terra & rationabili spū
 per insufflationem creatis animatus est. ut ad ima
 ginem & similitudinem auctoris sui. uiuens for
 mam bonitatis di atq; iusticie in splendore imita
 tionis tamquā in speculi nitore seruet. Quā

nature sue speciosissimam dignitatem super
obseruantia legis date perseueranter excolere ipsa
illam terreni corporis qualitatem ad caelestem glo
riam mens incorrupta pducere. Sed quia inui
do deceptorum temere atque infeliciter credidit & sup
biae consiliis ad quiescent repositum honoris
augmentum occupare maluit quam mereri.
non solum ille homo sed & iam uniuersa in illo
posteritas eius audiuit terraes & in terram ibi.
Qualis ergo terrenus tales & terrem & nemo
immortalis quia nemo caelestis. Adhuc ita
que peccati & mortis uinculum resoluendum
omnipotens filius dei omnia implens omnia
continens & equalis per omnia patri & in una
ex ipso & cum ipso consempiternus essen
tia naturam in se suscepit humanam & crea
tor aeternis omnium rerum dignatus est unus esse
mortalium: Et & a sibi matrem quam fecerat quae
salua integritate uirginea corporee contagio
nouo homini & puritas ineffabile & ueritas. Non
ergo in xpo ex utero uirginis genito. Quia

nativitas est mirabilis ideo nri est natura dis-
 similis: Qui enim uerus dr̄ idem uerus est ho-
 mo: & nullum in substantia utraque mendaci-
 um: Verbum caro factum est p̄ defec̄tione car-
 nis non defec̄tione dī tatis: Quae sic potentia
 suam bonitatem quemoderata est ut & nra susci-
 piendo pro ueheret̄ & sua communicando non p̄de-
 ret̄. In hac nativitate xpi & iam esae sermo con-
 plētus est dicentis: Producat terra & germinet
 saluatorem & iusticia oriatur simul. Terra enī
 carnis humane que in primo fuerat preuati catore
 maledicta in hoc solo beate uirginis partu germen
 edidit benedictum: & uicio suae stirpis alie-
 num cuius spiritalem originem in regeneratio-
 nem consequimur: & omni homini renascenti
 aqua baptis matis instar est ueri uirginalis. Eodē
 scō spū replente fonte in quirepleuit & uirginē
 Ut p̄ ceterum quod tibi uacuauit sacra conceptio
 hic mystica tollat ablucio: Ab hoc sacramento
 dilectissimi insanus manicheorum error alienus
 est nec ullum habent in xpi regeneratione con-

forcium quieumdemaria uirgine negant corpo
raliter natum. Ut cuius non credunt ue
ram natiuitatem nec ueram recipiant passione.
Et quem non confitentur uere sepultum abnuant
ueraciter surcitatum. Ingressi enim preruptam
in execrandi dogmatis uiam. In qua nihil non te
nebrosam nihil que non lubricum struunt in pfun
di mortis precipia falsitatis. Nec aliquid
soli dum cui inmittantur inueniunt. Quipre
ter omnia diabolici probra commenta in ipso
precipuo obseruantie sue festo sicut proxima
eorum confessione pate factum est ut animi &
corporis pollutione laxantur. Nec infide in
tegritatem nec in pudore seruantes ut & in
dogmatib: suis impii & in sacris inueniantur
obsceni. Alie hereses dilectissimi licet merito
omnes in sua diuersitate damnate sint. habent
tamen singule in aliqua sua parte quod uerum
sit. Arius di filium minorem patre & crea
turam esse definiens. & ab eodem inter omni
creatum putans spm scm magna impida

re sepdidit. Sed sempiter nam atq; incommuta
 bilem deitatem. quam intrinitatis unitate non uidit
 in patris essentia non negauit: Machedonius alu
 mine ueritatis alienus diuinitatem sc̄i sp̄s non
 recepit sed in patre & filio unam potentiam & ean
 dem confessus est esse naturam. Sabellius in
 explicabili errore confusus unitatem substan
 tiae in patre & filio & sp̄s sc̄o inseparabile
 sentiens. quod qualitate tribuere debuit singu
 laritati dedit. Et cum ueram trinitatem in
 tellegere non ualeret. unam eandēque credi
 dit sub triplici appellatione personam. Photi
 nus mentis caecitate deceptus in xpo uerum
 & nrae substantiae confusus est hominem sed eun
 dem dnm dedō ante om̄a saecula genitum ēē non
 credidit: Apollinaris fidei solitate priuatus filiū
 dī ita uerā humane carnis credidit suscepisse
 naturam. ut illa carne diceret unam non fuis
 se quia uicem eius expleuerit ipsa diuinitas. hoc
 modo si om̄ quos catholica fides damnat reuertē
 tur errores in alus atq; aliis quiddam inuenitur

quod ad amnabilem possit abungi; Inmanche
orum autem sceleratissimo dogmate prorsus nihil est
quod ex ulla parte possit tolerabile iudicari.
Sed uos dilectissimi quos nullis dignius quam bea
ti apostoli petri alloquor uerbis genus electum re
gale sacerdotium. gens sancta populus acquisitionis
aedificate super inuolabilem petram. christum ipsique
domino saluatori nostro per ueram susceptionem nostre
carnis intercepmanche stabiles in ea fide quam
confessi estis coram multis testibus; & in qua uentura
paquam & spiritum sanctum accepistis chrisma salutis
& signaculum uite aeternae. Siquis autem uobis
aliud annuntiauerit praeter id quod didicistis
anathema sit. Nolite impias fabulas preponere
re lucidissime ueritati & quicquid contraregu
la catholici & apostolici symboli aut legere aut
audire contigerit. id omnino mortiferum & di
abolicum iudicate. Non uos seducant decip
toris artibus ficta & simulata quae non ad pu
rificationem. sed ad perditionem proficiunt anima
rum; Speciem quidem sibi pietatis & casti

tatis adsumunt: sed hoc dolo actuum suorum
 obscena circum tegunt. & de prophani cordis pe-
 netrabilibus iacula quibus simplices uulnerentur
 sagittent in obscuro & tor corde. Magnum pre-
 sidium est fides integra fides uera. In qua &
 ateri quicquam nec minus potest. quia nisi una
 fides non est. Dicente apostolo unus dñs. una
 fides. unum baptisma. unus dñs & pater omnium
 qui super omnia & in omnibus nobis. hanc ueritatem
 dilectissimi inconcusis mentibus inherere. & hanc
 omnem rectam in scitatem. In hac preceptum dñi
 deseruite quia sine fide impossibile est placere
 dō. & nihil sine illa sc̄m. nihil castum est. nihil
 uiuum. lustus enim ex fide uiuit. Quam qui
 diabulo decipiente perdidit uiuens mortuus est.
 Quia sicut per fidem iusticia ita & iam per fidem ueram
 uita obtinetur aeterna. Dicente dño saluatore;
 Haec est autem uita aeterna ut cognoscat te
 solum uerum dñm & quem misisti ih̄m xp̄m. Qui
 uos perficere & perseuerare faciat usque in fine
 qui uiuit & regnat in saecula saeculorum.

ITEM ALIA DE NATALE DÑI

Quamuis enim dilectissimi ineffabilis sit nati-
uitas dñi nri ihū xpī quise nature nre uestiunt
Audeo tamen non de facultate mea fidere sed de
ipsius inspiratione presumere. Ut die quoniam
sacramentum humane restitutionis electus est
aliquid non bis quod audientes possit audi-
ficare promatur. Non enim qui maior pars
aeterni di quod credit intellegit. Ideo necessa-
rium non est & iam quod dicta sunt dicere. Cum
utiq; multis nunc primū ad fidem uenien-
tibus oris nri officium debeamus melius que-
rit doctor honorare iam notis quam rudis frau-
dare discendis. Quod ergo filius dī quicum pa-
tre & cum spū sco non unius psonae sed unius essentiae
est humilitatis nrae particeps fieri. & unius
passibilem unus uoluit ee mortaliū. Tam
sacratum tamque mirabile est ut ratio diuini
consilii sapientib; mundipate re non possit nisi
humane ignorantiae tenebras lux uera discussse-
rit. Non enim in solo opere uirtutum aut in so-

la obreruantia mandatorum sed & iam in tramite
 fidei. Angusta & arcta uia est que ducit ad uitam & magnilabo
 ris est magnique discriminis interdubius imperitorum
 opinioner & uerisimiles falsitates p unum sane doc
 trine semitam inoffensis gressib; ambulare. Laquei
 erroris opponant omne periculum deceptionis euadere.
 Quis autem adhuc idoneus nisi quis pūdi & doctur
 & regitur. Dicente apostolo. nos autē non spm mundi
 accepimus sed spm qui ex dō est. Ut sciamus que adō
 donata sunt nobis. Canente & iam dicit. beatus
 quem tu erudieris dñe & de lege tua docueris eum.
 habentes itaque dilectissimi inter pericula erroris
 presidia ueritatis & non humane sapientiae uerbis
 sed doctrina sc̄i sp̄s eruditi. quod di dicimus credi
 mus. quod credimus predicamus di filium ante
 seta a patre genitum & patri sempiterna & cum sub
 stanciali equalitate coeternum uenisse in hunc mun
 dum p uerum uirginis. In hoc sacramentum pi & a
 tis el & te in qua & ex qua aedificauit sibi sapientia
 domum & formam sibi serui in similitudine car
 nis pccati incommutabilis uerbidentas coapta

tauit . in nullo apud se & patrem & spm scm minor
gloria sua quia diminutionem & uarietatem summe
& eterne essentiae natura non recipit . Propter nam
autē infirmitatem extenuauit se incapacibus suis
& uelamine corporis splendorem maiestatis sue
quē uisus hominum non ferebat obtexit . Unde
& iam exinanisse redicitur tāquam se ppria uirtute
uacua uerit dum in ea humilitate qua nobis consu
luit non solum patre sed & iam seipso est factus
inferior . nē aliquid illi hac inclinatione decessit .
cui cū patre & cum spū . hoc quod est eē commune
est . Ut hoc ipsum intellegamus ad omnipoten
tiam pertinere . Quod si scdm nrām minor est . scdm
ppriam minor non est . Qui enim lux ad obscu
ros . uirtus ad inbecillos . misericordia respexit ad
miseros . De magna factum est potestate ut di filius
substantiam humanā que causam suscipere & . qui
& naturam quam condidit reformare & . & mortē
quam non fecit abolere & . Repudiatis igitur
longe que reiectis omnib; opinionib; impiorū qui
bus aut stulticia est xps aut scandalum . Exul

& rēctarum mentium fides & uerum unum
 que dī filium non solum scdm dītatē quia patre
 genitus. sed & iam scdm umanitatem quae de matre
 uirgine est natus intellegat. Ipse enim est in humili
 tate nrā qui est in maiestate diuina uerus homo & uerus
 dī. Sempiternus in suis temporalis in nrīs. Una
 cum patre in substantia quae nunquā non fuit minor patri
 in corpore quod creauit. In assumptione enim nature
 nrāe nobis factus est gradus. quoad ipsum ipsum
 possumus ascendere. Nam illa essentia quae semper
 ubique tota est localis disensione non eguit. & tamen
 proprium fuit totam homini inseri quae ei proprium est
 totam a patre non diuidi. Manet ergo quod in princi
 pio erat uerbum & non est ei accedens ut quod est ali
 quando non fuerit. Sempiternus enim filius filius
 est. & sempiternus pater pater est. Unde cum ipse
 filius dicat. Qui me uidit uidit & patrem meum
 ex cecauitē oherdite impietate ut qui maiestatem
 filii non uidisti. patris gloriam non uideres. Di
 cendo enim genitum esse quā erat. filium asse
 rit temporalem credidisti patrem mutabilem

381
Mutabile enim est non solum quicquid minus
tur sed & iam quicquid augetur. & si deo patri
pater est genitus quia & tibi uidetur generatio cum
qui non erat genuit in se & tamen erat. & iam generati
tis essentia que adhibendum quod non habuit gene
rando perficit. Sed hanc impiam perversitatem tuam
fides catholica exsecratur & damnat que in dei
tate nihil temporalitatis agnoscit sed unius sem
piter nitatis. & patrem confitetur & filium. Quia
splendor ex luce ortus non est luce posterior. & lux
uera numquam splendoris est indiga. Sic sub
stantiale habens semper fulgere sicut substantia
le habet semper existere. huius autem splendoris mani
festatio missio dicitur quamundo christus apparuit
& cum omnia inuisibili maiestate sua semper imple
ret. tamen quasi de remotissimo altissimo que
secreto his quibus erat ignotus aduenit cum cie
ritatem ignorantie abstulit. & sicut scrip
tum est sedentibus in tenebris & umbra mortis
lux orta est eis. Quamuis enim & iam priori
bus scitis ad illuminationem sanctorum patrum

& prophetarum lumen ueritatis emissum est
 Dicente dauid emitte lucem tuam & ueritatem
 tuam & diuersis modis multisque signis opera pre
 sentiae deae filii declarare. Omnes tamen ille
 significationes cunctaque miracula testimonia
 fuerunt istius missionis de qua apostolus dicit. Cui
 ergo uenit plenitudo temporis misit deus filium
 suum natum ex muliere factum sub lege. Quid
 ergo hoc est nisi uerbum carnem fieri conditorem
 mundi puterum uirginis nasci dñi maiestatis
 humanis se coaptare primordis. & licet concep
 tu spirituali nullas sint terrenis feminis mixta conta
 gia ad suscipiendam tamen uere carnis substantiam
 solam sumere de matre naturam. hac missione
 quod unitus est homini filius impar est patri. Non
 in eo quod est ex patre sed in eo quod est factus ex homine
 Aequalitatem enim quam in uolabilem habet dei
 tas non corrumpit humanitas & creatoris ad cre
 aturam descensio credentium est ad aeterna subue
 ctio. Nam quia sicut ait apostolus in sapientia dei.
 Non cognouit mundus per sapientiam dei placuit deo

per stultitiam predicationis saluos facere credentes. mundo ergo id est per dicitur; mundo sapientia sua caecitas facta est. Neque potuerunt per illam agnoscere dominum. Ad cuius noticiam non nisi insipientia eius acceditur. & ideo quia mundus de uanitate suorum dogmatum superbiebat in eo constituit dominus saluandorum fidem quod & indignum uideretur & stultum ut deficientibus omnibus opinionum presumptionibus solacii gratia reuolueretur. Quod comprehendere humana intelligentia non ualeret. Agnoscat igitur catholica fides in humilitate domini gloriam suam & de salutis suae sacramentis gaudeat & de qua quae est corpus christi. Quasi uerbum dei caro fieret & habitaret in nobis nisi in commanionem creature creator ipse descendit & uetustatem humanam ad nouum principium sua natiuitate reuocaret & regnaret mors ab adam usque in finem. & super omnes homines condemnatio in solubilis permaneret. cum de sola condicione nascendi una cunctis esset causa pereundi. Solus itaque inter filios hominum dominus innocens natus quia solus sine carnalis concupiscentiae pollutione conceptus.

Factus est homo nri generis. ut nos diuine nature pos-
 simus esse consortes. Originem quam sumpsit in utero
 uirginis posuit in fonte baptismatis dedit a que quod
 dedit matri. Virtus enim altissimi & ob umbratio
 sps sc̄i quifcit ut maria pareret saluatorem. eadem
 facit ut regeneraret unda credentiu. Quid autem
 sanandis egris. in luminandis caecis uiuificandis mor-
 tuis aptius fuit quam supbie uulnera humilitatis
 remedis curarentur. Adam preceptadi negle-
 gens peccati induxit dominationem. Ihs factus
 sub lege reddidit iusticie libertatem. ille dia-
 bulo obtemperans usque ad preuarcationem meruit
 ut in ipso omnes morerentur. hic patri oboediens
 usque ad crucem fecit ut in ipso omnes uiuificaren-
 tur. Ille cupidus honoris euangelice nature sup-
 pedidit dignitatem. hic infirmitatis nrae suscipi-
 ens condicionem. propter quos ad inferna descen-
 dit eos dem in caelestib; conlocauit. postremo illi
 pelationem lapsio dictum est terra es & in terra
 ibis. huic subiectione exaltato dictum est sede
 ad dextris meis. Donec ponam inimicos tuos sca-

bellum pedum tuorum. Haec dñi nri opera dilectissimi non solum sacramento nobis uilia sunt sed etiam imitationis exemplo in disciplinam ipsare media transferantur. Quodque impensum est miseris pro sit & moribus. Ut memineri mus nobis in humilitate & mansuetudine redemptionis nri ee uiuendum. Quo sicut ait apostolus sic patimur & conregnabimus. Frustra autem apel lamur xpiani si imitatores non sumus xpi. Quia ideo uiam esse sed dixit ut conuersatio magistris sit forma discipulis. Et illam humilitatem eligat seruus quā s & tatus est dñs qui uiuit & regnat in saecula saeculorum. EXPLICIT
INCIPIIT DE EPIPHANIA.

Celebrato proximo die quo inemerata uirginitas humani generis edidit saluatorem. Epiphaniae nobis dilectissimi ueneranda festiuitas dit per seuerantiam gaudiorum ut inter cognatarum solemnitatum uicina sacramenta exultationis uigor & feruor fidei non tepescat. Ad omnia enim hominum spectat salutem, quod in facti

a mediatoris di & hominum iam uniuerso decla-
 rabatur mundo cum adhuc exiguo contineretur
 oppidulo. Quamuis enim israheliticam gentem
 & ipsius genus unam familiam delegisset de qua
 naturam uniuerse humanitatis assumeret. no-
 luit tamen intra materne habitacionis angustias
 ortus sui latere primordia sed mox ab omnibus
 uoluit agnosci quid dignatus est omnibus nasci.
 Tribus igitur magis in regione orientis stella noue
 claritatis apparuit que inlustrior caeteris pul-
 chriorq; sideribus facile in se tuendum oculos ani-
 mos que conuerteret. ut confestim aduerteretur
 non eē otiosum quoddam insolitum uidebatur.

Dedit aspicientibus intellētum qui prestitit
 signum. & quod fecit intellegi fecit inquiri.
 & se inueniendum obtulit requisitus. sequuntur
 tres uiri supni laminis ductum & pre uis fulgoris
 indicium nitenta contemplatione comitantes ad
 agnitionem ueritatis gratiae splendore ducuntur.
 Qui humano sensu significatum sibi regis ortū
 aestima uerunt in ciuitate regia eē credendum;

Sed, qui serui susceperat formam & non iudicare
uenerat sed iudicari bethleem prelegit natiuitati
hierosolimam passioni. herodes uero audiens iude-
orum principem natum successorem suspicatus
expauit. & molitus necem salutis auctori. falsū
spondit & obsequium. Quam felix fors & simagorū
imitandū fides. & conuerteret ad religionem
quod disponebat ad fraudem. O caeca stulticie
emulationis impietas que turbandum putas di-
uinum tuo furore consilium. Omnis mundi tem-
porale non querit regnum qui prestat aeternū.
Quod incommutabilem dispositarum rerum or-
dinem uertere & aliorum facinus preoccupare
conaris. Mortis xpi non est temporis tui ante
condendum est euangelium. Ante predican-
dum est dei regnum. Ante sanitates donande
Ante sunt facienda miracula. Quis quod
alieni futurum est operis tui esse uis criminis.
& non habiturus effectum sceleris insolentū
i te reatum precipitas uoluntatis. nihil hac mo-
litione perficis nihil pagis. Qui uoluntate natus

est arbitrii sui potestate mori & ar. Consumunt.
 ergo magi desiderium suum & ad puerum dñm ih̄m
 xpm eadem stella p̄eunte perueniunt. Adorant
 incarnate uerbum. In infantia sapientiam. In infir-
 mitate uirtutem. & in hominis ueritate dñm maies-
 tatis. Utque sacramentum fidei sue intelligentie
 que manifestent quod cordibus credunt. muneribus
 protestantur. Turdō. mirram homini. Aurū
 offerunt regi. scienter diuinam humanamque
 naturam in unitate uenerantes. Quia quod erat
 in substantiis proprium non erat in potestate di-
 uersum. Reuersis autem magis in regionem suā
 & translato ih̄u in aegyptum ex ammonitione
 diuina ex ardebat frustrata in meditationibus
 suis herodis insania. Necari omnes bethleem
 paruulos iubet. Et quō quem in uat nescit
 infantem generalem se uitiā. in susceptam sibi
 tendit ad aeternam. Sed quos rex impius exemit
 mundo. Xps̄ inserit caelo. & quibus nondū
 sanguinis sui impendit redemptionem. iam
 martiri tribuit dignitatem. Erigite ergo di-

dilectissimi fideles animos ad coruscantem gratia
lumini sempiterni & in pensam humane sacra
menta uenerantes studium ur̄m his que pro uobis
gestasunt subdit. Dilite castimonie puritatem
quia xp̄s uirginitatis est filius. Abstinate uos
a carnalibus desideriis que militant aduersus
animam quam ammodum nos presens beatus apos
tolus suis ut legimus uerbis oratur malicia
paruuli estote qui ad n̄s glorie mortalium se con
firmant infantie. Secutimini humilitatem
quam d̄i filius discipulos suos docere dignatus est
Induite uos uirtutem patientie. In qua animas
ur̄as possitis acquirere. Quo qui cunctorum ē
redemptio ipse est omnium fortitudo. Que sursum
sunt sapite non que sup̄ terram. Per uiam uerita
tis & uite constanter incedite ne uos impediunt ter
rena quibus sunt parata caelestia. p̄ d̄m nr̄m ih̄m
xp̄m. ITEM ALIA DE EP̄. PHA. NI. A.
Gaudete in d̄no dilectissimi iterum dico gau
dete qm̄ breui interuallo temporis post sollemp
nitatem natiuitatis xp̄i festiuitas declarationis ei.

inluxit. & quem in illo die uirgo peperit. in hoc
 mundus agnouit. Verbum enim caro factum sic
 susceptionis nr̄e temperauit exordia. Ut ih̄s natus
 & credentibus manifestus & p̄sequentibus cēt occultus.
 Iam tunc ergo caeli enarrauerunt gloriam di:
 Et in omnem terram exiit sonus ueritatis quan
 do & pastoribus exercitus angelorum saluatoris
 edmi annuntiator apparuit & magos ad eum ado
 randum p̄uia stella p̄duxit. Ut a solis ortu usq̄
 ad occasum ueri regis generatio coruscaret. Cum re
 rum fidem & regne orientis p̄magos discerent &
 romanum imperium non lateret. Nam & se uicia
 herodis uolens primordia suspecti sibi regis extin
 guere huic dispensationi nesciens seruebat. Ut dū
 atroci intentus facinori ignotum sibi puerum indis
 creta infantium caede p̄sequitur ad nuntiatū celi
 tus dominatoris ortum insignior ubique fama loque
 retur. Quam promptiorem ad narrandum diligen
 tioremque faciebat & sup̄ne significationis nouitas
 & cruentissimi p̄secutoribus impedit. Tunc autē
 & iam egypto saluator inlatus est. ut gens antiquis

erroribus dedita. iam ad uicinam salutem. pocul
tam gratiam signaretur. & quonondam abani
mo eieceret superstitionem. iamospicio reciperet ueri
tatem. Merito igitur dilectissimi die iste mani
festatione dñi consecratus specialem in totomun
do obtinuit dignitatem. Que in cordibus nr̄is digno
debet splendore clarescere ut rerum gestarum ordi
nem non solum credendo sed & iam intellegendou
neremur. Quantum enim gratiarum actione de bea
mus dño pro illuminatione gentium pbat ob caecitate
iudeorum. Quid enim tam caecum quid tam lucis
alienum quam illi sacerdotes & scribe israhelita
rum fuerunt qui percontantibus magis & herode que
rente ubi xps secundum scripturarum testimoniū
nascetur. hoc responderunt pph&ico eloquio
quod indicabat stella de caelo. Que utique po
tuerat hierosolimis pretermissis usq; ad cunabu
la pueri sicut p̄ter modum fecit sua significatio
ne pducere nisi ad confutandum iudeorum duri
ciam p̄missis & ut non solum ductus ideris sed
& iam ipsorum p̄fessione innotesceret natiuitas.

saluatoris. Iam ergo ad eruditionem gentium
 propheticus sermo transibat & prenuntiatum anti-
 qui oraculis xpm alienigenarum corda disciebant.
 Cum iudeorum fidelitas ueritate more pferre & men-
 datum corde r& ner&. Noluerunt enim agnosce-
 re oculis quem de sacris indicauerant libris. Neque
 non adorabant in infantiae infirmitate humilem
 postea crucifigerent in uirtutum sublimitate fulgen-
 te. Que ista iudei tam imperita in uobis scientia est
 & tam indocta doctrina; Interrogati ubi xps natus
 sit ueraciter & memoriter dicitis quod legistis.
 In Bethleem iudee non est minima inter principes
 iuda ex te enim rex & dux & princeps qui regat popu-
 lum meum isrl. Hunc principem natum & pasto-
 ribus angeli & uobis nuntiauerunt pastores. Hunc
 principem natum longinque orientalium gentium
 nationes in insolito noui sideris splendore didicerunt
 & in deloco editi regis ambigerent unam eruditione p di-
 dit quod stella non docuit. Qui uobis uiam qua
 malus aperitis obstruitis. Qui in unam infidelita-
 te residet dubium quod ex unam sit responsione.

manifestum. Locum natiuitatis descripturarum testi
monio monstratis presentiam temporis de caeli &
terre ad testatione cognoscitis & tamen ubi ad p̄se
quendum animis herodis exarsit. Ibi ad non cre
dendum uester sensus obduruit. Felicior ergo
ignorantia infantium quos p̄secutor decedit quā
urā scientia quos in sua p̄turbatione consuluit
Nos noluisstis eius regnum recipere. Cuius oppi
dum potuistis ostendere. Illi potuerunt p̄eo
mori. quem nondum potuerant confiteri. Itax̄p̄
ne ullum ei tempus esset & absque miraculo ante
usum linguae potestatem uerbi tacitus exer
bat. & quasi iam diceret sinite pueros uenire
ad me talium est enim regnum caelorum. Ne
ua gloria coronabat infantes & de micis suis
paruulorum primordia consecrabat. Ut discer
retur neminem hominum diuini incapacem
sacramenti. Quando & iam illa ad ar̄ glorie
esset apta martiri. agnoscamus ergo dilectis
simi in magis adorationib; x̄pi uocationis n̄r̄
fidei que primitias. & exultantib; animis bone

sper militue caelebremus. Exinde enim in aether
 na hereditatem coepimus. introire exinde
 nobis xpi eloquentia scripturarum archana
 patuerunt & ueritas quam iudeorum obsecratione non
 recepit omnib; nationibus suum lumen inuexit. ho
 nor&ur itaq; a nobis sacratissimus dies in quo salutaris
 auctor apparuit. & que magis infantem ueneratis sunt
 incunabulis nos omnipm adoremus in caelis. Haec sic
 illi d& heraurissus mysticas dno munerum species
 obtulerunt. ita& nos decordibus nris quod sunt
 digna promamus. Quamuis enim omnium bonoru
 sit ipse largitor & iam nre tamen fructum querit
 industrie. Non enim dormientib; prouenit reg
 num caelorum sed in mandatis di laborantibus
 atq; uigilantibus. Ne sidona ipsius non irrita
 fecerimus. peaque dedit mereamur accipere quod
 promisit. Unde cohortamur dilectionem unam
 ut abstinenter ab omni opere malo quiescant casta
 & iusta sc&temini. Filium lucis abicere debem
 operatenebrarum. Itaq; odia declinate menda
 cia uertite supbiam humilitate destruite. Auari

ciam largitate del&e. Dec& ut capit suo membra
conueniant. ut pmissarum beatitudine mereamur e
confortes. p dñm nr̄m. ITEM ALIA DIE PHANIA.

Quamuis enim dilectissimi sciam quod sciatate
Quarum hodie ne festiuitatis causa non lateat.
Cumq; scdm consuetudinem euangelicus
nobis sermo reserauerit. tamen uicini nihil desit
officio loqui de eadem quod dñs donauerit audebo.
ut in communi gaudio tanto religiosior sit omniu
pictas quanto magis fuerit intellecta sollemnitas
Pro uidentiae misericordiae di dispositum habent
pe uita mundo in nouissimis temporibus subuenit
saluationem omnium gentium p̄finitat in xpo
Ut quia in uicinas nationes a ueri di cultu impius
dudum error auerterit ut ipse p̄cularis di populus
isrl̄. ab institutis legalibus poene totus excedenti
conclusis omnibus sub p̄cato omnium miser&
Deficiente enim ubique iusticia & toto mundo in
uana & maligna p̄lapso nisi iudicium suum potes
tas diuina differret uniuersitas hominu sen
tentiam damnationis exciperet. Sed indulgen

tiam in translata est. Ut & clarior fieret ex
 errende gratiae magnitudo. Tunc placuit abolen
 dis peccatis hominum sacramentum remissionis afferri.
 quando nemo poterat desuis meritis gloriari. Huius
 autem dulcissimi ineffabilis misericordiae manifes
 tatio facta est herode apud iudeos tenente ius regum
 ab illegitima successione cessante & pontificum po
 testate destructa alienigenae obtinuerunt principa
 tum. Ut ueri regis ortus illius prophetae per bar
 uoce quae dixerat. Non deficiet princeps ex iuda neque
 dux de femoribus eius donec ueniat cui repositum est
 & ipse est exspectatio gentium. De quibus quon
 dam beatissimo patriarche abrahae innumerabilis
 fuerat promissa successio non carnis semine sed fidei
 fecunditate generanda. & ideo stellarum multitu
 dine comparata ut ab omnium gentium patre non ter
 rena sed caelestis progenies speraretur. Ad creanda
 ergo promissam posteritatem heredes in sideribus
 designantior tunc uisideris excitantur ut in quo
 caeli fuerat adhibitum testimonium caeli famulare
 tur obsequium. Commouit magos habitatores

remotionis orientis stellis & erit stella fulgenti
or ut mirandi luminis claritatem uiri. ad exspe
tanda non in sui magnitudinem significationis in
tellegunt hoc sine dubio in eorum cordibus inspira
tione diuina ut eos tante uisionis misterium non
later & quod occultis ostendebatur insolitum an
nis non esse & obscurum. Denique officium suum
cum re legione disponunt & his se instruunt donec
ut adorari unum tria simul se credidisse demonst
rant. Nunc honorantes personam regiam. mirra
humanam. Turpe diuinam. Ingressi sunt itaque
iudaei regni precipuam ciuitatem & in urbe regni
ostendit sibi postulat quem ad regnandum didice
runt per creatum. Conturbatur herodes timore
salutis suae inquit potestati requirit a sacerdotibus
& doctoribus legis quid de ortu christi scriptura pro
dixerit. Innoticiam uenit quod fuerat propheta
ueritas inluminat magos infidelitas obcaecat
magistros. Carnalis uisus intellegit quod legi
non uidet quod ostendit. Utitur paginis quarum
non credit eloquunt. Ubi est iudaeae gloriatio

tua unde abraham patre ducta nobilitas. Ecce
 maior seruis minori & alienigenis in sortem tue he
 reditatis in dantibus eius testamenti quod in sola
 littera tenes & dicitur famularis. Intra & intra
 in patri archurū familiam gentium plenitudo & be
 nedictionem in semine abraham quae filii carnis ab
 dicant filii promissionis accipiant. Adorant in tribus
 magis omnes populi uniuersitatis auctorem. &
 non iudea tantum dicit sed in toto orbe sit notus ut
 ubique in istis sit magnum nomen eius. Quō hanc
 electi generis dignitatem sicut infidelitas in suis
 posteris conuincit esse degenerem ita fides omnibus
 facit esse communem. Adorato autē dño magi & omni
 deuotione completa scdm ammonitionem somni
 non eodem quo uenerant itinere reuertuntur. Opor
 tebat enim ut iam in xpo credentes non p̄ antiquae con
 uersationis semitas ambularent sed nouam ingressi
 uam a relictis erroribus abstinerent. Tum & iam
 herodis uacuerunt insidie quum dñm ihm impietate
 tem doli p̄ simulationem disponebat officii. Unde
 quia spes istius erat soluta commenti in maiore

furorem iracundia regis ardescit. Nam recolens
tempus quod indicauerat magi in omnes bethle
paeros rabiem crudelitatis effundit. & ecce
generali in beatam ciuitatis illius desecuit in
fantiam aestimans fore ut nullus illic parui
lo non occiso occideretur. & xps. At ille qui sangui
nem suum pro mundi redemptione fundendum
in aliam differret. & catem egyptios parentium
in misserio subuerteret intulerat. Repetens
scilicet abrahe genitricis antiqua cubula & prin
cipatum ueritatis maioris prudentiae potesta
disponens ut illam dirio rem omnem in diuina sa
mem que egyptiorum mentes ueritatis inopia
laborabant ueniens de caelo panis uitae & cibis
rationis auferret. Nae sine illa regione parare
tur singulis hostiae sacramentum in qua pri
mum occisione agni salutiferum crucis signu
& paschadni fuerat preformatu. His igitur
dilectissimi diuinae gratie misteris eruditi
diem primitiarum nraarum & inchoacionem uo
cationis gentium rationabili gaudio celebra

mus. Gratias agentes misericordido quindignos
 nos fecit sicut ait beatus apostolus in partem sorus
 rōrum in lumine queripuit nos de potestate tenebra
 rum & transfult in regnum filii dilectionis suae.
 Quō sicut pph & ait esaias. gentium populus qui
 sedebat in tenebris lucem uidit magnam. & qui
 habitabant in regione umbre mortis lux orta est
 eis. De quibus idem dicit ad dñm. Gentes quite
 non nouerunt inuocabunt te & populi quite nesci
 unt ad te confugerit. Hunc diem abraham uidit
 & gauisus est. Cum benedicendos fidei suae filios
 in semine suo quod est xps agnouit & omnium
 se futurū gentium patrem credendos pspexit dñs
 gloriam dō. & plenissime sciens quō quod pro
 misit potens est & facere. Hunc diem dauid ca
 nebat in psal mis dicens. Omnes gentes quas
 fecisti uenient & adorabunt coram te dñe & glo
 rificabunt nomen tuum. & illud notum fecit
 dñs salutare suū ante conspectu gentium reue
 lauit iusticiā suam. Quod utique ex inde fieri
 nouissimus ex quos tres magos de longinquitate

sue regionis & citos ad cognoscendū & adorandū
regem caeli & terra stella pduxit. Cuius utique
famulatus ad formam nos sui ortamur obsequi
& huic gratiae que omnes inuitat ad xpm̄ quantum
possumus seruiamur. Quęcūq; enim in aede
sua p̄uenit & caste ea que sursum sunt sapit non
quet sup̄ terram. Caelestis quodam modo instar
est luminis & dum ipse sc̄e uitae seruat nitorem
multas uiam ad dnm̄ quasi stella demonstrat. In
quo studio dilectissimi omnes uobis inuicem p̄des
se debetis ut in regnō dī ad quod recta fide & bo
nis operib; puenitur sicut lucis filii sp̄s in deat̄
p̄ xpm̄ dnm̄. **HEMALIA DE EPIPHANIA.**

Iustum & rationabile dilectissimi uere p̄ dī
obsequiū est in dieb; quid uinje misericor
die operā prestamur toto corde gaudere & hono
rifice ea que ad salutem nr̄am gesta sunt celebrare.
Uocant nos ad hanc deuotionem ipsa recurrenti
um temporum legeque nobis post illum diem in
quo coad̄er nus patri filius dī natus ex uirgine
est breui inter uallo ephiphanie intulit

festum. Ex apparitione dñi consecratum in quo
 fidei nr̄e magnum presidium prouidentia diuina
 constituit. Ut dum solemni ueneratione colitur
 adorata in exordis suis saluatoris infantia p̄ ipsa
 originalia documenta p̄baretur uerum ipso hominis
 orta natura. hoc est enim quod iustificat impios.
 hoc est quod ex p̄tatoribus facit sc̄os. Si in uno
 eodem que dño ih̄u xp̄o & uera dicitur & uera credatur
 humanitas. Quis uero ante omnia secula in for
 madi equalis ē patri. Humanitas quam uis in
 diebus in forma serui unicus est homini. Adoranda
 ergo hanc fidem que contra omnes p̄sumuebatur
 errores ex magna factū est diuini pietate consiliū.
 Ut gens in longinqua orientalis plage regione con
 sistens signum nati pueri qui uisus esset & regna
 turus acciperet. Noua & enim claritas apud
 magos stelle in lustrioris apparuit. & intuendū
 animos ita admiratione sui splendoris impleuit
 ut nequaquam sibi crederent negligendū quod
 tanto nuntiabatur iudicio. Pre erat autē sicut
 tres docuit huic miraculo grati edī & cū xp̄i nati

uitatem ne ipsa adhuc bethlem tota didicisset & iam
illam credituris gentibus inferebat & quod nondum
poterat humano eloquio differi celo faciebat euan-
gelizante cognosci. Quamuis autem diuine dignitati
onis esset & hoc cognoscibilis gentibus fieret & nati-
uitas saluatoris. ad intellegendum tamen mira-
culum si quis potuerunt magi & iam de uita quis bala-
ham prenuntiationibus commoveri. **S**cientes olim
predictum & celebri memoria diffinitum. **O**rietur
Stella ex iacob & exurgat homo ex iude & dominabitur
gentium. Iter itaque uiri fulgore insolita sideris diu-
nitus incitati preuicantur luminis cursum sequun-
tur. Existimantes se significatum puerum hierosoli-
mis in ciuitate regia reperiuros. Sed cum eos habe-
re opinio sefellisset & iudeorum scribas atque doctores.
quod sacra de ortu christi prenuntiauerat scriptura didi-
cerunt. Ut gemino testimonio confirmati ardentiores
fide expectarent quem & stelle claritas & prophete ma-
nifestabat auctoritas. **P**rolato autem diuino oraculo
presponsa pontificum & declarata spiritus uoce quadret.
Et tu bethlem iude non es mirum inter principes

iuda. Ex te enim exiit dux qui regit populum
 meum istum. Quae facile & quam consequens fuit
 ut hebreorum peccet crederent quod docebant.
 Sed apparet illos carnaliter cum herode sapuisse
 & regnum christi commune cum huius mundi potes-
 tatibus estimasse ut & isti temporalem sperarent
 ducem & terrenum in ducem & ille consortem.
 Superfluo herodes timore turbatis & frustra insus-
 pectum tibi puerum seuire moliris. Non capit christum
 regnatu nunc mundi dominus potestatis tuae est conten-
 tus angustus. Quem in iudea regnare timens
 ubique regnat & felicius ipse regnare sic ut impe-
 rio subderetis. Cur sincero officio non facis quo
 subdola falsitate promittas. Proge cum magis
 & uerum regem suppliciter adorando uenerare.
 Sed tu iudaice sequacior caecitatis non imitaris gen-
 tium fidem. Corque perversum ad crudeles conuer-
 tis insidias. Nunc illum occisire quem in ducis nunc
 illis nocturne quos primis. Deducti igitur di-
 lectissimi in bethlem magistelle precedentis
 obsequio gauisi sunt gaudio magno ualde.

Sicut euangelista narrauit . & intrantes domum
inuenierunt puerum cum maria matre eius . & pe-
dentes adorauerunt eum . Et aperitis thesauris
suis obtulerunt ei uinera . Aurum . tus . & myr-
ram . Et haec quidem caritatem ad illuminationem
fidei pertinebat . Potuerunt illis credita & intell-
ta sufficere ut corporali intuitu non inquire-
rent quod plenissimo uisum mentis inspexerant
Sed diligentia sagacis officit usque ad auendum
puerum perseuerans future temporis populi
& nostri sancti hominibus seruebant . Ut sicut omni-
bus nobis proficiat quod post resurrectionem domini
uestigia uulnerum in carne eius thome explora-
uit manus ita ad hanc humilitatem proficeret
quod infantia ipsius magorum probauit aspectus .
Viderunt itaque magi & adorauerunt puerum
de tribu iuda de semine dauid secundum carnem .
factum ex muliere factum ex lege . quam non
soluere uenerat sed implere . Viderunt eum
adorauerunt puerum quantitate paruam alie-
ne opis indignam & in nullo humane infantie

R

generalitate dissimilem. Quia sicut infidelia
 erant testimonia que in eo maiestatem inuisibilis
 diuinitatis assererent ita pbatissimum eē debe
 bant uerbum carnem factum sempiternā illā
 essentiam filii di ueram hominis suscepisse naturā
 uel ineffabilem. operum secutura miracula
 uel excipiendarum supplicia passionum. Sacra
 mentum fidei ex rerum diuersitate turbarent cū
 iustificare omnino non possent nisi quidnā ihm
 & uerum dñm & uerum hominem credidissent
 huic singulari fidei dilectissimi & predicate pōmā
 seta ueritati diabolica manicheorum resistit im
 pietas. Quasi ad interficiendas deceptorum ani
 mas nefandi dogmatis ferale commentum de
 sacri legis & famulo sis mendatus texuerunt.
 & phas insanarum opinionum ruinas eousque
 precipitis pposuerunt ut sibi falsi corporis fin
 gerent xpm qui nihil in se solidum nihil uerum
 oculis hominum actib; que prebuerit. sed simulate
 carnis uacuum imaginem demonstrarēt. Indignū
 uidere uolunt ut credatur dñs di filius femine

se inseruisse uiscerib; & maiestatem suam huic
contumelye subdidisse nature. Carnis inmixtur
in uero humane substantiae corpore nascere
Cum totum de opus non iniuria sit ipsius sed
potentia. Nec credenda pollutio sed gloriosa
dignatio. Si enim lux ista uisibilis nullis immun-
ditatibus quibus fuerit superflua uiolatur. Nec ra-
diorum solis nitorem quem corpoream creaturam
esse non dubium est loca illa sordentia uel cen-
sa contaminant. Quid illius sempiternae & in-
corporeae lucis essentiam potuit qualiter sui qui-
litate polluere. Quae se ei quam ad imaginem
suam condidit sociando creaturae purificatio-
nem prestitit. Maculam non recepit & sic
sanauit uulnera infirmitatis ut nulla patere-
damna uirtutis. Quod diuino pietatis magnam
& ineffabile sacramentum quia omnibus scripturarum
scripturarum est testificationibus nuntiatum
isti de quibus loquimur aduersarij uertitatis le-
gem prioris sen datam & inspirata diuinitus pse-
tarum oracula respuerunt. Ipsasque etiam

gelicas & apostolicas paginas quedā auferen-
 do & quedam inferendo uolarunt. Confin-
 ges sibi sub apostolorum nominibus. & uerbis ip-
 sius saluatoris multa uolumina falsitatis quib.
 erroris sui commenta munirent. & decipien-
 dum mentis mortiferum uirus inpfunderent. Ni-
 debant enim sibi uniuersa obistere omnia reclama-
 re & non solum nouo sed & iam ueteri testamento sa-
 crilege impudatis sive dementiam confitari. Etiam
 infurius mendacis persistentes a & desiam di-
 deceptionibus suis perturbare non desinunt. hoc
 miseris quos in laqueare potuerint psuadentes ut
 negant cedno ihu xpo humanam naturā uere esse sur-
 ceptam. Negent eum uere pmundi salute crucifixe-
 um. Negent de eius latere lancea uulnerato san-
 guinem redemptionis & aquam fluxisse babis-
 matis. Negent eum sepultum ac die tertio suscita-
 tum. Negent eum in conspectu discipulorum
 ad consedendum in dextera patris sup omnia caelo-
 rum altitudines eleuatum. & uictoria aposto-
 lici simboli ueritate sublata. Nullus in xus.

021
terreat impior nulla spes incite & reor. Negent
xpo uiuos & mortuos iudicandos. & quos tanto
rum sacramentorum uirtutum priuauerint.
Oceant in sole & luna colere xpm. & sub nomi
ne sps sci ipsi uicium impicatum magistrum
adorare manicheum. Ad confirmanda igitur
dil&ctissimi corda nra infide & ueritate pro fit
omnibus hodierna festiuitas & ex testimonio
manifestate saluatoris infantie catholica mi
niatur. & nature nrae carnem in xpo negantiu
anathem&ur impi&as. De quibus beatus io
hannes apostolus nondubio sermone premonuit
dicens. Omnis sps qui confit&ur xpm ihm incar
ne uenisse ex dō est. & omnis sps qui soluit ihm
ex dō non est & hic est anti christus. Nihil ergo
cum huius modi hominibus commune sit cui
quā xpiano. Nulla cum talibus habeatur
soci&as nullumque consor cium. Pro fit uni
uerse a&c desiae quod multi ipsorum dno rese
rame d&ctisunt. & in quibus sacrilegis uue
rent eorundem confessione pate factum est.

Neminem fallunt dis cretionibus erborum
 sordibus uestium. Uul tuumq. palloribus
 Non sunt casta ieiunia que non doratione ueniunt
 continentiae fallacie. Detenus nocuerunt
 incautas. ac tenus inluserunt imperitis. Post
 haec nullius excusabilis erit lapsus nec iam sim
 plix habendus. Sed ualde nequam atque puer
 sus quide inceptus reptus fuerit nefandus obstric
 tus errori aeclesiasticum sane & diuinitus in
 statutum non solum non hibe mus sed & iam in
 citatus affectum ut & iam pialibus nobiscum
 dno supplicet. Quo & nos deceptarum anima
 rum ruinas cum fleu & merore miseramur.
 Ex sequentes apostolice pietatis exemplum ut
 cum infirmantibus infirme mur. & cum fien
 tibus defleamus. Speramus enim exoranda
 misericordia mdi multis lacrimis & legitima
 satisfaccione lapsorum quia dum in hoc corpore
 uiuitur nullius est desperanda reparatio. & om
 num est obtanda correctio. Auxiliamedno
 qui erigit allias soluit compeditor in lumi

minat caecor cuius est honor & gloria.

ITEM ALIA DE P. PH. NI. A.

Hodiernam festiuitatem dilectissimi appa-
ritio dñi & saluatoris nri sicut nostis inlus-
trat & hic ille est dies quo ad cognoscendum ado-
randum quedi filium tres magos stella pdux
Cuius facta memoriam merito placuit honore
annuo caelebrari ut dum euangelica istoria inces-
sabiliter recensetur. semp̄sa intellegentium
sensibus inferat. Saluiferum misterium
p̄insigne miraculum preceperant quidem
multa documenta que corpoream natiuitatem
dñi manifestis indicis declararent. Sive cum
beata uirgo maria fecundandam respū scō partu-
ram quedi filium audiuit & credidit. sive cum
salutationem ipsius in utero elisab&h nondum
natus iohannes p̄ph&ica exultatione commo-
tus est. Quasi & iam intra matris uiscera iam
damar&. & ce agnurdī & ce qui tollit pecca-
ta mundi. Vel cum ortum dñi angelo annun-
tante postores caelestis exercitus sunt clarita

te circumdati. Ut non ambigerent de maiestate
 pueri quem erant in presepe uisuri. nō putarent
 quod in sola natura hominis esse editur. Cuius
 rupne milicio famularur occurfus. Sed haec
 atque alia eius modi paucis tunc uidentur innotu
 ire psonis que uel ad cognitionem marie uirginis
 uel ad sc̄i ioseph familiam ptinebant. hoc autē
 signum quod magos in longinquo positus. & effi
 caciter mouit & ad dñm ihm p̄seueranter ad
 traxit. illius sine dubio gratiae sacramentum
 & illius fuit uocationis exordium quā non in
 dea tantum sed & iam in toto mundo xpi erat euan
 gelium predicandum. Ut per illam stellam que
 magorum uisui splenduit israhelitarum uero
 oculis non refulsit. & in luminatio significata
 sit gentium & caecitas iudeorum. Perma
 nēt igitur dilēctissimi sicut euidenter aparēt
 misticorum forma iestorū. & quod imagi
 ne inchoabatur ueritate complētur. Ra
 diātē caelo stella p̄gratiam & tres magi corus
 catione euangelici fulgoris acciti. in om

nibus cottidie nationibus ad adorandum potenti
am summiregis adcurrunt. herodes quoque in
diabulo fremit & auferre sibi iniquitatis sue
regnum in his qui ad regnum transeunt ingemescit
Vnde si paruulos interficiat ihm sibi uideatur
occidere. Quod utique sine cessatione molitur
dum primordius renatorum spiritum semet eripere. & quan
da tenere fidei infantiam temptat extinguere lu
di uero qui extra regnum christi esse uoluerunt adhuc quod
ammodo sub herodis sunt principatu. & dominan
te sibi saluatoris inimico alienigenae seruiunt potes
tati. quasi nesciant prophetatum. Dicente iacob. n
deficiat princeps ex iuda & dux de femoribus ei
donde ueniat cui reposita sunt & ipse est expecta
tio gentium. Sed nondum intellegunt quod ne
gare non possunt & mente non capiunt quod scrip
tura rum narratione nouerunt. Quo insanis
magistris ueritas scandalum est. & caecis docto
ribus sit caligo quod lumen est. Respondent
itaque interrogati quod in bethlem nascitur
christus. & scientiam suam qua alios instruunt non

secuntur. Pendiderunt successionem regum
 placationem hostiarum locum supplicatiōnū
 ordinem sacerdotum & cum omnia sibi clausa
 omnia experiantur esse finita non uident eam
 xpm eē translata. Unde quod illi tres uiri uni
 uersarum gentium psonam cer nentes adorato
 dno sunt adepti. hoc in populis suis p fidem
 que iustificat impius totus mundus adsequit^r
 & hereditatem di ante sēta preparatū acci
 piunt adoptiui & pdunt qui uidebantur eē le
 gitimi. Resipisce uide uidee resipisce. & ad
 redemptorem d' uentūm deposita infidelitate
 conuertere. Nolis celeritū inmanitate terrent
 Non iustos xps sed pccatores uocat nē impietā
 tem tuam repellit. qui pro te cum crucifixus est &
 orauit. In mitem crudeliū patrum tuorum solue
 sententiam neque te eorum male dicto patiari ob
 stringi. Quidamantes dextro sanguis eius sup
 nos & sup filios nros. facinus in te sui crimi
 nis transfuderunt. Redite ad misericordem
 utimini clementia remittendis. seuitia enim

uir̄e iniquitatis conuersa est in causam salutis.
Nunc quem perire uoluistis. Confitemini nega-
tum adorare uenditum ut uobis bonitas illius p̄ste
cui uir̄a malignitas nocere non potuit. Quod ergo
ad ueram dilectissimam p̄tinet & caritatem quam & uir̄a
inimicis nr̄is ex dominica eruditione debemus
& optandum nobis est & studendum ut hic po-
pulus qui ab illa spiritali patrum nobilitate defec-
tans suae arboris inueratur. Multam enim
nos d̄i beniuolentia ista commendat. Quia id
delictum illorum nobis misericordie locum fecit.
Ut eos ad emulandum salutis recipiende fidei
nr̄ae reuocaret. Nam ut ante pr̄iorū non solum ista
sed & iam alius eē utilem deest. Ut quod apud eos
agere non potest uerbis obtineatur exemplis. Con-
siderantes itaq; dilectissimi ineffabilem erga
nos diuinorum munerum largitatem cooperi-
to resrimus gratiae d̄i operantis in nobis. Non
enim dormientibus puenit regnum caelorum
non odio desidiaque torpentibus beatitudo per-
nitatis ingeritur. Sed quia sicut apostolus

at si conpatimur & conglorificabimur. Illa nobis
 currenda est uia quam ipse dñs se esse testatus est.
 Quia nobis nullis operum meritis suffragantibus
 & sacramento consuluit & exemplo. Ut in adopi-
 onem uocatos p̄ illud p̄ueheret ad salutem pro hoc
 in buerit ad laborem. hic autem labor dil & t̄ssi-
 mi p̄ uisus & bonis seruis n̄ solum n̄ asper n̄ &
 honerosus sed & iam suauis & leuis est. Dicente
 dño uenite ad me omnes qui laboratis & honera-
 ti estis & ego uos reficiam. Tollite iugum meū
 sup uos & discite a me quia mitis sum & humilis
 corde. & in uenietis requiem animabus ur̄is. Iugū
 enim meum suauis est & onus meum leue est. nihil
 ergo dil & t̄ssimi arduum est humilibus. nihil
 asperum mitibus. & facile om̄ia precepta ueniunt
 in effectum. quando & gratia pretendit auxiliū
 & oboedientia mollit imperium. In tonauit enim
 cotidie auribus nr̄is eloquia dī & omnis homo quid
 diuine iusticie placeat scire conuincitur. Sed quia
 iudicium illud quod unus quisque recipiat p̄ ius
 sit siue bonum siue malum iudicaturū patientia

in uniuersis lib. volūtu di. nich.
 mine. Por. alle. de. d.

& bonitate differitur. Inpunitatem sibi iniqui-
tatis infidelium corda pmittunt. & putant hu-
manorum actuum qualitates ad diuine prudentie
non pertinere censuram. Quasi non euidentissimus
plerumque supplicis male gesta plectantur.
Aut non sepe se caelestium comminationum ter-
ror ostendat. Quibus utique & fides monetur
& infidelitas increpatur. Inter haec autem pma
neq; sup omnes benignitas di & nulli misericordia
sua denegat. cum indisciplinis uniuersis multa
bona largitur eos que quos merito subderet poeni-
ma uult inuitare beneficis dilatio enim uindictae
dat locum poenitentiae. ne dici potest nulla ibi
ultio ubi nulla conuersio quia mens dura & ingrata
iam sibi ipsa supplicium est. & in conscientia sua
patitur quicquid di bonitate differitur. Non ita
igitur delinquentes pccata delictent ut illos in
suis actibus uite huius finis inueniat. Quo in
ferno nulla correctio est. ne datur remedium
satis facio nisi ubi iam non est accio uoluntatis.
Dicente ppheta dicit quo non est in morte qui

memor situi in inferno aut quis confitebitur
 tibi. fugiantur noxie uoluntatis inimica gaudia
 & desideria iam que peritura quis fructus est que
 ue utilitas eam desinenter cupere. que & iam si non
 deserant deserenda sunt. Amor eorum deficienti
 um ad in corruptibilia transferatur & ad sublimia
 uocatur animus caelestibus: delectetur. Confir
 mate amicitias cum sanctis angelis intrate in ciuita
 tem dei cuius nobis spondetur habitatio. & patri
 archis prophetis apostolis martiribusque socia
 mini. Unde illi gaudent inde gaude. Horu
 diuitias concupiscite. & per bonam emulationem ad ip
 sorum ambitu suffragia. Cum quibus enim uobis
 fuerit consorcium deo: tionis erit & communio
 dignitatis. ¶ Dum itaque tempus nobis nobis ad
 mandata domini exsequenda conceditur. glorificate
 dominum in corpore uro & luce dilectissimi sicut lu
 minaria in hoc mundo. Sint lucerne mentium
 uestrarum ardentes. Nihil resideat in uis cordibus
 tenebrosus. quos sicut ait apostolus fuistis aliquan
 do tenebre nunc autem lux in domino. Impleantur

in nobis que in triam magorum imagine preces
serunt. Si luceat lumen ur̄m coram hominib;
ut uidentes opera ur̄a bona magnificent patrem ur̄m
qui in caelis est. Sicut enim magnum p̄ccatū
est cum inter gentes p̄pter malos xp̄ianos nomen
dñi blasphemetur ita magnum p̄ccatis est men
tum. Cum eadem in sc̄a seruorum suorum conuer
satione benedicetur. Cui est gloria & imperiū in
sæc̄ulorū. EXPLICIT. INCIPIT DE Ieiunio qua

Hebreorum quondam popu DRAGIS ME
lus & om̄s israheliticæ tribus cum propter p̄cc
atorum suorum offensiones graui philistinorū
dominatione premerentur ut superare hostes suos
ut superare hos possent sicut manifestat
historia uires animi & corporis indico sibi repa
uere. Ieiunio intellexerant enim duram illā
& miseram subiectionem negl̄atos semando
rum dī & morum corruptione meruisse. Fru
stra que se armis certare nisi prius uitis repug
nassent. Abstinentes ergo acib; & potu se uere
sibi castigationis adhibuere censuram & uis

ter suos uincerent gule inlecebra in se ipsis ante
 uicerunt. Factumque est hoc modo ut reui ad
 uersari & graues dñi esurientibus cederent quod
 sibi saturos subiugarent. & nos itaque dilectis
 simi inter multas aduersitates & prelia constitu
 ti similiter oster nros superare cupimus simili ob
 seruatione curemus immo eadem causa nra est que
 illorum fuit. Quo illi a carnalibus aduersariis
 nos spiritualibus impugnamur inimicis. Quis do
 nata nobis p̄ di gratiam morum correptione uin
 catur & iam corpore eorum nobis hostium forti
 tudo subcumbet. & emendatione nra infirma
 buntur quos graues nobis non ipsorum merita
 sed nra delicta fecerunt. Quapropter dilecti
 simi ut hostes nros superare ualeamus p̄ ob
 seruantiam caelestium mandatorum diuinu
 queramus auxilium. Scientes non aliter pre
 ualere nos aduersariis nris nisi preualuerimus
 & nobis. Sunt enim in uanos in & ipsos mul
 ta certamina & alid caro aduersus sp̄m
 aliud aduersus carnem sp̄s concupiscit. in

qua dissensione si cupiditates corporis fuerint for-
ciores. turpiter animus amittit propriam dignita-
tem. & preciosum erit eum seruire quem dece-
rat imperare. Si autem mens & toris suo subilita
& superius muneribus delicta terrene uolupta-
tis incitamenta calcauerit & in suo corpore pec-
catum regnare non sinerit. Ordinatis simum
tenebit ratio principatum & in uinciones eius
nulla spiritalium nequiciarum labe factabit
inlusio. Quia tunc est uera pax hominis &
uera libertas. quando & caro animo regitur
& animus deo preuide gubernatur. haec propu-
ratio dilectissimi licet omnitemporis salubri-
ter adsumatur ut pugilis hostis incessabi-
liter superentur industria. Nunc tamen solli-
cicius expendenda est & studiosius instruenda
quando & ipsi subtilissimi aduersarii acriore in-
sidiantur ^{enim} costuta. Scientes nos agere sacrosan-
tissimos quadragesime dies in quorum obseruan-
tia praeterite desidia castigantur. Omnes ne-
glegentiae diluuntur. Ad hoc totam uim sup-

malignitatis intendunt. ut celebraturi sem
 pascha dñi in aliquo inueniamur indigni.
 & unde nobis obtinenda erit propiciatio.
 inde contrahatur offensio. Accedentes ergo
 dilectissimi ad quadragesime mitium id est ad
 diligentorem dñi seruitutem ad pugnas tempta
 tionum animos preparemus. & intellegamus
 quantum studiosiores pñra salute fuerimus tanto
 nos ueg mentius ab aduersariis inpetendos. Sed
 fortior est qui nobis est quam qui aduersum nos est.
 & ipsam ualidissimam in cuius uirtute confidimus.
 Quia ob hoc sed dñs temptari a temptatoris permisit ut
 cuius munimur auxilio. eius erudiremur exemplo.
 Viat enim aduersarium ut audistis dilectissimi
 testimonium legis non potestate uirtutis. Vt hoc ipso
 & hominem plus honorare & aduersarium plus
 punire. Cum hostis generis humani non quasi
 adō sed & iam quasi ab omine uincetur. State igit
 dilectissimi ut apostolus ait succincti lumbos men
 tis ure in ueritate & calciate pedes in preparatione
 euangelii pacis. In omnibus sumentes scutum fidei.

in quo possitis omnia tela maligni ignita extinguere.
& galeam salutis & gladium sp̄s quod est uerbum
dī. Vide &e dilectissimi quam potentibus nos telis
quam insuperabilibus munimentis in uicis xp̄i ue
milicie magister armauerit. Succinxit lumbos
baltheo castitatis. Calciauit pedes unculis pacis.
Quia & discinetur miles cito ab impudicicie men
tore unecitur & non calcatus facile a serpente
mordetur. His igitur dilectissimi fr̄ & armis in ue
pide nobis p̄positum certamen ineamus. Ne eo tan
tum fine simus contenti ut solam ciborum absti
nentiā putemus eē s̄ & tandam. Parum est enim
si carnis substantia tenuatur & animi fortitudo
non alitur. Afflicto paulolum exteriori homi
ne reficiatur interior. & subtracta saturitate cor
poris spiritalibus mens deliciis roboratur. Circū
spiciat se omnis xp̄iana. & se uero examine cordis
sui inter na discutiāt. Videat ne quid ibi discordiam
hererit. Ne quid cupiditatis infederit. Omnis
postremo plantatio quam cælestis non plantauit
radicatus auferatur. Incontinentiam castitatis

pellat mendacit tenebras lux abigat ueritas. Depo-
 natur superbia humilitas assumatur. & obiectatio
 num lingua frenatur. quia os quod mentatur ani-
 mam mentientis interficit. Cessent uindictę
 & obliuioni mandentur iniurie. Siquis ergo in
 quempiam ita cupiditate ultionis exarsit. ut eum
 aut carceri traderet aut uinculis inligaret. absolu-
 tionem non solum iniurantis sed & iameius qui poena
 dignus uideatur acceleret. ¶ Ut illa dominice
 orationis regula fidenter utatur dicens. Dimitte
 nobis debita nra sicut & nos dimittimus debitorib;
 Quam partem peccationum ita speciali uinculo dñs
 obstrinxit. Ut uiciorum orationis effectus in hac con-
 ditione consistat. Proinde dilectissimi memores
 infirmitatis nre quae facile in qualibet delicta pro-
 labimur. Hoc potentissimum remedium & istam
 uulnerum nrorum curationem nullatenus neglega-
 mus. Remittamus ut remittatur nobis. Demus
 ueniam quam rogamus. Ut non studeamus uindictari
 qui nobis peccamus ignosca. Pauperum gemitus surdo
 non transeamus auditu. & misericordiam indigentib;

prompta benignitate prestemus ut misericordia
in iudicio inuenire mereamur. Ad qua[m] p[er]fectione[m]
quod studium suum gratie di adiuutus intendit hic
sem ieiunium fideliter pagit. Hic a fermentoma
licie u[er]is alienus est ad beatum pascha puenit
& per nouitatem uite diuine p[er]datis munere con
sortio. merebitur glorificationis a[er]ne p[er]p[etuum]
dnm nrm.

LITEM ALIA DE IEIUNIO QUADRAGESIME
ic[er] nobis dilectissimi ad p[ro]p[ri]ante festiuitate
paschali ieiunium quadragesime. ipse legitimum tem
poris recursus indicat. Cohortatio tamen & iam
nri sermonis adhibenda est. Quia auxiliante dno
nec inutilis sit pigris nec honorosa deuotis. Nam
cum omnem obseruantiam nr[um]! ratio istorum die[rum]
poscat augere nemo est ut confido de uobis qui se ad
pus horum non gaudeat incitari. Natura enim n[ost]ra
manente adhuc mortalitate mutabilis & iam si ad
ma queque uirtutum studio puehatur semp[er] tamen
sicut potest habere quod cedat ita potest habere
quo crescat. & haec est p[er]fectorum uera iusticia
utrum quam presumant se ee p[er]fectos ne ab inors

nondum finita intentione cessanter ibi incidant defi-
 ciendi periculum. Vbi proficiendi deposuerunt appen-
 tam. Quia ergo nemo nrm dilctis simi tam pfectus
 & ser est ut pfectior sanctorumque ee non possit.
 Omnes simul sine differentia graduum sine discre-
 tione meritorum suorum ab his in quo puenimus in ea
 que nondum adprehendimus puiditate curramus.
 Et ad mensuram consuetudinis nrae necessarius
 aliquid addimus augmentis. Parum enim religiosus
 alio tempore demonstratur quam his diebus non reli-
 giosior inuenitur. Unde oportune auribus nris
 lectio apostolice predicationis insonuit dicens. Ecce
 nunc tempus acceptum & ecce nunc dies salutis. Quid
 enim acceptius hoc tempore quid salubrius his dieb.
 in quibus bellum uicis indicitur & omnium uir-
 tutum profectus augetur. Semp quidem tibi.
 O anima xpiana uigilandum contra salutis tue ad-
 uersarium fuit ne ullus pater & locus temptatoris
 insidus. Sed modo tibi maior cautio & solliciti-
 or est assumenda prudentia. Quando idem
 hostis tuus acrior seuit. inuidia. Nunc enim

in toto mundo potestas ei antiquae dominationis auf-
fertur. & innumera illa captiuitatis uasa rapi-
untur. Renunciatur atrocissimo praedoni aposto-
lis omnium nationum omniumque linguarum
& nullum iam genus hominum repperitur quod
non terranicis legibus reluctetur. Dum omnes
sine terra regeneranda in xpo multorum milium
milia preparantur. & ad ppin quantae nouae creature
ortus spiritalis nequicia ab his quos possidebat ex-
truditur. Fremunt ergo despoliati hostis impius fu-
ror & nouum querit lucrum quia ius perdit antiquum.
Captat indefessus & per uigil si quas repperiat oues
a sacris gregibus negligentius euagantes. quas pro
diuino uoluptatum & per de uexa luxuria in diuersa
moris inducat. Inflammam itaque iras nutrit
odia incitat gl'am subreptit quem enim temptare non
audeat quin & ab ipso dno nro ihu xpo conatus suae
fraudis abstinuit nam sicut euangelica patefecit
istoria cum saluator noster post quadraginta die-
rum nocturnaque ieiunium infirmitatis nrae in se
recepisset & esuriam gaudisset diabolus signum se

meo passibilis atque mortalis inuenisse nature
 Ut explorare & potentiam quam timebat si filius
 inquit dei es dic ut lapides isti panes fiant. Poterat
 utique istud omnipotens & facile erat ut ad creatoris
 imperium inquam iuberetur speciem cuiuslibet
 generis creatura transiret. Sicut cum uoluit
 in conuiuio nuptiali aquam mutauit in uinum.
 Sed hoc cum magis salutiferis dispensationibus
 congruebat ut ne quis simi hostis astucia non potentia
 ditatis sed humanitatis misterio uinceretur. De
 nique fugato diabulo & omnibus artibus calli
 di temptatoris elisis accesserunt ad dominum ange
 li & ministrabant ei. Confundantur igitur
 filii atque discipuli. qui repleti inspiratione
 uiperæ simplices quosque decipiunt negantes
 in christo. Utramque ueram esse naturam. Dum aut
 ditatem hominem ut homine ditatem despo
 liant. Ut unius temporis gemino documento
 utraque falsitas sit pempta. Quia & per famem
 corporis perfecta humanitas & per famulantes
 angelos demonstrata est manifesta diuinitas

Quia ergo dilectissimi sicut redemptoris nri
magisterio edocti sumus. Non in solo p[ro]p[ri]o
uiuithomo sed in omni uerbo di. Prompta deuotio
ne & adacrifide suscipiamus sollempne ieiunium.
Non in sterili inedia. quam plerumque & inbecilli
tas corporis & auaricia moribus inducit. Sed in
larga beniuolentia celebrandum ut simus de illis
de quibus ipsa ueritas dicit. Beati que esuriunt & si
tunt iusticiam quō ipsi saturabuntur. Delige
igitur nrae sint opera p[ro]p[ri]atis. & illis cibis qui nos
ad aeternitatem nutriunt impleantur. L& em̄
in ref&tionib; pauperum quos in pedia nra satia
uerint. locudemur in uestitu eorum quorum
nuditatem indumentis necessariis texerimus.
Sentiant humanitatem nram egritudine de
cumbentium. Inbecillitates debiliū labores
exulum. Destitutio pupillorum & desolati
rum lamenta uiduarum. In quibus iuuandis
nemo est quinon aliquam possit exsequi beni
uolentia portionem. Nulli enim paruus est
census cui magnus est animus. n& deret

familiaris. modo pendet & mensurabitur. ma-
 iora quidem sunt impendia diuitum & minora
 mediocrum. Sed nondis crepat fructus operum
 subidem est affectus operantium. In ista autem
 dilectissimi exorendarum oportunitate uirtutum
 sunt & aliorum insignia coronarum. Que nullo
 horreunt dispendio nulla pecunie diminutione
 capiuntur si pellatur lasciuiae si abdicetur hebre-
 & & carnalis concupiscentia castitatis legibus
 & dometur. Si odia transeant in dilectionem.
 Si inimicitie conuertantur in pacem. Si tran-
 quillitas extinguat iram. Si mansuetudo remit-
 tat iniuriam. Si denique dominorum atque ser-
 uorum tam ordinati mores sint. ut & illorum
 mitior & istorum sit disciplina deuotior.
 Hanc igitur obseruantiam dilectissimi obtine-
 bitur misericordia dei. & abolito peccatorum
 reatu religiose uenerandum pascha caelebratur.
 Quod & romani urbis pussimi imperatoris sacra
 antiquitus institutione custodiunt. Quin
 honorem dominice passionis altitudinem

sue potestatis inclinant. Et constituit onum
suarum seueritate mollitare os precipiunt relaxa
ri. Ut in diebus quibus mundus saluatur misera
tione diuina & iam ipsorum supne bonitatis imi
trix sit immolanda clementia. Imitentur ergo
xpiani populi principes suos & ad modestiam in
dulgentiam regis imitentur exemplis. Non eni
fas est priuatas leges austeriores esse quam pu
blicas. Remittantur culpe uincla soluantur
deleantur offensa. Pereant ultiones. Ut sacra
festiuitas pdiuinam atque humanam benignita
tem omnes letantes omnes habeat innocentes.
p xpm dnm nrm. ITEM ALIA DE II IUNIO
QUADRA GESI ME. *Item*

Semp quidem nos dilectissimi sapienter & scie
uiuere deo & in id uoluntates nras acciones
que dirigere quod diuine nouimus placere iusti
cie. Sed cum hi adppinquant dies quos in iusti
ores nobis salutis nrae sacramenta fecerunt
diligentiori sollicitudine corda mundanda sunt
& studiosius exercenda est disciplina uirtutu

Ut sicut ipsa misteria quadam in parte maiora
 sunt ita & r̄a obseruantia super & in aliquo consue-
 tudinem suam. & cui festiuitas est celebranda
 sublimior ipsa quoque in ea repperiatur ornatio.
 Si enim rationabile & quodam modo religiosum
 uidetur p̄ diem festum in uestitu nitidiorē p̄dite
 & habitu corporali clari tatem mentis ostendere
 sic ipsam quoque orationis domum p̄ pensiore
 tunc cura & ampliore cultu quantum possumus
 adornemus. Non indignum est ut anima xp̄iana
 que uerum uiuam que dicitur templum est sp̄ciem suā
 prudenter exornet ut redemptionis sui cele-
 bratura sacramentum omni circuminspectione
 ne precaueat. Ne uulla eam macula iniquitatis
 obfuscet aut ne duplicis cordis ruga dedecoret.
 Nam quid p̄dest honestatis formam preferens
 cultus exterior si interiora hominis aliquorum
 sordent contaminatione uitiorum. Omnia
 igitur que animi & speculum mentis obnubilant
 abstergenda sedulo & quadam eliminatione
 radenda sunt. Scrutetur quisque

conscientiam suam sequente se statuit p[ro]p[ri]a cen-
sura iudicii. Videte si in se & cordis sui
ullam quam x[rist]us dat inuenit. Pacem si dese-
derium sp[irit]us nulla concupiscentia carnis impug-
nat. Si humilia non spernit. Si alta non
adp[er]it. Si iniquo non delectatur lucro.
Si in moderato rerum suarum non gaudet aug-
mento. Si denique aliena felicitate non urit[ur]
Aut inimici miseria non lætatur. & cum ear[um]
p[er]turbationum nihil in se forte reppererit.
Sincero disquirat examine qualium cogitati-
onum specie frequentatur. Ne utrum nullis
narratum imaginibus adquiescat. Vel quan-
cito animum ab his quænoxie blandiuntur
abducatur. Nam nullis in celestibus moueri.
Nullis cupiditatibus trahari. Non est istius
uitæ quæ tota temptatio est. Et quia nimium
uincitur quæ uinci ab eadem non meretur. Superbum
est enim de non peccandi facilitate presume-
re. Cum hoc ipsum presumpsisse peccas-
set. Dicente beato iohanne ap[osto]l[ico]

iolo. Si dixerimus quia peccatum non habemus nos
 ipsos seducimus & ueritas in nobis non est. Nemo
 igitur se fallat dilectissimi nemo decipiat. Neque
 itaque quam de cordis sui puritate confidat.
 Ut putat se nullis temptationum periculis subia
 cere cum uigil ille temptator eos acrioribus pul
 sis & insidiis quos maxime uiderit abstinere pecca
 tis. Nam quo oculos suos contineat qui ipsum
 quoque dñm maiestatis ausus est culliditatis sue
 fraude temptare. Videt superbiam suam haberi
 tato dño & ihu. **O**ni humilitate calcata.
 Intellexerat quadraginta dierum ieiunio omne
 concupiscentiam carnis exclusam. & tamen
 non desperauit de artibus suis maliciae spiri
 talis impbitas tantumque sibi dena
 ture nr̄e mutabilitate pmisit ut quem uerū
 experiabatur hominem presumere posse fi
 eri peccatorem. Si ergo ab ipso dño & sal
 uatore nr̄o deceptionum suarum diabolus non
 reuocauit insidias. quanto magis fragilitatem
 nr̄am impugnare presumit. Quos exinde

uehementiore odio & inuitia seuiore psequitur
Ex quo ei in habitus mo renuntia uimus & ab illa
cui dominabatur origine in nouam creaturam
diuina generatione transiuimus. Vnde quia
dum mortali carne circumdamur non desinit
nobis antiquus hostis laqueos peccati ubique
prehendere. Et tunc maxime aduersum
xpi membra seuire. Quando ab eis sacra-
ra sunt celebranda misteria. Merito doc-
trina sps sci hac eruditione imbuit populu
xpianum. Ut ad paschale festum quadraginti
dierum secontinentia prepararet. Cuius puri-
ficationis ratio iam nos ad obseruantiam suaesa
lubritatis inuitat. & diligentiam nobis pposi-
ti castigationis indicit. Quanto
enim sanctius quisque hos dies inuenit. exis-
se. Tanto pbabitur paschadni religiosi
us honorasse. In diebus igitur scorum ieiun-
orum pi&atis opera quibus semp studendum est
abundantius exsequamur. Misericordes
simus ad omnes. Maxime autem ad domesti-

col fidei. Ut in ipsis quoque elemosinarum dis-
 tributionibus. bonitatem patris caelestis imi-
 temur. Qui solem suum oriri facit super bonos
 & malos. & pluit super iustos & iniustos. Quia
 uis ergo fidelium precipue sit adiuuanda
 paupertas. & iam illi tamen qui nondum euan-
 gelium receperunt. in suo labore miserandis.
 Quia in omnibus hominibus natura est dili-
 genda. Communio que nos & iam his benignos
 debet efficere qui nobis quacumque sunt
 conditione subiecti. Maxime si eadem gra-
 tia iam renati & eodem sanguinis precio
 sunt redempti. Simul enim habemus
 quod ad imaginem dei conditi sumus. Nec
 carnali origine a nobis spiritali natiuitate diuisi
 sunt. Eodem spiritu sanctificamur eadem fide
 uiuimus. ad eadem sacramenta concurrimus.
 Non spernatur haec unitas nec uilis nobis
 sit tanta communio. Sed hoc ipsum
 nos pro omnia faciat mitiores quod
 eorum. utimur subiectione. Cum quibus;

unidno. eadem subicimur seruitute. Si qui
ergo horum grauiorib; dominos suos offendere
delictis indulgentiam nunc dieb; recon-
ciliationis accipiunt. Auferat misericordia se-
ueritatem & uenia deleat ultionem. Nul-
lum custodia teneat. Nullum carcer inclu-
dat. Quoniam dominus noster misericordiam suam
hac conditione promisit. uelut remittenda
sibi nostra & peccata propria quae remissit aliena.
Dissensionum materia dilectissimi & ini-
miciarum aculei contendantur. Cessent
odia deficiant simul taces. Anuni-
tatem dilectionis omnia christi membra con-
ueniant. Beati enim pacifici quoniam filii di uo-
cabantur. Non solum filii sed & iam here-
des. Coheredes autem christi domini nostri qui uiuit
& regnat in secula seculorum. **ITEM ALIA**
DE IE IUNIO QUADRAGESIMI ME
Pro dicaturus uobis dilectissimi sacratissi-
mum maximum que ieiunium quo optur-
uitur exordio quam ut uerbis apostoli in qua

xps loquebatur. Incipiam dicamque quod
 lectum est. Ecce nunc tempus acceptum
 ecce nunc dies salutis. Quamuis enim nulla
 sint tempora que diuinis non sint plenam uere
 ritibus & semp nobis admisericordiam di ppi
 sius gratiam prestetur accessus. Nunc tamen
 omnium mentes maiore studio ad spirituales pro
 sectus moueri & ampliore fiducia oportet ani
 mari. Quando & uniuersa pietatis officia
 illius nos diu in quo redempti sumus recursus
 inuitat. Ut excellens sup omnia passionis
 domine sacramentum. purificatis & corpo
 ribus & animis caelebremus. Debeatur
 quidem tantis misteris uincensabilis deuo
 tio & continuata reuerentia ut tales rema
 nere mus. in conspectu quales nos in ipso
 paschali festo dignum est inueniri. Sed quia
 huius fortitudo paucorum est & dum carnis
 fragilitati austerior obseruantia relaxat²
 Dumque p uarias acciones uite huius solli
 citudo distenditur necesse est de mun dano

paluere & iam religiosa corda sordescere. mag-
nadiuine institutionis salubritate quisum est ut ad
reparandam mentis puritatem quadraginta
nobis dierum exercitatio moderetur. In quibus ali-
orum temporum culpas & pia opera redimerent.
& ieiunia casta decoquerent. Ingressuri igitur
dilectissimi dies mysticos & purificandis animis
atque corporibus institutos sacratius preceptis apos-
tolicis oboedire curemus. Emundantes nos ab
omni inquinamento carnis ac spiritus. ut castigatis
conluctationibus quesunt inter utramque substan-
tiam. Animus quem subdignus gubernaculis con-
stitutum corporis sui deo esse rectorem do mi-
nationis suae obtineat dignitatem. Non so-
lum enim in sola abstinentia cibi stat nostra su-
ma ieiunia ut fructuosa corporis esca subtra-
hitur. Nisi mens ab iniquitate reuocatur. &
ab obtruncationibus lingua cohibetur. Sic er-
go nobis edendi est moderanda libertas. ut
& iam alię cupiditates eadem lege frenentur.
Mansuetudinis & patientiæ pacis & tran-

quillitatis hoc tempus est in quo exdusa omniū
 contaminatione uitiorum pp&uitas nobis est
 obtinenda uirtutum. Nunc piarum mentiu
 fortitudo donare culpas negligere contumelias
 & obliuisci asuescat iniurias. Nunc fide
 lis animus parua iusticiae & dextris se exer
 ceat & sinistris. Ut p&gloriam & ignobilitate
 p&infamiam & bonam famam securam consci
 entiam n& laudes inflent n& obpbria defati
 gent. Non timeatur inter opera misericordiae
 terrenarum diminutio facultatum. Semp diues
 est xpiana paupertas. N& pau& in isto mundo
 indigentia laborare cui donatum est in omniū
 rerum dno omnia possidere. Operantibus
 ergo que bona sunt non est omnino m& uendu
 N& eis facultas desit operandi. Cum & in
 duobus minimis euangelice illius uiduae sit
 laudata deuotio. & p&calice aque frigide pre
 mium habeat gratuita largitio. Ex affe
 ctibus enim piorum benignitatis mensura
 taxatur. & numquam miserendi efficacia

deserit in quo misericordia ipsa non deficit
Expta est hoc uidua illa desarephta que beato
glie in tempore famis unius diei cibum quō
solum habebat ad posuit. & pph & esuriem
necessitatis suae pferens exiguum farine ac
pusillum olei incunctanter expendit.
Sed non ei defuit quod fideliter erogauit.
& in uasir pia effusione uacuatir fons noue
ubertatis exhortus est. Visus usibus non
minueretur eius substantiae plenitudo cuius
non fuerat formidata defectio. His autem
studis dilectissimi atque uos uoluntarie con
fidimus preparatos non ambigitis diabolum
quo omnium uirtutum est aduersarius inuide
re. & ad hoc uini suae malignitatis armare.
Ut plicatis laqueos de ipsa picate pretendat
Et quos non potauerit deicere pdiffidentiam
conducit superare p gloriam. Qui ad diffi
le est ut laudabiliter uiuentem humana
laus non capiat. nisi ut scriptum est. qui glori
atur in dño gloria. Cuius uero ille hostis

nequissimus non auid eat impugnare ppositum
 cuius non app&at uolare ieiunium. Quando
 uersutias suas sicut euangelica l&ctione pate
 factum est n&cab ipso mundi saluatore continuit.
 Ex pauescens enim in eo quadraginta dierum
 nocturnumque ieiunium explorare callide uoluit
 utrum hanc continentiam donatam haber&
 an ppriam. Ut non m&uer& deceptionum sua
 rum operare soluenda si xps eius ess& conditi
 onis cuius & corporis. Primo itaque dolo
 scrutatus est an ipse ess& creator qui reru
 corporarum possit in quod uell& mutare
 naturas. secunda an sub humane carnis specie
 diuinitas obumbrata teger&ur. Cui facile
 eet p uam sibi era facere & terrena puacuum
 membra liberare. Sed cum illi dnt iusticia
 maluit & obpanere ueri hominis quam poten
 tiam manifestare ditatis. ad hoc conuertit
 terge fraudis ingenium. Ut eum in quo
 diuine potestatis signa cessauerant do
 minandi cupiditate temptare&. & adue

nerationem sui regna mundi pollicendo traducere.
Sed prudentia in diaboli stultam fecit sapientia
di. Ut superbus hostis hominem uidentem quem alii
quando superauerat non mēderet eum sequi que
per omnib; oportebat occidi. Huius igitur aduer
sarum uolens non solum in lecebris gylis. sed & iam in
pposito abstinentie caueamus. Qui enim sciuit
humano generi mortem inferre peribum. nouit
& p ipsum nocere ieiunium. & ad contra riuē fru
dit effectum sicut p serpentem in pulit interd
itapsum itapmanens uad & concessa uitari. Ut
lis quidem est continentia que paruo assuetu uic
deliciarum cohibet appetitum. Sed uel illoru
dogmati apud quos & iam ieiunando peccatur
damnant enim creaturarum natura in creato
ris iniuriam. Et contra minare edentet asse
runt. his quorum nondum sed diabolum
conditorem ee definiunt. Resul
tes dicente apostolo omnia u. munda mun
dis conquinatis autem & infidelibus nihil
mundum sed inquinata scorum & mens & conscia

entia. Nos autem dilectissimi catholice matris
 sancta generatio quos in scola ueritatis seſſipr
 erudiuit libertatem uram congrua ratione mo
 deraminis scientes quia bonum est & iam alicuius
 abſtinere. & cum caſtigati uiuendum eſt ita diſcer
 nere cibos ut uſus eorum remoueat non natura
 damnatur. Nulla itaque uos contagionis huius
 aſpergat impietas qui ſua maxime obſeruantia
 polluuntur. ſeruientes creature potius quam
 creatori. & luminariſus caeli. Stultam abſti
 nentiam deuouentes quos nemo ambigat ee ma
 nicheos. qui in honorem ſolis a clunę die dominico
 & ſeconda feria deprehendi fuerint ieiunare.
 Uno enim puerſitatis ſuae operibus impijſus pfa
 niſunt. Qui e iunium ſuum & aſiderum cultu
 & a reſur rectionis xpi iſtituere contemunt.
 Abdicant enim ſe ſacramento ſalutis humane
 & xpm dnm nr̄m ſicut in ueritate carnis nr̄ae dene
 gant natum ita uere mortuum & reſur rexiſſe
 non credunt. & ob hoc diem l&cie nr̄ę ieu
 nur ſui merore condemnant. Cumque ad te

gendam infidelitatem suam nr̄is. audent inter eē
mysteriis ita in sacramentorum communione se rem
perant ut interdum queto cius. liceant ore indigno
xpi corpus accipiant. Sanguinem autem redemp
tionis nr̄ae aurire omnino declinant. Quod
ideo ur̄am scire uolumus sanctitatem ut uobis
huiusmodi homines & iam is manifestentur
iudicis. & quorum deprehensa fuerit sacri
lega simulatio notatio & pdicta scōrum sc̄dica
te pellantur. De talibus enim beatus apostolus
paulus ad elesiam di p̄uide monē & dicens. Rogam̄
autē uos fr̄s ut obser uetis eos quide sessiones
& offendicula p̄er doctrinam quam didicistis
faciunt & declinate ab his. Huiusmodi enim
xp̄o dn̄o nr̄o non seruiunt sed p̄ dulces sermo
nes & benedictiones seducunt corda innocen
tium. His ergo dilectissimi ammonitio n̄
bas quas auribus ur̄is contra execrabilem
sectam frequenter ingressi sumus sufficien
ter instructi scōs quadragensime dies pia
deuotione suscipite. & ad p̄merendam

misericordiam dñi. popora uos misericordiam
 preparatiz. Iram ex tinguite odia deponite
 unanimitatem diligite & sinceris uos officis
 inuicem preuenite seruis cum equitate domina
 mini nullus eorum aut clausuris cruciatur aut
 uinculis. Cessent uindictæ remittantur offen
 se seueritas lenitate indignatio mansuetudine
 discordia pacem utemur. Cum inimicis autem
 crucis xpi nulla consensione iungamur. Ne im
 piorum consortio sc̄itas fidelium polluat. Lux
 sepulchur a tenebris & fugiant a filis diaboli filii
 ueritatis. In templam enim dñi quod est aedētia
 xpi nihil contaminatum inferri nihil p̄fanum
 oportet admitti. Ut omni uim munditia apene
 trabilibus cordis excluda. Sc̄ificetur ieiuniū
 nr̄m & simus seruum habitaculum sp̄s sc̄i
 quinos ap̄ccatorum sordibus emundatos &
 possidere semp dignetur & regere. Secunda
 igitur & tertia & quarta feria ieiunemus
 sabbato uero apud beatum p̄ctrum uigilias
 celebremus. Qui commendatis ibi gregis

curam habere non desinans custodiam nobis desuis
precibus obtinebit. **ITEMA DE IUNIO QUADRA**

Apostolica dilectissimi doctrina **GENSIOME.**
nos ammonet ut deponentes uerem hominem
cum actibus suis de die in diem scā conuersatione re
nouemur. Si enim templum dñi unus & mentium
nrarum sps scs habitator est. Dicente apostolo
Nos enim estis templum di uiui multa nobis
uigilantia laboranda est ut cordis nrī receptaculū
tanto ospite non sit indignum. Et sicut in domib
manu factis laudabili diligentia quidam ut si quid
aut infusione imbrium aut turbine pcellarum uel
ipsa fuerit antiquitate corruptum cito in integrū
cura restituat. Ita uigilopore & sollicitudine
precaueri ne quid in nrīs animis in compositum
nequid inueniatur immundum. Quamuis enī
aedificium nrī sine opere sui non subsistet arti
ficis. nec fabrica nrā eē possit incolomis nisi
ei p̄ctio p̄fuerit conditoris tamen quia rati
onabiles lapides sumus & uua materies sic
nos auctoris nrī exstruit manus ut cum opific

suo & iam his qui reparatur operetur. Gratia
 igitur di obediencia se humana non subtrahat nec
 ab illo bono sine quo non potest bona esse deficiat. Huc
 siquid sibi impossibile aut arduum in mandatorum
 effectibus experitur non in se remaneat. sed ad iu-
 ventem recurrat. Qui ideo dat preceptum ut excuset
 desiderium & prestet auxilium. Dicente propheta
 iacta in dnm cogitationem tuam & ipse te eruet.
 An forte quisquam tam insolenter superbit & ita se
 inlesum ita immaculatum esse presumit. Ut nul-
 lius iam renouationis indigeat. fallitur pror-
 sus ista persuasio. & nimia uanitate uelerscit. Quisq;
 inter temptationes istius ite omnise uulnere credit
 immunem. Plena omnia periculis plena sunt laqueis.
 incitant cupiditates. insidiantur inlecebres.
 blandiuntur lucra damna deterrent amare sunt ob-
 loquentium lingue nec semper uerata sunt ora laudan-
 tum. Inde seuit odium inc decipit mendax offi-
 cium ut facilius sit uitare discordem quam declina-
 re fallacem. In ipsis autem uirtutibus obtinendis
 tam dubios modus & tam incerta discretio est ut si

quisquam inter bonorum & malorumq; con-
finia subtilissimi discriminis potuerit seruare
mensuras difficile sit ut bene sibi consciam pbi-
tatem obtineat tantum lingua non mordeat & im-
micorum euadat obprobria cuius amica iusticia
tam cum ad ipsas rerum temporalium uarietates
cogitatio humana conuertitur quantum se obpo-
nunt caligines quantum prauarum opinionum
oboriuntur errores ut de ob idetu contrariorum
sumatur materia querellarum. Nam licet
omnium fidelium corda non dubitent nullis
mundi huius partibus; nullisq; temporibus; prou-
dentiam ab eo diuina nō destellarum potes-
tate que nulla est secularium negotiorum
pendere prouentus sed equissimo & clementis-
simo summi regis arbitrio cuncta disponi. Quō sicut
scriptum est uniuerse uidebim misericordia & ueritas.
Tamen cum quedam non secundum desideria nra procedunt
& sub humani errore iudicij superior est. plerū-
q; iniqua causa quam iusti uicinum nimis atq; con-
tiguū ut & iam agnos animos ista concitant

& in aliquod inlicite causationis murmur impellant.
 Siquidem istis uarietibus & iam excellentis-
 simus pph&a usq; ad periculum se turbatū
 pfitetur & dicit. Veri autē poene motis uic
 pedes poene effusi sunt gressus mei. Quia
 Zelau in p&atoribus pacem p&atorum uidens.
 Unde quia paucorum est tam solida fortitudo
 ut nulla inequalitatum p&urbatione quacian-
 tur; & multos fidelium non aduersa tantū
 sed & iam secunda corrumpant sanandis uul-
 neribus quibus humana infirmitas sauciatur.
 diligens est adhibenda curatio. Ideo enim
 de periculis quibus mundus hic plenus est
 quedam breuiter precucurri ut dicente scrip-
 tura. Quis gloriabitur castum se habere
 cor aut mundum se esse ap&ato. Omnes sibi
 intellegant delictorum indulgentiam & re-
 parationis necessariam esse medicinam.
 Quando autē dil&ctissimi oportunius
 ad remedia diuina decurrimus quam
 cum ipsa nobis sacramenta redemptionis

nr̄e temporum legere feruntur. Que ut dignus
celebre mus saluberrime nos quadraginta die
rum ieiunio preparemus. Non enim huiusmodi
quip mortis xpi resurrectionis q; misterium in
nouam uitam baptismo sunt regenerante uentu
ri sed & iam omnes populi renatorum utiliter sibi
& necessitate presidium huius scificationis assu
munt. Illi utque nondum habent accipiant
isti ut accepta custodiant. Dicente namque
apostolo qui stit uidet nec cadit. Nemo tanta e
firmitate suffultus ut de stabilitate sua debet
eē securus. Utamur igitur dilectissimi saluber
rime temporis uenerabilibus institutis & sol
licitiore cura cordis nr̄is tergeamus specula.
Quamlibet enim caste & sobrie morta
lis hanc uitam aducatur, quodam tamen pul
uere terrene conuersationis adspargitur
& in tormentum addi imaginem conditarū
non ita a fumo totius uanitatis alienus est. Ut
nulla possit sorde fuscari. Et non semp
indigeat expoliri. Quod si & iam curas si

nis animus nocet farum est quando illis
 amplius est experendum? Quota forte
 annis patia aut securus aut neglegentius tran-
 sierunt? Quos caritate debita commonemus
 ut non ideo sibi blandiantur quia nobis
 consuetas singulari impatere non possunt.
 Cum oculos dei simul uniuersa cernentes non
 abdita locorum n̄ paridum septa secludant
 nec solum ei acta & cognita uerū & agenda &
 cogitanda sibi cognita? Ista ergo scientia sū-
 mi iudicis iste est aeternus aspec-
 tus? Cui primum est omne solidum & aptum om-
 ne secretum? Cui obscura clarae muta
 respondent. confitetur silentium. & sine uo-
 ce mens loquitur; Nemo patientiam bo-
 nitatis dei de peccatorum suorum impunitate con-
 demnat nec ideo illum estime non offensum
 quia n̄ scitum est ex peccatis iratum? Non
 longe ut immortalis inducit nec diuturnae est
 licentia insipientium uoluptatum? In eter-
 narum dolorum transitura penarum sidum iusti

tiae sententia suspenditur penitentiae
medicina non queritur. Confugiamur
ergo ad presentem ubique misericordiam dei.
Et ut semper pascha domini digna observantia ce-
lebratur cunctorum se fidelium corda suscipiunt.
Morescat se uicia mansuetudo iracundia se-
mitant sibi omnes culpas inuicem suas nec
se actor sit uindictae qui peccator est ueniae.
Dicentes enim: dimitte nobis debita nostra sicut
et nos dimittimus debitoribus nostris. Duris-
simus nos uinculis inligamus nisi quod pro-
mur implemus. Unde si orationis huius
sacratissimum pactum non nota sui con-
dicione seruatum est nunc salutem conscientiam
suam unusquisque cognoscat et alienis igno-
rando delictis abolitionem suorum obtineat
peccatorum. Dicente namque domino sic dicitur
datis hominibus peccata eorum dimitte et uos et pa-
ter uir qui in caelis est. Non longa est ab uno
quoque quod poscit cum debentur gratia supplicis
sententia pendet iudicantis. Qui humanorum

p̄cum miser cor̄ & iustus auditor equita.
 iustitiae contra lenitate p̄scripsit. Ut non
 haberet in eos iuste uentatis quo non inue
 nitur capidos ultionis. Clementes autem
 & mitis animos & iam largitas deest nihil
 est enī dignius quam ut homo sui sit aucto
 ris imitator & scdm̄ modum p̄prie facultatis
 diuini sit operis exsecutor. Nam cū a
 lunt & furientes uestiunt nudi ueniunt in
 firmi nonne auxilium di manus explemi
 nit & benignitas serui munus est dñi.
 Quicum ad effectus misericordiae suae ad
 uitore non eget in suam omnipotentiam
 temperauit ut laboribus hominum p̄ homi
 nes subueniret. & merito de gratiae refe
 rente de pietatis officio cuius opera uidebitur
 tur infamulis. Propter quod ipse dñs di
 cipulis ait sic luceant lumen uerū coram
 hominibus ut uidentes opera uera bona & mag
 nificent patrem uestrum qui in caelis est.
EXPLICIT INCIPIT DE PASSIO NE DNI.

Sacramentum dilectissimi dominice pas-
sionis quam dñs n̄r dī filius p̄ humani-
genit̄ salutē suscepit & sicut p̄misit om-
nia ad se exaltatus adtraxit tam plene ac lu-
cide euangelico sermō referunt religiosi
& p̄ cordib; non aliud sit audisse que loc-
tar̄ quā audisse que testantur. Unde cū
indubnabile obtineat auctoritatē sera
narratio. Admirandum nob̄ est auxiliari-
ter dño p̄spicuum habeat intelligentia qđ
notum fecit historia. Post illam namq; huma-
nam preuagationis primam & uniuersalem tu-
nam ex quo p̄ unum hominem p̄ccatum introi-
uit in hunc mundum & p̄ p̄ccatum mors & ita in om̄s
homines p̄transiit in quo omnes p̄ccauerunt ne-
mo tetra diaboli dominationem nemo uincula-
dire captiuitatis euaderet. Nec unquam aut re-
conciliatio adueniunt aut reditus pater & adu-
nificatio & cogualis patri dō filius dī
& iam hominis eō filius dignaretur. Ne mens
querere & saluare quod perierat. Nequa p̄

adam mors. ita & p̄ dñm ih̄m xp̄m eēt resur-
 rectio mortuorum. Non enim quia sc̄dm in-
 scrutabile p̄positum sapientiae dī nouissimis
 diebus. Verbum caro factum est ideo salutaris
 uirginis partus extremis tantum temporis gene-
 rationibus p̄fuit & non se & iam in p̄teritis
 refudit ad aet̄. Omnis prorsus antiquitas
 colentium dñi uerum omnis numerus apud sc̄ta
 priora sc̄orum in hac fide uixit & placuit. & neq̄
 patriarchis neque p̄ph̄tis neque cuiquam om-
 nino sc̄orum nisi in redemptione dñi ih̄m xp̄i
 salus & iustificatio fuit. Quae sicut ex p̄ctabat̄
 multis p̄ph̄tarum oraculis signisq̄ p̄missa ita
 & iam ipso munere atq̄ opere presentata. Unde
 nunc dilectissimi in toto ordine dominice passio-
 nis non ita infirmitatem consideremus humanam
 ut arbitremur illic potentiam defuisse diuinam.
 Neq̄ illam equalem & coaeternam patri formam
 unigeniti cogitemus ut putemus non fuisse uera que-
 dā uidentur indigna. Prorsus utraque natura
 unus xp̄s nōc uerbum ibi ab homine disiunctum

nec homo est distortus uerbo. Non est fastidita hu-
militas quia nec imminuta maiestas. Nihil nocuit
nature inuolabili quod passibile oportebat inferri.
Totumq; illud sacramentum quod simul & humani-
tas consumat & deitas. Dispensatio fuit miseri-
cordie & accio pietatis. Talibus enim uinculis te-
nebamur obstricti ut nisi per hanc opem non possim^s
absolui. Humilitas igitur diuinitatis nr̄e p̄dic-
tio est. Nos tanto redimimur precio nos tanto
curamur impendio. Quis enim ab impietate ad ius-
ticiam a misera ad beatitudinem esset & recursus
nisi & iustus ad impios & beatus inclinaretur
ad miseros. Non est ergo uobis dilectissimi uera
bescenda crux xpi que de uirtute est diuini con-
siliu. Non de conditione peccati. Quamuis enim
ex infirmitate nr̄a uere passus dñs ihs uere que-
sit mortuus non tamen ita se abstulit gloria
sua ut inter illas contumelias passionis nihil
diuine operationis exereret. Nam cum im-
pius iudas non iam ouili pelle uelatus sed lu-
pino furore manifestum uini sceleris p̄specie.

pacis incipiens signum traditionis seu ore om-
 nibus tali osculo prebuisse & multitudo furi-
 bunda que ad comprehendendum dñm cum armata
 militum cohorte confluerat. interfaces & lan-
 ternas lumen uerum tenebris suis obcecata non
 cernebat & dñs qui expectare potius turbas quã
 declinare delegerat. Sicut iohannis euange-
 lista testatur. Quem querant nãdum inuen-
 tus interrogat. Illisq; dicentibus qđ ihm quere-
 rent. ego sum inquit; Quod uerbum ita illam
 manum ex ferocissimis congregatam quasi quodã
 fulmineo ictu stravit & percussit ut omnes illi
 atroces minaces atque terribiles retro acti cor-
 ruerent. Ubi fuit seuitiue conspiratio ubi
 ardor irarum ubi instructus armorum dñs dicit
 ego sum & ad uocem eius turba p̄ster nitur impi-
 orum. Quid iam poterit maiestas eius iudica-
 tura cuius hoc potuit humilitas iudicanda.
 Verum tamen dñs sciens quid magis suscepto
 misterio conueniret & ut hic potestate non p̄sti-
 tit sed p̄secutores suos in facultate dispositi.

recleris redire pmisit. Nam siteneri nolle
non utique teneretur. Sed quis hominū possit
saluari sille se non sineret & comprehendi. Nam
& beatus p̄ctus quā animosiore constātia dño
coherebat & contra uolentorum impetū fer
uore sc̄a caritatis exarserat in seruum. Princi
pis sacerdotum usū est gladio & aurem uiri fero
cis instantis absedit. Sed hunc zelantis apos
toli p̄m̄ motum p̄gredi dñs ultra non patitur. Re
condi gladium iubet & n̄c sinere aduersum impiōs
manu ferroq; defendi. Contra sacramentum
enimerat redemcionis nr̄e ut qui mori p̄mitti
uenerat capinolle. Nē diletto gloriose eruct
triumpho & dominatio diabolica fieret longior
& captiuitas humana diuturnior. Tunc ergo
in se furentib; dedignatur se indicare diui
nitas. Aurem serui iam ipsa sc̄ctione demor
tuam & a conpage corporis uiuentis alienam
in sedem de honestate capitis reuocat. manus xp̄i
reformat quod ipse formauerat. Nē cur de
caro sequitur eius imperium cuius erat ipsa fig

mentum. Habent ergo diuina hæc opera
 uirtutem. Sed quod dñs maiestatis suae poten-
 tiam comprimit & cum in se psecutoris admit-
 tit ex illa est uoluntate quid dilexit nos & tradi-
 dit sem& ipsum p nobis. Qui operante in hoc
 ipsum patre qui filio pprio non peperit sed p nobis
 omnib; tradidit illum. Vna est enim patris
 & filii uoluntas ut est una diuinitas. De cuius
 dispositionis affectu nihil uobis iudei gratia
 nihil tibi iuda debemus. Saluationi quidem
 nræ uobis non hoc uolentibus impediatur ut seruunt.
 & p uos factum est quicquid manus dī & consiliū
 decre uerunt fieri. Mortis igitur xpī nos liberat
 uos accusat. Merito soli non habens quod in om-
 nib; uos perire uoluitis & tamen tanta est nrī boni-
 tas redemptoris ut & iam uos possitis consequi
 ueniam si xpm dī filium confitendo illam par-
 ricidalem maliciam relinquatis. Non enim frus-
 tra dñs in cruce orauit pater dimitte illis quia
 nesciunt quid faciunt. Quod remedium nō te
 iuda transire & si ad eam poenitentiam confu-

gisses. Quæ reuocare ad xpm nonque instigare
ad laqueum. Dicendo autem pccati tradens
sanguinem iustum in impudatis tue pfidia pstitisti.
Qui ihm nondm di filium sed nre tantummodo
conditionis hominem & iam in extremo
mortis tue periculo credidisti. Cuius flexisset
misericordiam si eius omnipotentiam non negasset.
Hæc odie dilectissimi per aurib: uris in
sinuata sufficiant ne fastidium de plixitate
subripiat. que autem desunt plenitudinis.

Quarta feria auxiliante dño reddenda pmissimus.
Quo quidedit quod locuti sumus. Et sic
sic credimus quod loquamur p dñm nr̄m ihm xp̄m
ITEM ALIA DE PASSIONE DNI

Exigit fides dilectissimi ut partem sermo
nis quam de dñi passione pmissimus eodem
uobis auxiliante reddamus in quo nos orationib:
uris non ambigimus adiuuari. Ad commune
enim per unũ lacrum si potueris me habere
deuotum quia ur̄e impenditur edificationi
quicquid nr̄e tribuitur facultati. Post illud

ergo impium iude d&estandum que commercium.
 quo ab eo iudaeis p̄ frequentibus mundi redemptor ē.
 traditus. post illas sacrilegas inlusiones inter quas
 usque ad locum poene eius mansuetudo p̄ducta est
 crucifixi cum eo sunt statuti utrumque patibulis
 latrones duo. Quorum unus ad id temporis par
 similisq; consortis insidiator uiarum & salutis ho
 minum semp̄ infestus usque ad crucem reus. fit
 xpi repente confessor & inter illos acerrimas
 corporis animi que cruciatur quos simul & in
 stantia & difficultas mortis augebat. Mira con
 uersatione mutatus memento inquit me id nē
 dum ueneris in regnum tuum. Que istam fidē
 exortatio fuit que doctrina inbuit. Quis
 predicator accendit non uidebat prius actamina
 cula. Cessauerat tunc languentium curatio ce
 corum inluminatio. uiuificatio mortuorum ea
 ipsa que moxerant generanda non adierant & tamē
 dn̄m confitebatur & regem quem iude & suppliciu
 sui esse consortem. Inde ergo oriebatur hoc
 donū unde accepit fides ipsa responsum. Dixit

enim ih̄s amendicorib; hodie mecum eris in pa
rudis. Excedit humanam conditionem istap̄
sio. N& tam deligno crucis quam d&rono editur
potestatis. Ab illa altitudine premium fidei dat̄
in qua cirografum humane transgressionis obol&
Quia se a forma seruidi formam nondirimit.
Quam& iam inter ipsa supplicij ppri&atem unita
tem quo suam seruant & deitas inuolabilis &
natura passibilis. Adicitur ad confirmatione
nri&e totius adtestatio creature emittendo sp̄m
x̄po omnia clementa tremuerunt. Densis
tenebris splendor solis obductus extra or
dinarie noctis subdidit diem. Stabilitatem
suam terrap̄fundas concursionibus labe
facta non tenuit. & p&rarum firmitas con
fracta soliditate dissiluit. Velamtem
pliquo priora misteria alterius non erant
obumbrata discissum est. & multorum
sc̄orum corporib; excitatis & premunien
dam resurrectionis fidem monumenta patu
erunt. In uos ergo iudei caelum & terra

sententiam tulit uobis sol seruitutem suam diesq;
 subtraxit. Vbi famulatum suum elementorum
 ordines denegarunt. & recedente a legib; suis munus
 terio gratiae ur̄a obsecatio ur̄a est significata con
 fusio. Nobis enim dicentib; sanguis eius sup nos
 & sup filios nr̄os. Merito hoc & tributum est ut quod
 ur̄i generis impij didit portio hoc adsequatur
 fidelis gentium plenitudo. Nos igitur dil
 tissimi quibus dñs ih̄s x̄p̄s crucifixus non scan
 dalum neque stulticia sed diuinitas diquesapi
 entia nos inquam spiritale semen abrahe non
 imple seruitutis gentis ad familiam libera
 tis renatis. Aegyptus dominationis eductis uerus
 & immaculatus agnus immolatus est x̄p̄s. am
 pliatam salutari pasche mirabile sacra
 mentum & ad eius imaginem quide formati
 nr̄e conformis factus est reformemur. Eriga
 mur ad eum qui puluerem abiectionis nr̄e corpus
 fecit glorie sue & ut resurrectionis eius mere
 amur esse consortes humiliati & patientiae
 ipsius pomnia congruamus. Magni nominis.

militiam magne p[ro]fessionis suscepimus disciplinā
sectatores xp̄i deredere a regia non licet uia. Sed
dignum est temporalibus occupari ad aeterna
tendentes. & quia precioso sanguine xp̄i redem
ti sumus glorificemus & portemus dñm incor
pore nro ut ad ea que fidelibus preparata sunt p
uenire mereamur p xp̄m dñm nrm qui uult & reg
ITEM ALIA DE PASSIONE DNI

Inter omnia dilectissimi opera misericordie diuine
Ab initio salutis sunt impensa mortalium. Nihil
est mirabilius nihilque sublimius quam quod p̄mun
do crucifixus est xp̄s. Huius enim sacramento
uniuersa precedentium setorum misteria ser
uierunt. & quicquid in hostiarum differentiis
in p̄pheticis signis & legalibus institutis sacra
dispensatione uariatum est. hoc prenuntia
uit dispositum. hoc premisit implendum ut
nunc imaginib; figuris que cessantib; hoc p̄sit cre
dere iam effectum quod antea p̄fuit credidisse
faciendum. In omnib; igitur dilectissimi que ad
dñm nrm ih̄u xp̄i p̄tinent passionem hoc catholica

fides tradit hoc exigit ut in redemptorem nr̄m duas
 nouerimus conuenisse naturas. & manentibus
 p̄prietatibus suis tantam factam unitatem utri
 usque substantiae ut ab illo tempore quo sicut hu
 mani generis causa poscebat in beate uirginis utero
 uerbum caro factum est n̄c d̄m illum sine hoc quod
 homo est n̄c hominem sine hoc cogere quod d̄r
 est. Exprimit quidem sub distinctis actionib;
 ueritatem suam utraq; natura sed ne uita se ab al
 terius conexione disiungit. Nihil ibi ad inuicem
 uacat tota est in maiestate humilitas tota in humili
 tate maiestas. N̄c infert unitas confusionem
 n̄c dirimit p̄prietatē unitatem. Aliud est passi
 bile. aliud inuolabile. & tamen eiusdem con
 tumelia cuius & gloria. Ipse est in infirmitate
 qui & in uirtute. Idem mortis capax & idem
 uictor est mortis. Suscepit ergo totum homi
 nem d̄r & ita se illi absque illum sibi misericor
 diae & potestatis ratione conseruit. & utraque
 alteri natura inesset. & neutra in alterū
 a sua p̄prietate transiret. Sed quia dispositio

281
sacramenti adreparationem nr̄am ante r̄ta
a&erna dispositi n& sine humana infirmita
te n& sine diuina erat consumanda uirtute.
Verbo sci licet operante quod uerbum est
& carne exsequente quod carnis est. Vnū
horum coruscet miraculis aliud subcumbat in
iuris; Aliud ab equalitate paternę glorię
non recedit hoc naturam nr̄i generis non relin
quit. Uerumtamen & iam ipsa receptio passio
nam non ita est afflictioni nr̄ę humilitatis expo
sita ut apotenua sit diuinitatis abiuncta. Quic
quid dñō in lusionis & contumelię quicquid uex
ationis & poene intulit furor impiorum non
de necessitate toleratum sed de uoluntate sus
ceptum est. Venit enim filius hominis quere
re & saluare quod perierat. & sic ad omniū
redemptionem utebatur malicia p̄sequentium
ut in mortis eius resur̄ctionis que sacramen
to & iam interf̄ctores suos possent saluē si
crederent. Unde scelestior omnibus iuda
& infelicior ex flatiſti quem non poenitentia

reuocauit ad dñm sed desperatio traxit ad la-
 queum. Exspēs tūtes consummationem crimi-
 nis tui & donē sanguis xpi p omnibus funde-
 rētur. In formis loci suspendium distulis-
 ses. Cumque conscientiam tuam tot dñi miracu-
 la tot dona illa saltem te ap precipitio tuo sacramen-
 ta reuocassent que in paschali caena iam de pfi-
 dia tua signo diuine scientie delectas accepe-
 ras. Cur de eius bonitate diffidis quite a corpo-
 ris & sanguinis sui communionem non repulit.
 Qui tibi ad comprehendendum secum turbis
 & armatorū cohorte uenienti pacis osculum
 non negauit sed homo inconuertibilis spū uadens
 & non reuertens cordi tui securus es rabiem
 & stante diabulo ad exiristius iniquitatem
 quā in scōrum omnium armaueras caput. In tu-
 um uerticem rēcor sisti. Ut quia facinus tuū
 omnem mensuram uoluntatis excesserat te habe-
 rē impudēstia iudicem te paterētur tua poe-
 na carnificem. Cum igitur dñs errē in xpo
 mundum reconcilians sibi & creaturam ad con-

ditoris sui imaginem reformandam creator ipse
gestare & pactis miraculis operum diuinorum que
pph&icis olim sp̄s generanda predixerat. Tunc
aperiantur oculi caecorum & aures surdorum au
dient tunc salu& claudus ut ceruus & plana lin
gua mutus uinerit. Sciens ih̄s ad e& iam tempus
gloriose passionis implende. Tristis est inquit ani
ma mea usq; ad mortem. & iteru& pater si fieri potest
transeat a me calix iste. Quibus uerbis quantam for
midinem p̄ficientib; n̄re infirmitatis aff&ctus par
ticipando curabat. & poenalis experientiae m&u
subeundo pellebat. In uobis ergo dñs n̄r̄o pauore
trepidabat ut susceptionem se n̄re infirmitatis
induer&. ut n̄ram constantiam super uirtutis soli
ditate uestir&. Venerat enim in hanc mundum
diues & misericors negotiator caelis & commuta
tione mirabili erat salutare commercium
n̄ra accipiens & sua tribuens. p̄ contumelias
honores. Pro doloribus sanitates. p̄ morte
dans uitam. & cui ad exterminationem p̄se
quentium poterant plus quam duodecim

milia angelicarum seruire legionam malebat nram
 respere formidinem. quam suam exere potestate.
 Quantū autem uniuersis fidelibus hac humilitate
 conlatum sit. Primus beatus apostolus p̄cr̄us
 exper tus est quicum illum instantis seuitie ueemen
 tior p̄cella turbasset & ad reparationem uigoris celeri
 mutatione conuersus est. Sumens de exemplo reme
 dium ut treme factum repente membrum redi
 ret & ad suū capitis firmitatem. Non enim possit dñs
 seruus & magistro maior eē discipulus qui humane
 fragilitatis trepidationem non uinceret & nisi uictor
 timoris ante timuisset. Respexit igitur dñs p̄cr̄u
 & inter calumnias sacerdotum inter falsitates tes
 tum intercedentium & conspuentium iniurias
 constitutus illis turbatum discipulum intant oculis
 quibus eum p̄uiderat eē turbandum. & in illo in
 gressa est ueritatis insp̄ctio ubi erat cordis facien
 da correctio. Quasi quedam illic uox dñi in sonare
 ac dice ret. Quid habes p̄tre quid tu recedis ad me
 conuere in me confide me sequere. Meq̄ passi
 onis hoc tempus est nondum tui uenit ora supplicii.

Quid m&uer quod&iam ipse superabis. Non te
confundat infirmitas quam recepi. Ego d&ui
fui trepidus tu demeo esto securus. Mane autē
facto consiliū inierunt omnes principes sacer
dotum & seniores populi aduersus ih̄m ut eum
morti traderent. Hoc mane iudei non hortus
uobis lucis contigit sed occasus. Nōc uestris oca
lis solitū dies p̄dit sed impiis mentibus nox
tetra cecitatis incubuit. Hoc mane nobis templū
& altaria diruit legem & p̄ph&as ademit. Reg
num & sacerdotium sustulit in luctum & er nū
omnia festa conuertit. In istis enim insanum
eruentum que consiliū tauri pingues autuli
multe frementes bestie canes rabidi ut morti
auctorem uitae & dñm gloriae trader&is.
& tamquam extenuanda e& uestri furoris in
manitas sicut sententiam qui p̄ uinciae ur̄ae
presidebat uteremini; Vinctum ih̄m ad pila
ti iudicium deduxistis ut clamoribus in p̄bis
trepido cognitore superato interf&ctorem ho
minum eleger&is adueniam & saluatorem

mundi p̄cedis ad poenam. Posthanc damnatio
 nem xpi quam exsecuta est pilati presidis magis igna
 uia quam potestas qui lotis manibus & ore polluto
 isdem labus ihm̄ misit ad crucem quibus eum p̄nanti
 auerat innocentem. Multas inlusiones dño sacer
 dotalibus seuens oculis licencia popularis ingessit
 & mansuetudinem eius qui hæc sponte tolerabat
 furens turbas euuuit, Sed quia multum est di
 lectissimi ut omnia hodiernus sermo percurrat.

In quartam feriam qua lectio dominice passio

nis iterabitur residua diferantur. Prestabit
 dñs orantibus uobis ut ipsius dono quod p̄mitti
 mus impleamus p̄ xpm̄ dñm̄ nr̄m qui uiuit & reḡ

ITEM ALIA DE PASSIONE DNI.

Expectationis nr̄ae dilectissimi quod de be²
 dño largiente reddendum est. Pro merenti
 bus orationibus uestris ut nos ad soluendum faciat
 idoneos qui uos ad audiendum f̄cit intentos, Lo
 quentes enim p̄xime de dñi passione usque ad euan
 gelice historie uenimus locum in quo pilatus im
 pius iudeorum clamoribus uel ihm̄ crucifigeret²

cessisse narratur; Pactis itaque omnibus quedi
unitas fieri carnis uelamine temperata pmisit.
Ihs filius di cruci quam & iam ipse gestarat ad fixus
est. Quobus latronibus uno ad dexteram ipsius
alio ad sinistram similiter crucifixis. Ut & iam
in ipsa patibuli specie monstraretur illa que in iu
dicio ipsius omnium hominum est facienda discre
tio; Cum & saluandorum figuram fides cre
dentis latronis exprimeret & damnandorum
formam blasphemantis impietas prenotaret.
Passio igitur xpi salutis nrae continet sacramen
tum & de instrumento quod iniquitas iudeorum
parauit ad poenam. potentis redemptoris gradu
fecit ad gloriam. Quam dñs ihs ita ad omnium
hominum suscepit salutem ut inter clauos quibus
ligno tenebatur ad fixus p interfectores suos pa
terne clementiae supplicaret & dicens pater ig
nosce illis qui nesciunt quid faciunt. Principes
autem sacerdotum quibus indulgentiam saluator
p & ebat supplicium crucis in risionum aculeis as
perabant; & in quem manibus amplius seuire

non poterant linguarum tela iaciebant dicentes.
 Alios saluos fecit seipsum saluum facere
 non potest. Si rex isrlt ostendat de cruce
 & credimus ei. De quo erroris fonte iudei de
 quo inuidie lacentalium blasphemiaru uenena po
 testatis. Quis uos magister tradidit que doctrina
 persuasit. Quod illum regem isrlt illum di filium
 credere deberetis. Quis e cruci figi non sineret aut
 a confixione dauorum liberum corpus excuteret.
 Non hoc uobis legis misteria non paschalis ob
 seruantie sacramenta ne ulla unquam ppheta
 rum oracecinerunt. Sed illud uere abunde
 que legistis quod addestabilem ur̄i sceleris impie
 tatem & aduoluntariam dñi p̄tinet passionem.
 Ipse enim pesauit loquitur dorsum meū dedi ad
 flagella maxillas autem meas ad palmas facie
 autem meam non auerti a confusione sputorū
 Ipse p̄da dederunt in escam meā fel & insiti
 mei potauerunt me aceto. & iterum circum
 dederunt me canes multa concilium malignantiū
 obsedit me. Foderunt manus meas & pedes

dinumerauerunt omnia ossa mea, Ipsiuero consi-
derauerunt & conspexerunt me diuiserunt sibi uesti-
menta mea & sup uestem meam miserunt sortem.

Et nesceleris tantum uestiri uideatur ordo predic-
tus nulla aũ potentia prenuntiata crucifixi. Non qui-
dem legistis dñs descendit de cruce sed legistis dñs
aligno. Cum ergo xpi sacramentum ueri & pre-
nuntiati habet altaris ubi phostiam salutarem
nature humane scelebratur oblatio. Ibi sangui-
nis immaculati agni antique preuaricationis pacti
delebit. Ibi tota diabolicæ dominationis conte-
rebatur. aduersitas & deelisione supbiae uictrix
humilitas triumphabat. Cum tam uelox fi-
dei esset effectus ut de crucifixis cū xpo latronib.
qui in filium dī credidit paradisi iustificatus in-
trauerit. Quis tanti muneris explicet sacramentū
quis potentiam tam mire commutationis enarrat.
Exiguo temporis puncto longorum scelerum
reatus obolatur. Inter luctantes anime dura
dormenta herens patibulo transit ad xpm.
& cuiuspiam impietas intulit poenam xpi

grata dat coronam. Hinc iam degustato acedo
 dñs quod illa uinea que ab auctoris sui plantatio
 ne degenerans conuersa fuerit in amaritudinem
 uitis aliene consummatum est ait hoc est con
 pl& sunt scripturæ. Non est amplius quod de
 insania populi furentis exspectem. Nihil minus
 ptuli quam me passurum eẽ predixi. Peracta sunt
 misteria infirmitatis p̄mantur documenta uir
 tutis. Inclinato itaque capite emisit sp̄m. & in
 corpus die tercio suscitandum qui & em placidis
 operis admisit, Cui sacramento cum se uitæ auc
 tor impenderet. & tantam diuine maiestatis in
 clinationem totius mundi compago quateretur.
 Cum facinus impium omnis sui confusione crea
 tura damnaret. & manifestam in reos sententiã
 ipsa elementa p̄ferrent. Quis uobis animus iudei
 que conscientia fuit qualis confusio uos operuit que
 cor ur̄m poena suscepit quando & iudicium uos
 uniuersitatis arguebat & reuocare ad se consum
 mato scelere impietas ur̄a non poterat. Cum igit̄
 dilectissimi tanta sit misericordia ladi ut & iam

& alio populo multos p̄ fidem iustificare dignatur
est. Nosque subuectis quondam ignorantie
p̄ nepeuntes in patriarcharum societatem & in so-
rem el & t̄ generis adop̄tauerit. Altitudinem
spei nr̄e non seconiter neque cum tempore curramus
sed prudenter ac fideliter cogitantes de quali capti-
uitate & quam misera seruitute quo precio redempti
& quo brachio simus educti. Glorificemus d̄m in
corpore nr̄o ut habitare cum in uobis ex ipsa conuer-
sationis nr̄e probitate monstre. Ut qui nihil
est in omnium uirtutum dignitate prestantius qui
p̄ iustas misericordiae & puritas castitatis. His
nos presidus specialius instruamus ut caritatis
opere ac nitore pudicie tamquam duabus eleui-
turalis d̄ & terrenis mereamur esse caelestes. Quod
desiderio quisquis gratiadi adiuuus impl̄etur & de
p̄fectu suo non in se sed in d̄no gloriatur hic elegi-
t̄m̄ honoratur paschale sacramentum. Huius
lumina uastator angelus sanguine agni & sig-
no crucis. Prenotata non intrans plagas egip-
tias non pauescit. & isdem aquis hostes suos

relinquit extinctos quibus est ipse saluatus
 Amplicetamur itaque dilectissimi purificatis
 mentibus atque corporibus salutis nostrae mirabile
 sacramentum. & ab omni fermento maliciae uel
 ris emundati pascha dñi cum digna obseruantia
 caelebremus. Ut regente nos spū scō ac caritate xpi
 nullis temptacionibus separemur. Quis sanguine
 suo pacificans omnia & in altitudinem paterne
 gloriae se recepit & humilitatem sibi seruientiu
 non relinquit. Cuius est honor.

ITEM ALIA DE PASSIONE DNI

Creator & dñr omnium rerum xpi post inusi
 tatum sacre uirginis partum post adorata mago
 rum confessione in abula post multiplicem doc
 trinam caelestis eloqui & uariarum curatio
 num medellat imperio uerbipotentis effectas
 dispensationem omniu sacramentorum omniu
 q; uirtutum salutifera passione consummat
 xpi ane igitur spei dit ueneratio & principa
 lis causa crux xpi est. Quae licet iudeis sit
 scandalum gentibus autē stulticia. Nobis tamē

Si uirtus est dique sapientia. Unde summū
hoc & potentissimum diuine misericordiae sa-
cramentum semp̄ quidem in cordibus nr̄is
cum tota siudignitate r̄mendum est. Sed n̄
uiuatiorem animisensum & puriorem exigit
mentis intuitum, Quando nobis non solū
recursu temporis sed & iam textu euangelice
lectiois omne opus nr̄e salutis ingeritur.
Nihil ergo apud nos loci cogitationes habeant
impiorum n̄c integritatem sane intellegen-
tie aut iudicis offensio aut generalis corrumpat
inrisio. Ut quod p̄ nobis non solum humili-
sed & iam sublimiter gestum est aut sc̄dm
hominem impossibile aut sc̄dm d̄m uidetur in-
dignum. Utrūq; aut̄ recipi utrumq; conue-
nit credi. Quia nemo hominū possit nisi
utroq; saluari. Iustus enim & misericors
d̄r non sic iure suae uoluntatis est usus ut ad
reparationem nr̄am solam potentiam benigni-
tatis exereret. Sed quia consequens fu-
erat ut homo faciens p̄ccatum seruus

eē p̄ccati. Sic medicina egris sic reconcilia-
 tioreis sic redemptio est impensa captiuis.
 Ut condem nationis. iusta sententia iusto libe-
 ratoris opere solueretur. Nam si p̄ccato-
 ribus sola se opponeret deitas non tam ratio
 diabolum uinceret quam potestas. & rursū
 si causa lapsorum sola ageret natura mor-
 talium non exueretur a conditione que libera
 non est agere. Unde oportuit in unum
 dñm xpm & diuinam & humanam conue-
 nire substantiam. Ut mortalitati nr̄e puer-
 bum carnem factum & origo noui hominis
 subuenisset & passio. Cum igitur in xpo
 ihū iudeorum caecitas quæ sunt diuina non
 uideat gentiliū sapientia quæ sunt humana
 condemnat. Illis aduersum gloriam dñi
 calumniantibus istis contra humilitatem
 sup̄bientibus. Nos dī filium & in suis uir-
 tutibus & in nr̄is infirmitatibus adoremus.
 Nō & erubescamus crucem xpi & inter contra-
 dicentium linguas nōc de morte ipsius nōc

de resurrectione dubitamus. Quò quod sup
bor ad infidelitatem trahit. Hoc nos ad fide
dirigit. & quod apud illos est materia confu
sionis. hoc apud nos est causa pietatis. An
monitis discipulis dñs ut contra uim temptati
onis instanter uigilanti oratione certarent.
Ipse supplicans ait. Pater si possibile est tran
seat calix iste a me. uerum tamen non sicut
ego uolo sed sicut tu. Prima p̄uicio infirmita
tis est secunda uirtutis. Illud optauit ex nro
hoc elegit ex pprio. † Hæc enim equalis patri
filius omnia eē dō possibilis nesciebat aut ad
suscipiendam crucem sine sua in hunc mundū
uoluntate descenderat ut hanc diuersarum af
fectionum conpugnantiam p̄urbata quodā
moderatione pateretur. † Sed ut suscipientis
susceptæque natura esset & manifesta distinctio.
Quod erat hominis diuinam desiderauit poten
tiam quod erat di ad causam respexit humanū
Superiori igitur uoluntati uoluntas cesset
inferior. & cito demonstratum est quid pos

sit atrepidante orari & quid de beata medente
 concedi. Quia enim nos siquid oremus sicut oportet
 & nescimus. & utile nobis est nesciat plerumque
 quod uolumus. **O** iustus & bonus quando ea
 quae nociturae sunt patitur negando miseretur.
Voluntatis ergo mae correctionem dñs cū
 in rima oratione firmasset & grauatis adhuc
 merore discipulis dormite inquit & requiescite
 & ecce adpropinquauit hora & filius hominis tradetur
 in manus peccatorum surgite eamus & ecce adpropin-
 quauit qui me tradet. Inter ipsa autem uerba dñi
 qui predicti fuerant intrauerunt & cum gladius ac
 fustibus comprehensura xpm turba confluxit
 duce iudam scarioth qui priuilegio perfidie obtinu-
 erat in facinore principatum. Huic nec causam
 criminis aliqua prebore & offensio. Nulla est
 negata dignatio. Sed illius spū inflammatus
 exarsit cui ministrū sponte se prebuit. & qua-
 lem habuit mentem talem inuenit & presidem.
 Merito sicut ppheta predixerat oratio eius
 facta est in peccatum. Quō consumato sedere

tam pueris ipsius conuersio fuit ut & iam poe
nitendo peccaret. Admit ut ergo in se filius di
impia manus & quod se uentium furore agit
patientis potestate complectur. Hoc enumerat
illud magne pietatis sacramentum quod xpi
consecratur in uirum quasi apta potentia
& manifesta uirtute repellere diuina tantum
exerere non humana curare. In omnibus
autem que illa popularis ac sacerdotalis insania
contumeliose & paciter inferebat nostre dilu
ebantur macule nostre expebantur offense
quia natura que in nobis rea semper fuerat atque
captiua. In illo innocens patiebatur & libe
ra ut ad auferendum peccatum mundi ille hos
tiam se agnus offerret quem & omnibus sub
stantia iungeret & ab omnibus spiritalis ori
go discerneret. Hae & odie dilectissimi auri
bus uestris insinuata sufficerint cetera in quo
tam feriam deferantur. Auxiliante domino ora
tionibus uestris qui prestare dignabitur ut ad
quod optinamus impleamus.

ITEM ALIA DE PASSIONE DNI

Sponsionis nr̄ae memores dilectissimi sc̄itati
 ur̄ae reddimus quod debemus ad futuram
 sperantis gratiam dī ut in nobis pueniat deuo
 tio unde est incitata pmissio. Conprehensus
 dñs x̄p̄s a turbis quas princeps sacerdotum
 & doctores armauerant ut impleret dispo
 sitionem cohibuit potestatem. & beatum aposto
 lum p̄trum humana aduersum inruentes
 animositate commotum gladio abstinere pre
 cepit. Superfluum enim erat ut quino lebat
 presidio angelicarum legionum iuuari uellet
 se unius discipuli oppositione defendi. p̄p̄tra
 uerit licet ferox turba quod uoluit & descele
 ris suis exultare & effectu maior tamen con
 prehensi uirtus quam comprehendenti um
 fuit. Iudeorum enim caecitas nihil obtinuit
 nisi ut sua impietate se p̄deret. x̄p̄i uero paci
 entia hoc egit. ut omnes sua passione saluaret.
 Per ducto autem ih̄u ad caipham principem sacer
 dotum quos scribae & omnis sacerdotalis ordo

conuenerat falsa aduersum dñm testimonia
quererantur. Sed interconditas & dissonas
uoces hoc th̄s mirabiliter elegerat ut taceret.
Caiphas autem dicenti adiuro te p̄ dñm uiuum ut
dicas nobis si tu es x̄p̄s filius d̄i itaueraci & p̄
uida auctoritate respondit ut isdem uerbis
& infidelium conscientias cederet & credenti
um corda firmaret. Ad omnem eius interrogati
onem referens tū dixisti addensq; quod sequitur.
Veruntamen dico uobis a modo uidebitis filiū
hominis sedentem ad dextris uirtutis d̄i & ueni
entem in nubibus caeli. Caiphas autem ad ex
agerandam auditis sermonis inuidiam scidit
uestimenta sua & nesciens quid hac significaret
insania sacerdotali se honore priuabit. Vbi e
caipha rationale p̄toristū ubi continentiae
ubi sup̄ hamerale uirtutum mystico illo & sacra
to amictō ipse respoluit & propriis manibus
pontificalia indumenta discerpit. Oblicus
precepti illius quod legerat de principe sacerdo
tum decapitisuo eisdem non deponat uestimētū

eius nondisrump&. Tu uero a quo iam aliena
 batur haec dignitas ipse tuus exsecutor obp
 brii. Ut ad manifestandum finem uideris insta
 tuti eadem disruptio sacerdotalem auferre
 ornatum quemox & templi discidit uelum.
 Hinc iam dilectissimi inter multiplicatas inlu
 siones nocte transacta uinctum ihmpilatum presi
 di tradiderunt. Principes sacerdotum enim &
 seniores populi hoc consilio rem gerebant ut ab
 actione sceleris sui uiderentur immunis subtra
 hentes opera manuum & exherentes telalingua
 rum nolentes interficere & clamantes crucifige
 crucifige. Quid hac speae religionis iniustus
 quid hac clementia crudelius qualege iudei
 quod uobis non licet facere licet uelle. Quara
 tione quod corpora pollut corda non ledit. Con
 taminari occasione eius in iustis cuius sup uos
 & filios uros fundis sanguinem postulastis.
 Sino notu facinus ara impietas pagit pmit
 te presidem iudicare quod sentit. Sed uos & ia
 in ipsum graues atq. uolenti in ideu declinare

non sinitis aquo ipsi menda ceter abstin&is.
P& cauerit pilatus faciendo quod noluit in uiam
tamen conscientia confluit quicquid furor
uester extorsit. Idis&ia millic ura obseruan
ta fuit ab iprecium quod uobis xpi uenditor re
portauit mitti in gtho filacium noluitis ca
uentes scilic& ne sacros loculos p&curia cru
enta polluer&. Culus cordis est ista simulatio
sacerdotum conscientia capit quod templar
cha non recipit. Refutatur illius sanguinis
taxatio cuius non tim&ur effusio. Quan
tis lib& uos fallaciae circumtegatis umbra
culis man& inieciunt in traditore commer
tium quo iustum sanguinem sicut non licuit con
parari. Seditiosis igitur clamoribus iudeos
cadente pilato in loco cui nomen est golgotha
crucifigitur xps plignum erigitur lapsus in
ligno & gustu fellis & ac& diluitur estape
citi. Merito prius quam trader&ur dixerat
dn̄s cū exaltatus fuero om̄a ad me traham.
Idest totam causam humani generis ag& &

olumpditam in integrum reuocabo natura
 In me omnis infirmitas abolebitur in me omnis
 plaga sanabitur. Ex altatum autē ih̄m
 traxisse ad se omnia non solum nr̄ae substantie
 passione sed & iam totius mundi commutatio
 ne monstratum est. Pendente enim in patibulo
 creatore uniuersa creatura ingemuit & crucis
 clauos omnia simul elementa senserunt. Nihil
 ab illo supplicio liberum fuit hoc in commune
 sui & terram traxit & caelum. hoc per aras
 rupit monumenta pate fecit inferna reseruit
 & densarum horrore tenebrarum radios solis
 abscondit. Debebat hoc testimonium suo
 mandus auctori ut in occasu conditoris sui
 uellent uniuersa fini. Sed patientia di
 seruat rebus atq; temporib; ordinem suū nosq;
 in illis potius uocat affectum uiteorum salu
 temp & amos quorū crimen horremus. Tanto
 igitur precio tantoq; sacramento eruit de po
 testate tenebrarum & ab antiq; captiuitatis
 uinculis absoluti. Date operam dil & tissim;

ut integritatem mentium uirarum nulladiabo
lus arte corrumpat quicquid uob contra xpianā
uoluntate fidem ingeritur quicquid contra di suadetur

laqueum De illius deceptionibus uenit qui uos innume
risi solis ab aeterna uita conatus auertere.

Capitendo quasdam occasiones infirmitatis
humane p quas incautas neglegentes que ani
mas in laqueos iterum suae mortis inducat. Omnes
ergo p aquam & spm scm renati recolant cure
nuntiauerunt & qua pessione iugum a se ti
rannice dominationis excusserint. Nae in se
cundis quisquam nae in aduersis admortis seu
diaboli currant. Auxilium. ille enim men
dax est ab initio & in sola uig & arte fallendi.
ut humanam ignorantiam false conscientiae
ostentatione dei pua freq; eorum nunc malig
nus impulsor quorum post futurus est in pb;
accusator. *a* Annuitae mrae & actionum
temporalium qualitates nae in natura elem
torum nae in stellarum effectibus sed in sum
mi & ueridi potestate consistunt. Cuius uig

illum & misericordiam in omnibus querere
 cupimus implorare debemus sicut enim
 in illo quod absit offensio nihil est praeter ipsu
 quod nobis ualeat suffragari. Ita eodem p[ro]p[ri]o
 tio nulla nobis nocebit aduersitas quae sicut
 p[ro] nobis quis contra nos. Qui filios suos p[ro]prio non
 peperit sed p[ro] nobis omnibus tradidit eum.
 Quomodo non & iam cum illo omnia nobis
 donauit qui uiuit & regnat in saecula saeculoru[m].

ITEM ALIA DE PASSIONE DNI

Scio quidem dilectissimi paschalem festu[m]
 scia sublimis esse misterii aut non solum humi
 litatis mae tenuissimum sensum sed & etiam
 magnorum ingenioru[m] in super & facultate
 Sed non ita mihi diuini operis consideranda
 est magnitudo ut uel difidam uel erubescam
 de seruitute quam debeo cum sacramentu[m]
 salutis humane non liceat taceri & iam
 sine queat explicari. Auxiliantibus au
 orationibus uestris ad futuram credimus
 gratiam di que in stigmatis suis rone ste

nitatem nr̄i cordis abstergat ut lingue p̄fecto
rales officio ques̄ci gregis auribus sint uti
lia p̄ferantur. Dicente enim dño bonorum
omnium largitori aperio ostium & adim
plebo illud. Audemus eidem uerbis p̄se
ticis dicere. Labia mea aperies & os meum
adnuntiabit laudem tuam. Incipientes
igitur dit̄ euangelicam de passione dñi histo
riam r̄tractare diuino intellegimus dispositā
fuisse consilio ut sacrilegi iudeorum princi
pes & impij sacerdotes qui se uendi in xpm oc
casionem sepe quesierunt. Non nisi insolē
nitate paschali exercendi furoris sui acce
perunt potestatem. Oportebat ut manifesto
implerentur eff̄cti quidiu p̄ph̄tico fuerant
p̄missa misterio ut ouem grauatam ovis ue
rare mouer̄t ut uno ex plebo sacrificio
uariarum dif̄erentia uictimarū; Na
om̄a illa que de immolatione agni diuini
tus p̄ mosen fuerant instituta. Xpm
p̄ph̄ta uerant & xpi occasionem p̄pria

nuntiarent: Ut ergo umbra cederent
 corpori & cessarent imagines sub pre
 sentia ueritatis: Antiqua obseruantia
 noui tollitur sacramento ostia in hostia
 transita sanguine sanguis excluditur
 & legalis festiuitas diu mutatur impletur.
 Inde cum scribas & seniores populi ad im
 pium consiliū pontifices congregarent omni
 umq; animos sacerdotum cura admitte[n]di in
 ihm scelere occupasset. Ipsi seductores le
 gis legi priuarunt & spontaneo defectu ritus
 sibi patrios abstulerunt. Incipiente enim
 festiuitate paschali qui ornare templum
 uasa mandare uictimas quidere & legitimis
 purificationibus sacrationem diligentiam
 adhibere debuerant. Parricidalis odi fu
 rore concepto ad unum opus uacant. & in unū
 opus facili crudelitate coniurant. Quid
 adsecutori supplicio innocentiae & condem
 natione iusticiae nisi ut & in pascha nō
 adprehenderent & sua festa uiolarent.

Pro uidentibus ergo principib: ne in die festo
cum uultus oriretur non de uocatione sed facinorosi
studebatur ne religioni seruebat hanc cum
sed crimini, Diligentes enim pontifices & sol
liciti sacerdotes seditiones turbarum fieri in pre
cipua solemnitate m&uebant non ut populus non
p&car& sed ne xpi euader&. Ne ih̄s consiliu
certus & in opere pater ne dispositionis intrepidus
u&us testamentū consummabat & nouum pascha
condebatur. Discumbentibus enim secum discipu
lis ad edendū caenam cum in capite atrio tracta
retur quomodo xpi poss& occidi. Ille cor poris
& sanguinis sui ordinans sacramentum docebat
qualis dō hostia deber& offerri. N& ab hoc
quidem misterio traditore summo uocostende
retur. Nulla iniuria exasperatus quinuo
luntaria erat impud&te prescius. Ipse enim sibi
fuit materia ruine & causa p̄fidie sequens
diabolum ducem & nolens xpm habere rectorē.
Dicens itaq; dñs. amen dico uobis quod unus
u&um me traditurus est. Notam sibi p̄ditoris

sui conscientiam demonstrauit non aspera nec
 apta impium increpatione confundens sed leni
 ac tacita ammonitione conueniens ut facilius
 corrigeret poenitendo quem nulla deformasset
 abiectio. Cur infelix iuda tanta benignitate
 non uteris & ecce parat auribus tuis dñs & nulli
 te nisi tibi iudicat xpr̄. Nec nomen tuum nec
 p̄sona dēe ḡitur sed ueritatis & misericordie.
 Verbo cordis tantum tu archana tanguntur
 non apostolici ordinis non sacramentorum tibi
 communitio denegatur redimintegrum & deposito
 furore resipisce. Clementiam uita salus pulsat
 uita te reuocat. Ecce immaculati & innocen
 tes condiscipuli tui ad significationem facino
 ris expauescunt & omnes sibi non edito impietatis
 auctore formidant. Contristati enim sunt
 non de conscientiae reatu sed de humane mutabi
 litatis incerto. Timentes neminus uerum esse
 quod in se quisque nouerat quam quod ipsa ueri
 tas preuidebat. Tu autē in hac trepidatione scōrū
 abuteris dñi patientia & abscondite tua credis.

audacia. Adde impudentiam sceleri nec signo
evidenciori terrens. cumq. se alio verbo in quo in
cum dñs posuerat continerent. In humanum non re
trahis a parapside quia animum non auertis acri
mine. Secutum itaq. est dilectissimi sicut ioh
euangelista narrauit ut cum traditoris suo dñs ma
nifestus designando panem porrexisset in tinctu
totum iudā diabolus occuparet. & quam malig
nis cogitationib; obligaret ipso impietatis opere.
possideret. Corpore enim tantum cum cenanti
bus recumbebat mente autem sacerdotum inui
diū testium falsitate & furorem imperite plebis
armabat. Denique uident dñs cuius flagitio iudas
esset intentus quod facis inquit fac celerius. Vox
hæc non iubentis est sed sumentis. Nec trepide
sed parati. Qui habens omnium temporū potesta
tem ostendit se moram non facere traditori. & sic
ad redemptionem mundi paternā exsequi uo
luntatem ut facinus quod apsequentibus paraba
tur nec impleret nec timeret. Post quā ergo
iudas p̄suasus diabulo discessit a xpo seque

a corpore apostolice unitatis abscedit. Nullo
 dñs pauore turbatus sed desola redimendorū
 salute sollicitus. Omne temporis spatium p̄q̄t
 sequentium uocabat incursum facis sermonib;
 sacræque doctrine sicut iohannis euangelio de
 claratur inpendit. Eleuans ad caelum oculos
 & p̄ uniuersa ecclesia supplicans patri ut omnes
 quod dedit & daturus que est & filio pater unū si
 erent & gloria redemptionis indiuidui p̄mane
 rent adiciens postremo illa orationem qua
 ait. Pater si fieri potest transeat calix iste a me.
 Vbi non est mandum est quod dñs ih̄s passionē
 & mortem cuius iam discipulis sacramenta
 tradiderat uoluerit declinare cū ipse beatum
 apostolum p̄ & rum deuota fide & in caritate
 fruuentem uti aduersum p̄secutores gladiou & &
 dicens. Calicem quem dedit mihi pater non uis
 bibam certum que sit quod dñs ipse testatus est dicit.
 Sic enim dilexit mundum ut filium suū unige
 nitum dar & ut omnes qui credit in eum non pere
 at sed habeat uitam a & et nam. & quod de ipso

ait apostolus paulus xpi nos dilexit & tradi-
dit semetipsum pro nobis: hostiam deo in odorem suavi-
tatis. In saluandis enim omnibus per uicem
xpi communis erat uoluntas patris & filii. Com-
mune consilium nec ulla poterat ratione turbari
quod ante & eterna scilicet & misericorditer erat dispo-
situm & incommutabiliter presinitum. Quer-
go uerum totumque hominem adsumpsit ueros
& corporis sensus & animi suscepit affectus.
Nec quia omnia in illo plena erant sacramentis.
Plena erant miraculis. Ideo aut falsis lacrimis
fleuit aut mendacis surie cibum sumpsit. aut si-
mulato sapore dormiuit. In terra humilitate con-
tentus. In terra mestitudine contristatus. In terra
dolore crucifixus. Passio enim mortalitatis hinc
ab hoc misericordia subit ut sanaretur. Ab hoc uir-
tus recepit ut uinceretur. Quod esaias aperuissime
propheta ait dicens. Hic peccata nostra portat & pro nobis
dolor. & nos putauimus illum esse in dolore & in pla-
ga & in uexatione. Ipse autem uulneratus est propter
facinorosa nostra & uulnere eius sanati sumus. Cum itaque

*Pres fut ferie - feste que bone sont p' ad
p'ma. e. pop. purificacoe. n. e. pop. j. papate
et. pop. omnium. sanctorum.*

dilectis simi di filius dicit pater si fieri potest
 transeat calix iste a me nrae uitae uocentate
 & causam agro fragilitatis & trepidationis humane
 ut in his que toleranda sunt & patientia roborat
 & formido pellatur. Deniq; cessans petere ex
 cusato quodam modo nra infirmitatis mecu;
 in quo nobis remeare non expedit in alium affectu
 transit & dicit. Verum tamen non sicut ego uolo
 sed sicut tu; & iterum si non potest calix tran
 sire a me nisi bibam illum fiat uoluntas tua.
 Hæc uox capitis salus est totius corporis; hæc uox
 omnes fideles instruat omnes confesores ac
 cendat omnes martires coronant. Nam quis
 mundi odia quis temptationum turbines
 quis possit & persecutorum terrores nisi xpi
 in omnibus; patri dei cor & fiat
 uoluntas tua; Discant igitur hanc uocem omnes
 ecclesie filii magno redempti gratis iustificati
 & cum aduersitas uolentiae alicuius temptationis
 incumbat presidio potestas sine orationis
 utantur. Ut superato tremore formidinis

accipiant tolerantiam passionis. Hinc iam dicit
ad perstringendum ordinem dominice passionis
sermo est dirigendus quem neuos cum uoluptate
honoramus. Inquit tam seriam
diuiso labore differimus ad erit precantib:
Vobis gratia di quem mihi soluendi debite tri-
buta facultatem p̄t. IIIe ALIA DE PASSIONE DNI
Sermonem proximo dicit his qui comprehensio-
nem dñi precesse decursis super est.
Nunc aut auxiliante di gratia de ipsa iam
passionis ordine sicut promisimus differam.
Nam cum uerbis sacra orationis sue dñs decli-
rasset & uerissime sibi & humanam & diuinam
in eo naturam ostendens. Unde eō quod
pau nollet. & unde quod uelle & depulsa tre-
pidatione humana & confirmata uirtute
diuina redit. In sententiam depositionis & ne-
& uenientia diabulo per ministeria iudeorum
formam serui nihil peccati habentis obiecit.
Ut per eum ageretur omnium causa in quo solo
est omnium natura sine culpa. Inruerunt

ergo in lumen uerum filii tenebrarum
 & uentes faculis atq; lanternis non euaderunt
 Infidelitatis sue noctem quia non intellexerunt
 lucis auctorem occupant paratum teneri
 & trahunt uoluntatem trahi quis uellet obicit
 nihil quidem iniuriam eius impie manus
 possent sed mundi redemptio tardatur
 & nullum saluaret in Iesus qui pro omnium
 erat salute mortuus; Sine igitur inferri
 sibi que quid sacerdotum instinctu furor popu-
 laris audebat; Post insanas inciphae domo
 calumniantium uoces post commendantias
 testium falsitates ad examen pilati pontificum
 delegatione trans fertur qui diuino iure
 neglecto clamantes se regem non habere nisi
 caesarem tanquam romanis deuoti legibus
 omne iudicium potestate presidis reseruas-
 se petierunt executores magistrum quam ar-
 bitrum cause. Offerebant enim ihm duris
 nexibus unctum colapis & alapis frequentibus
 caerum spuat oblitum clamoribus predam natum

ut inter tot preiudicia quem omnes uellent
perire non audeat & pilatus absoluerit. Denique
nec in accusato eum reperit se culpam nec in sententia
sua tenuit se constantiam. Docet ipsa cognitio
in qua iudex quem innocenter pronuntiat dam-
nat ac dicens in quo populo. Sanguinem iusti
a quo abstinendum sibi & intellectui proprio senserat
& somno uxoris agno non purgare contaminatum
animum. Manus lotæ nec in asperis aqua
dignis expiatur quod famulante impia mente
committitur. Excessit quidem pilati culpam fa-
cinus iudeorum qui illum nomine cesaris terribili
& inuidiosis uocibus increpatum ad effectum
sui sceleris impulerunt sed nec ipse euasit reatum.
Qui superatus reditionibus relinquit iudicium
proprium & in crimen transiit alienum. Quod
ergo pilatus dicit implacabilis populi uictus insana
multis dominum ihesum de honestari ludibris & inmo-
dis uexari permisit iniuriis. Quodque eum flagel-
lis cesari sum spinis coronatum & amictum risoriae
uestis inducunt per sequentium ostentant.

Aspectu mitigandos procul dubio inimicorum
 animos estimavit. Ut ex acutis inuidiae odus
 non ultra iam crederent persequendum quem
 tot modis intuebantur adflictum. Sed cum
 minas descederent & ire clamantium uocabantur
 indulgentia relaxaret & xpm crucis poena sus-
 penderet. Cum sono fruento diceretur a tur-
 bus sanguis illius super nos & super filios nros. oba-
 nuerunt indignationem suam qd per unacum
 exigebant. Quorum dentes sicut pph&a testa-
 tus est arma erant & sagitte & lingua eorum
 gladius acutus. Frustra enim cruci figendo
 magestatis dno manus pprias continebant in
 quem lo&ali uocum specula & uenenata uerboru
 tela iaciebant. Vobis uobis falsi iudei & sacri
 legi principes populi totum totum facinoris
 populi istius pondus incumbit & licet inmanitas
 sceleris & presidem obligant & milites omnis
 tamen facti sum ma arguit & que quid in suplicio
 xpi uel pilati peccauit iudiciu in uel cohortis
 obsequium hoc fecit humani generis odio digni

tortis quia uiri furoris impulsu nec illis innocenter
esse licuit quibus iniquitas uera non placuit
Cum itaque cecitas infidelium iudeorum regem suum
eē uniuersitatis dnm denegaret Tractus est
dñs ihs uoluntati seuentium & ad irrisionem
regie dignitatis crucis sue uisus est eē gestator
Quia scilicet dignus hoc eēt opbro cui gloriam in igno
miniam uertitur Erat quidem hoc apud impio
culos grande ludibrium sed manū festabitur fide
libus Grande misterium quia gloriosissimus diaboli
uictor & inimicorum spirituum potentissimus debel
lator Pulchra speciei triumphus sui portabat
tropheum & in uice patientiæ ueris signum
salutis adorandum regni omnibus inferebat tanquam
& tunc ipsa operis sui imagine omnes imitatores suos
confirmaret & diceret Qui non accipit crucem suam
& sequitur me non eē me dignitatis Pascha ergo nrm
sicut apostolus immolatur eē xps qui se nouum
& uerum reconciliationis sacrificium offerens
patri non in templo cuius iam erat finita reuerentia
nec intra septa ciuitatis ob meritum sui sceleris diruende

sed foris extra castra crucifixus est ut uergerum
 uicinarum ces sancto mysterio noua historia no
 uum poneretur altare & crux xpi non templi esset
 ara sed mundi. Exaltatio igitur dicit per crucem
 xpo non illa tantum species aspectu mentis occurrat
 que fuit in oculis impiorum quibus per moysen
 dictum est & erit pendens uicinia ante oculos tuos
 & timebis die & nocte & non credis nocte uicinae
 Itaque nihil in cruci fixo dno praeter facinus suum
 cogitare poterunt. habentes timorem non quo
 fides ura iustificatur sed quo conscientia in qua
 torquetur. Noster uero intellectus quem sps
 ueritatis inluminat gloriam crucis caelo terraeq;
 radiantem puro ac libero corde suscipiat & interiore
 aeternae uideat qualesit quod dicitur eundem passionis
 suae loqueretur instantia. Venit hora ut clarificet
 filius hominis & in fine. Pater clarifica filium tuum
 & cum uox patris uouisset de celo dicens & clarificaui
 & iterum clarificabo. Respondens autem ihu circum
 stantibus dixit. Non propter me haec uox facta est
 sed propter uos. Nunc iudicatum est mundi nunc

1093
princeps mundi cecidit foras & ego sic altatur
fuerit a terra omnia tra ham ad me ~ Omirabilis
potencia crucis ~ Omnes fabiles gloria passionis
in qua & tribunal dñi & iudicium mundi & potes
tas est cruci fixi ~ Traxisti enim dñe omnia ad te
& cum exspandis ses manus tuas ad populum
non cre dentem & contra dicentem tibi confuende
ma iestatis tue forsum totus mundus accepit ~
Traxisti dñe omnia ad te quò in exsecratione iuda
ci sceleris unam pro tulerunt omnia elementa
sententiam cum obscuris luminaribus celi & conuer
so in noctem die terra quoq; mo tib; qua torre
tur in solis uniuersaq; creatura impiorum usui
senergar & ~ Traxisti dñe omnia ad te quò scisso
templi uelo scã scõrum ab indignis pontificib;
recesserunt ut figura in ueritate prophæcie in ma
nifestationem lex euangelium uertoretur ~
Traxisti dñe omnia ad te ut quod in uino iudeo
templo obrumbratis significationibus ageretur
pleno apertoq; sacramento uniuersarum ubiq;
nationum deuotio celebraret ~ Nunc enim

carnalium significatio num uarietate cessante
 omnes differentias hostiarum una corporis
 & sanguinis tui implere oblatio. quō tu es uerus
 agnus dei qui tollis peccata mundi. Et ita per
 ficit uite uniuersa mysteria ut sicut unum est
 pomum uictima sacrificium ut unum sit regnum.
 Confiteamur igitur dñi quod magis tergenau
 paulus apostolus gloriose uoce confessus est dicens.
 fidelis sermo & acceptione dignus quia xpi ih̄s
 uenit in hunc mundum peccatores saluos facere.
 hinc ergo mirabilior est erga nos misericordia dei
 quod non pius sit neq; p̄sciū sed p̄iniquis & impius
 xpi mortuus est & cum mortis aculeum recipere
 non possit natura ditatis. Suscepit tamen
 nascendo ex nobis quod possit offerre pro nobis.
 Olim enim mortuū mortis suae potentia
 minabatur dicens per os ee p̄ph̄am. Erumors
 tua omors & erumorsus tuus inferne. Leges
 enim inferni moriendo subito sed resurgendo
 dis soluit. Et ita perpetuam mortis incidit
 ut exinde & eterna faceret temporalon ut sicut

in adam omnes moriuntur . ita & in xpo omnes
uiuifica reuertur . Fiat itaq; dilecti quod apor
tolus ait . Ut qui uiuunt iam non sibi uiuant sed ei
qui pro omnibus mortuus est & resurrexit . & qua
uetera transierunt & facta sunt omnia noua .
Nemo in carnalis uitae uetustate permaneat
sed omnes de die in diem per pietatis augmenta
renouemur . Quotum libet enim quisq; iusti
ficatus sit habet dum in hac uita est quo probator
esse possit & melior . Quia autem non proficit . deficit
& quod nihil adquirit par dum perdit . Cur reddi
ergo nobis est fidei gressibus opere misericordiae
amore iustitiae ut diem redemptionis nostrae
suis operibus celeberrantes resurrectionis xpi
mereamur esse participes .

III DE PASSIONE
Sacramentum dei dominice passi & dñi
sonis in salutem humani generis anttempora
& eterna dispositum & per multas signifi
cationes omnibus retro seculis nuntiatum non
adhuc expectamus manifestandum sed iam
adoramus implendum . Concurruntibus ad eru

ditionem nr̄am & noui testimonij & antiquis.
 dum quod pph&ica cecinit tōbia euangelica
 pandit istoria. & sicut scriptum est abissus
 abissum inuocat inuocet cataractarum tuarum.
 Quo ad enarrandum gloriam gratiadi paribus
 sibi uocibus utriusq; testamenti abtudo respondet
 & quod erat sub uelamine figurarum p̄fundū
 fit reuelata luce per spicuum; Sicut inter
 illa miracula saluatoris que sub populorum
 gerebantur aspectibus pauciueritatē presentia
 soniebant. Ipsiq; discipuli uoluntaria dñi
 passione turbati non euaserunt scandalum
 crucis sine temptationem infirmitatis. Unde
 fides nr̄a intelligentiam sumeret unde
 constantia robor acciperet nisi que facta cog
 noscimus predicta legeremus; per accigitur
 ditem saluatoris triumpho & consum
 matis dispensationibus quas omnia uetera
 testamenti eloquia nuntiabant. loget
 carnalis uidetur. sed spiritalis gaudet xp̄ianus.
 Et festiuitas que illis conuersa est in noctem.

no bis coruscet in lucem ; Quo crux xpi cadon
est & credonum gloria & non credonum poena
Quamuis omni per se quoniam furor nihil aliud
indm̄ magestatis operatus sit quam atrocē
crudelitatem & inmitte supplicium ; Redonper
tamen in hac dñi passione uerior iustior que
est lex Alexandratio quam dolendi ; fuerat
tunc discipulorum excusabilis pavor nec dis
fidonia culpam apostolicis meror incidere
quando concur rotab. adunum celus uidet
iudeorum que principibus supbus taurorum
pinguū uenor & pro torua utilorum
petulantia desuebat ; Quando sub oculis
ouium pastoris iusti sanguinem fremoratorum
bestiarum rabies expectabat ; Quando deniq.
& iam ipse qui pati uenerat denarē nature
communiōne dicebat ; tristis est anima mea
usq. ad mor ton ; Nunc autē post quam
per susceptonem infirmitatis potoniam
clarificata uirtutis nulla fidelium mestitudine
paschalis est obscuranda sollemnitatis ;

Nec cum tristitia nobis gestorum ordoreco-
 lendus est cum ita dñs usus sit malicia iudeoz
 ut de intentione facinoris uoluntas sit
 impleta misericordis. Si autem in exitu isrl
 de egipto agni sanguis fuit restitutio liber-
 tatis & sacratissima est facta festiuitas que
 per hostiam pecudis iram auertat uastatoris.
 quanta populis xpianis concipienda sunt
 gaudia p quibus omps pater filio suo unigenito
 non perierit sed pro nobis omnib; tradidit
 eum. Ut in occasione xpi pasche ceterorum
 & singulare sacrificium quo non ex dominatione
 pharaonis unus populus sed ex diaboli capti-
 uitate totus mundus eruitur. hoc ergo
 illud est dit sacramentum cui ab inicio omnia
 sunt famulata misteria. Nunc sanguis
 iusti abel mortem summi pastoris eloquit
 & in partu iudeorum cam intersector
 fratris agnoscitur. Nunc diluuium & noe
 archa manum festat. quid sit reno uationis
 in baptismo & quid salutis in ligno. Nunc

habraham gentium pater primus
adquirat heredes & in semine eius non germen
carnis fidei propago benedicatur. Hunc
ad prenentiam tum festis omnibus festum
sacerdorum nouorum moysi oritur ut in quo accepit
mundus exordium in eodem habet & xpiana
creatura principium. Quamuis igitur
furentes iudei fecerint in dno ihm quecumque
uoluerunt & suscepta hominis ueritatem nullis
eorum auribus potestas diuina subtraxerit
patientia. Tamen dno consilio sumuntur
impleuit & pertinacia sacrilege crudelitas
p ficit operi saluatoris. Quod non scribe
non pharisei nec summi intellectu pontifices.
sionum cognouit sonum numquam dno maiesta
tis crucifixis sent. Nec ipse itaque diabolus
intellexit quod se uiuendo in xpm suum
destrueret & principatum. Quanta qui fraudis
uira non perdet & si ea dno ihu sanguine
contineret. Sed molestia nocendi aucla
dum inruit ruit. Dum capit captiuitatem.

Et dum persequitur mortalem incidit salua
 torem. Inuocit se nullo molimine impru
 dentis aut atae dignum cooperatorem dignūq;
 consortem. Cum impius iudas maluit
 minister esse diaboli quam apostolus xpi.
 Quem non amoris xpi perturbatione deseruit
 sed pecuniae cupiditate distraxit. Videte
 & prudenter inspicite que germina & qua
 les fructus de auaritiaē sarpe nascuntur.
 Quem merito apostolus radicem omnium ma
 lorum de finit quia nullum peccatum sine
 cupiditate committitur & omnis illicitus
 appetitus istius auiditatis est. Meritis amoris
 pecuniae uilis est omnis effectio & anima
 lucri cupida ceiam pro exquo perire non
 metuit. Nulloq; est iustitiae nullo corde
 uestigium in quo sibi auaritia fecit habitaculū.
 Hoc per fidus iudas inebriatus uereno dum sic
 lucrum peruenit ad laqueum. & tam stultie
 impius fuit ut triginta argenteas & dnm
 uenderet & magistrum. Cum aut se ad excipiendū

iniquitatis iudicium di filius prebuit & beatus
apostolus petrus cuius fides ex deuotione
foruebat ut dno & conparatus eēt & commori
ancilla sacerdotis calumniantis perterritus
infirmi tatem negationis incurrit. Ob hoc
sicut apparē hesitate permissus ut in ecclesie
principem remediū penitentie conderetur
& nono audeat de sua uirtute confidere
quando mutabilis periculum nec beatus petrus
potuisset euidere. Dñs autē ih̄s qui intra
pontificale concilium solo corpore tenebatur
trepidationem discipuli fortis fortis posita
diuino iudicē intuitu & pauentes animum
mox ut respexit erexit & inflectus penitentiis
incitauit. felices scē apostole lacrimę tuę
que ad diluendam culpam negationis uirtutē
sacri habuere baptismatis. Ad fuit enim
dexterachū ih̄u xp̄i que labentem te prius
quam deiecere ris exciperet. Et firmitatem
standi in ipso cedendi periculo recepisti.
Vidit in te dñs non fidem fictam non dilectionē

Ry

auersam sed constantiam fuisse turbam habun
 dant fletus ubi non defect effectus. Et fons
 caritatis labit uerba formidinis ne tardatum est
 remedium abolitionis ubi non fuit iudicium
 uoluntatis. Cito itaq; insoliditatem suam
 redit peccatantem recipiens fortitudinem
 ut quod tunc in xpi ex parte pat sione in suo
 post supplicio non timeret per xpm dnm nrm
ITER DE PASSIONE DNI

Cum multis modis dit iudicia impietas
 laborat & ut causam aliquam per pbandi
 in dnm ihm sceleris inuenit & mendacia
 que falsi testes iniustus sacerdotibus famu
 lando protulerant nihil quod morte dignu
 ee afferrent. Hoc quasi insuperabile
 reppererunt ut dnm mundi affectum regni
 inuidia perurgue rent. Cumq; pilatus ihm
 quem frustra uidebat argui uelle absolui
 calumniose & minaciter conclamarent sibi
 dimitas non es amicus caesaris. Omnis ou
 quis e regem facit contradicit caesari. Saulon

insimulationem imprudenter pilate timuisti for-
midabile fuerit nomen regum & pro imperio cae-
saris obprimi debuerit noue molitio potestas
Si dominandi consilium tyrannicus tibi
prodidit apparatus si prouisio armorum
si congregatio diuitiarum si presidia detractas
militum quidem grauari sinis de affectate
potentia cuius specialis fuit de humilitate
doctrina > Romanis legibus non contra-
dixit > Censum subit di dragma soluit
uee rigalia non imbuunt que di sunt do
& que sunt cesaris caesari reddenda constituunt
Pauper pacem elegit obedientiam suavit
mansuetudinem predicauit. hoc est uere
non impugnare cesarem sed iudicare
Iterum tamen ne uictoriam manus iudeoꝝ
uideatur abiectio discute diligentius preses
quid de dñi ihu operibus notum sit. quid
de paupertate conper tum cecis uisum surdis
audicium. claudis gressum. mutis dona uit
eloquium. febres abegit dolores resolut.

demonia eiecit mortuos uiuificauit mari
 & uenas ut quiescerent imperauit → Magnum
 propter sui regem mystica demonstrant qui non
 humana excellat potentia sed diuina uirtute →
 hanc ergo iudei obiciunt potestatem commutatio
 actionem suam & hoc proferunt ore quod dicitur
 corde quare dicitur calumniatur
 qui caelestia persequuntur → Quamuis ergo
 pilatus honorosum sibi inuidiosum q. senar &
 quodammodo de neglectu amicitiae cesaris
 impetebant aliquando diuini furorem
 eorum nauigare conatus est → & ideo dnm
 ihm diuersis contumelias affici aut permisit
 aut ius sit ut faciat iniquitas de innocentis
 iniuriis ulterius non seuit → Sed per unam
 malicia proprius crescebat augmentis & in quem
 obtinuerat inuersionis exagebat mortis
 Unde cum & summi sacerdotes & principes
 iudeorum omnis q. multitudo crebris uocibus
 addamarunt crucifige crucifige tradidit
 ihm per sequentium uoluntati barrabanillus

latronedimus so ut qui in die festo auctorem
inter fiebant utq; impunitas eis prestaretur
homicide; Eunice itaq; ditmi adlocum
scificationis suae dno & misericordie
ab impiorum tabernaculis exiit ut im-
pleretur quod scriptum est. Longe est
a peccatoribus salus; Sequebatur eum mul-
titudine populi & mulierum plangentium
& lamentantium eum; Solus enim securus
inferior & iam phis que morte sunt digni
in lacrimas commoueri & damnatorum
extus pro nature communis consideratione
miserari; Sed istum sibi placentum dñs ihs
dedignatur impendi quia non decebat
luctus triumpho ne clamenta uictoria;
Denuq; conuersus ad eas filiae inquit hie tm
nolite flere super me sed uos & ipsas flate
& filios uros quia uenient dies in quibus dicen-
te beate steriles & uentres que non genuerunt
& ubera que non traxerunt; Vbi est tristitia
crucifigendi ubi formido morituri non cor&

passuri animum ora suppleui & docens
 nullam pro se flendi esse rationem. Indicte
 penitentiam denuntiando uindictam.
 Non est inquit quod dolore in me hie
 filiae debetis pro uobis plangite & pro uis
 filiis heulate super illos fundatur iste
 prolatatur quos tales uiscera uera pepererunt
 Lugendum plane uobis est non de saluatore
 credentium sed de impietate pereuntium.
 Ego crucem nolui pacior & mortem in me
 quam super empturos amitto. Nolite flere
 pro mundi redemptione morientem quem
 in image state patris uidebitis iudicantem.
 Exaltatus ergo xps in ligno tetor sic morte
 immortis auctorem. & omni principatus
 aduersusque uirtutes per abiectionem passibilis
 carnis inlusit amittens in se antiqui hostis
 audaciam qui in obnoxiam sibi se uendo naturam
 & iam ibi exactors se ausus est debita ubi nullum
 potuit uestigium inuenire peccati. Euacuatam est
 generale illud uendicionis nostre & loquere cirro

T graphum

& pactum captiuitatis inuis transit redemptio
ris. Clau illi qui manus dñi pedesq; trans
foderant per p&ur diabolum uixere uulnerib; .
& scōron poenam meritarum inimicorum
fuit interfectio potestatum. Sic suo xpo
consummante uictoriam ut in ipso & cum
ipso omnes qui in eum crederent triumpharent
Cum ergo dñs crucifixi corporis eleuatio sublimis
reconciliatio nem mundi exequeretur in qua
dam arce supplicii latronem q; conuersum
ad paradisi uocare habitaculum. Nos prin
cipes iudeorum legisq; doctores nec conscien
tiae pietate compuncti nec effectus sceleris
mitigati figuris clauorum addebant te lingua
dicentes alios saluos fecit seipsum non potest
saluum facere. Si rex isrl descendat nunc
de cruce & credimus ei. Sed his uocibus nostris
stultis atq; blasphemis reddunt omnia elementa
responsum. & unam simul in uos sententiam
fecerunt celum terra sol sidera que indignos
uos suo ministerio protestantes terribilimotu

insolito q; de fecu tenebras murido urae ceci
 tatis ostentant; Quod si ad arguendos uos nec
 celestia nec inferna sufficiunt & crucem xpi
 magis potuerunt pecere atq; monumenta
 quam uestra corde sentire; Salutem quod in te
 plo actum est scienter aduertite; Velum
 cuius obiectu inter cludebantur sc̄a sc̄orum
 a summo usq; ad ima diruptum est & sacrum
 illud mysterium que secretum quod solus
 summus pontifex iussus fuerat inuare re
 seratum est; Ut nihil iam esse discretionis
 ubi nihil resederat sc̄itatis; Repudiatos
 itaq; uos debuistis agnoscere & omne ius sacer
 dotu perdidit se quia uerum erat quod uobis
 ueritas dixerat; Si crederetis mori si credere
 tis & mihi; Merito ergo uos testamentum
 utrumq; condemnat & gratia uacuos & lege
 priuatos qui ideo resistitis nobis quia non credi
 distis antiquis; Nos aut̄ dilecti qui ab igno
 rantiae tenebris liberati fidei lumen accepimus
 & noui testamta hereditatem per electionem

ad obitum intravimus festivitatem quam isit
 carnalis perdidit gaudeamus quo pascha nrm
 immolatus est xps percussus ineffabilon gratia
 omnium carismatum benedictione dicamur
 & ita innovatam aeternitate trans ferimur
 ut non solum paradisi restituamur habitaculo
 sed etiam regni celestis glorie preparamur
 EXPLICIT . INCIPIT DE ASCENSIONE DNI

Host beatorum & gloriosam resurrectione
 dni nri ihu xpi quaverumdi templum
 iudaica impietate resolutum dum apocri
 tia meriduo restauravit Quia dragontarius
 hodie dit scorum dierum expletus est numerus
 sacrasima ordinatione dispositus & aduci
 litatem nre eruditionis impensus Ut dum adno
 in hoc spatio mora presentiae corporalis exten
 ditur fides resurrectionis documentis neces
 sarius munus & cur Mars enim xpi multorum
 discipulorum corda turbaverat & de suplicio
 crucis decessione spr de exanimati corporis
 sepultura gravatis mestitudine moribus

quidem diffidentiae torpor obrepserat.
 Nam cum sanctae mulieres sicut euangelica pande
 istoria reuolutum a monumento lapidem sepul
 chrum corpore uacuum & uidentes domini testes
 angelos nuntiarent uerba eorum apostolis
 aliisque discipulis delectamentis similia uidebant.
 Quam utique h[um]ilitationem humana infirmitatem
 nutantem nequaquam permisit & sp[iritu]s ueri
 tatis predicatorum suorum inesse pectorib[us];
 nisi illa iecisset. Nos igitur per turbatio
 nibus nostris. periculis in apostolis consulebatur.
 Nos illis uiris contra calumnias impiorum.
 & contra terrene argumenta sapientia docebant.
 Nos illorum instruxit aspectus. nos erudiuit
 auditus nos confirmauit ad tactus. Gratias
 agamus diuine dispensationi & sanctorum patrum
 necessariae tarditati. Dubitatum est ab illis
 ne dubitarentur uobis. Non ergo dies h[uius]modi
 qui inter resurrectionem domini ascensionemque
 fluxerunt ocioso transiere decursu sed magna
 meis confirmata sacramenta magna sunt

reuelata mysteria ⁊ In his m&us dire mortis
aufertur & non solum anime sed etiam carnis
immortalitas declarabatur ⁊ In his per infus
flationem dñi infunditur apostolis omnibus
sp̄s sc̄i & beato apostolo p̄tro sup̄ac&eros regni
claves ouilis dominice cura mandatur ⁊ In his
diebus duobus discipulis tertius in uia dñs comer
tingitur & ad omnem nostre ambiguitatis
caliginem deo gendam pauentium ac trepi
dantium tarditas increpatur ⁊ Flammam
fidei uiluminata corda concipiunt & que erant
tepida reserante scripturas dño efficiuntur
ardentia ⁊ In fraccione quoq; panis conues
centium aperuuntur obtutus ⁊ Multo felicius
horum oculis pate factis quibus nature sue
manifesta est glorificatio quam illorum generis
nr̄i principium quibus preuariationis sue est
ingesta confusio ⁊ Inter h&c aut̄ alia que mira
cula cum discipuli trepidis cogitationibus
estuarunt & aperuit & in medio eorum dñs dix
it & q; pax uobis ne hoc in eorum remanet &

opinionibus quod uoluebatur in cordibus pu-
 tabant enim spm̄ se uidere in carne ; Redar-
 gunt cogitationes aueritate discordes ingerit
 dubitantium oculis manentia manibus suis
 & pedibus crucis signa & ut diligentius per-
 tractar&ur inuitat quia ad sanandum infide-
 lum cordium uulnerum clauorum & lanceae
 erant seruata uestigia ; Ut non dubia fide
 sed constantissima scientiae tener&ur eam
 in di patris confessorum throno que iacuerat
 in sepulchro ; Per omne ergo hoc tempus
 dit quod in resurrectione dñi & ascensionem ei ;
 Exactum est hoc prudentia di curauit hoc docuit
 hoc suorum & oculis insinuauit & cordibus ;
 Ut dñs ih̄s x̄p̄s uere agnosceretur resuscita-
 tus qui uere erat resuscitatus qui uere erat
 & passus & mortuus ; Unde beatis simi apostoli
 omnesq; discipuli qui & de x̄tu crucis fuerant
 trepidi & de fide resurrectionis ambigui ;
 Ita sunt per sp̄cia ueritate roborati ut
 dño in celorum cuncte sublimia non solum

nulla afficerentur tristitia sed etiam magno gau-
dio replerentur. Et reuera magna & ineffa-
bilis erat causa gaudendi cum in conspectu scie-
multitudinis supra omnium creaturarum
celestium dignitatem humani generis natura
conscenderet. Supergressura angelicos
ordines & ultra archangelorum altitudines
eleuanda. Nec ullis sublimitatibus modum
suae profectionis habitura nisi & er nipa-
tris recepta conse- su illius gloria sociaretur
in throno cuius nature copolabatur in filio.
Quia igitur xpi ascensionis tra profectione est
& quo processit gloria capitis ^{et} corporis.
& corporis. Dignis dit exultemus gaudis
& pia gratiarum actione letemur. Hodie
omni paradisi possessores firmati sumus
sed & iam celorum in xpo superna poene-
trauimus. Ampliora ad eum per ineffa-
bilem xpi gratiam quam per diaboli amiser-
amus inuidiam. Nam quos uirulentus
inimicus primi habitaculi felicitate deiecit.

cor sibi con corporatus de filius ad patris
 dexteram collocauit & regnat cū
 deo patre omnipotentie & spū scō
 ITEM ALIA DIASCINSIONE DNI.

Sacramentū dilectissimi filii nre quam precio
 sanguinis sui uniuersitatis conditor estimat & adie
 corporalis oratū usq; ad exitum passionis pdispensati
 onē humilitatis impletum est. & licet multa
 & ininforma seruidiuitatis signa exhibuerint
 pprie tamen illius temporis actio ad demonstrandā
 suscepi hominis panuit ueritatem. Post passionē
 uero raptis mortis uinculis que uim suam in eū qui
 pccata uerat nescius incedendo pūderant infirmita
 tis inuertitatem mortalitas in aeternitatem contu
 melia transiit in gloria. Quā dñs ih̄s xp̄s inmut
 as manifestus que documentis multorum declarauit
 asp̄ctū donē triumphū uictoriae quam repor
 tarē a mortuis inferret & in caelis. Sicut ergo
 in sollempnitate paschali resurrectio nobis dñi
 fuit causa læandi. Ita ascensio eius in caelis
 presens nobis est materia gaudiorum.

Recolentibus illum diem & rite uenerantibus
quonatura nr̄e humilitatis in xpo. supra om
nem caeli m̄ liciam supra omnes ordines ange
lorum & ultra cunctarum altitudinem potesta
tum ad di patris p̄dicta confessum. Quo ordi
ne operum diuinorum nos fundati. nos aedifi
cati sumus ut mirabilior fieret gratiae di cum re
motis a conspectu hominum quem merito reue
rentiam suis senae habentur indicere. fides non de
fideret. spes non fluctuaret. caritas non ceperet
Magnarium hinc uigor mentium & ualde fidelium
est hoc lumen animorum incunctanter credere
que corporeo non uidentur intuitu. & ibi fingere
desiderium quo nequeas inferre conspectum. Hic
aui p̄dictas unde in nr̄is cordibus nasceretur ut quo
modo quisquam iustificaretur sine instantia sa
lus nr̄a consisteret. que obitus sub uicerent.
Unde & illi uero qui de resurrectione xpi uide
batur ambigere nisi in ipsius carne uestigia pas
sionis & uisu explorassent & tactu. Quia uidi
sti me inquit dñs credidisti. beati qui non uiderunt

& crediderunt. Ut igitur huius beatitudinis dit
 capaces eē possimus expl&is omnibus que euan
 gelice predicationi & noui testamenti misteris
 congruebant dñs noster ih̄s xp̄s quadragesimo
 post resurrectionem die coram discipulis ele
 uatus in caelum corporaliter presentiae mo
 dum fecit mansuros in patris dextera donec
 tempora multiplicandis a ecclesie filius diui
 nitus prestatuta pagantur; & ad iudican
 dos uiuos & mortuos in eadem carne in qua
 ascendit adueniat. Quod ita que redempto
 ris nr̄i conspicuum fuit in sacramenta transi
 uit; & ut fides excellentior esset & ac firmi
 or uisioni doctrina successit. Cuius aucto
 ritatem supernis in luminata radiis creden
 tium corda sequerentur. Hanc fidem as
 censionem dñi auctam & sc̄i sp̄s munera ro
 boratam. Non uincla non carceres non ex
 ilia non fames non ignis aut laniatus feri
 rum non exquisita p̄sequentium crudeli
 tatibus supplicia terruerunt. Pro hac

fide p̄ uniuersum mundum non solum uiri s̄
& femine n̄ & impubes pueri sed & ian tene
re uirgines usq; ad effusione s̄us sanguinis de
certarunt. Hæc fides demonia ei eicit. egyptu
dines depulit mortuos suscitauit. Unde &
ipsi beati apostoli qui tot miraculis confirma
ti tot sermōib; eruditi. atrocitatem tam
dominice passionis expauerant & ueritatem
resurrectionis eius non sine hesitatione sus
ceperant. Tantum de ascensione dñi p̄fecerunt
ut quicquid in illis prius intulerat m̄d̄um uer
teretur in gaudium. Totam enim contempla
tionem animi induunitatem ad patris dexteram
considentis exererant ne iam corpore euisiōis
tardabantur obiectu. Quominus in id aciem
mentis intenderent. quod n̄ & a patre descenden
do afuerat n̄ & ad discipulis ascendendo discesse
rat. Tunc igitur dilectissimi filius hominis
di filius excellentius sacratius in tonitru cum in
pater ne maiestatis gloriam se recepit ineffabi
li modo cepit esse p̄sentior diuinitate qui

factus est humanitate longinquior. Tunc ad
 equalem patri filium eruditior fides gressu
 cepit mentis accedere & contractione corpo
 ris in xpō substantiæ que patre minor est non
 egere. quō glorificati corporis manente natura
 eo fides credentium uocabatur ubi non carna
 li manu sed spiritali intellectu per genitori
 unigenitus tangetur. Hinc illud est quod
 post resurrectionem suam dñs cum maria mag
 dalene psonā a ecclesie gerens ad contactum ip
 sius pperare accedere. dicit ei nolime tangere
 nondū enim ascendi ad patrem meum. hoc est
 nolo ut ad me corporaliter uenias nōc ut me sen
 su carnis agnoscas. ad sublimiora te differe ma
 ior tibi pparō cū ad patrem meū ascendero. Tunc
 me pfectius utriusq; palpabis adprehensura
 quod non tangis & creditura quod non uides
 Cū autē ascendentem in caelos dñm sequaces dis
 cipulorum oculi intenta admiratione suspi
 cerent adstuerē corā ipsis angeli duo mirabi
 li uestiū candore fulgentes. qui & dixerunt

Viri galilei quid statim aspicientes in caelum.
hic ih̄s qui adsumptus est a uobis in caelum sic
uenit & quem admodum uidistis eum euntem in ce-
lum. Quibus uerbis omnes a caelestis filii doceban-
tur. ut ih̄s xp̄s in eadem in qua ascenderit
carne uenturus uisibilis crederetur. Nāc pos-
sit ambigi omnia illi eē subiecta cui ab ipso cor-
poris natiuitatis exordio famulatus seruiss &
angelicus. Sicut enim concipiendum xp̄m de
sp̄s sc̄o beate uirgini angelus nuntiavit sic & edi-
tū de uirgine uox caelestium pastoribus caecidit
sicut resurrexisse a mortuis sup̄ norū nuntio-
rum testimonia prima docuerunt. sic ad iudi-
candum mundum in ipsa carne uenturū ange-
lorū officia predicarunt. Ut intellogeremus
quante potestates ad future sint. Cum uene-
rit iudicaturus cunctante ministrauerunt & iā
iudicando. Exultemus itaq; dit gaudio spiritali
& digna apud d̄m gratiarū actione letantes
liberos cordis oculos ad illam altitudinem in
qua xp̄s est erigamus. Sursum uocatos.

animos desideria terrena non deprimant ad aeternam
 praesertim peritura non occupent ueritatis uiam
 ingressus fallaces in lecebre non rudent.
 Vita a fidelibus haec temporalia decurrantur
 ut peregrinari se in hac mundi ualde cognoscant
 in qua etiam si quaedam commoda blandiuntur
 non amplectenda nequiter sed transeunda for-
 titer. Ad hanc enim deuotionem nos beatissimus
 apostolus petrus incitat & eandem illam dilecti-
 onem quam pascentis ouibus christi trina dominici
 amoris professione concepit obsecrans dicit.
 Carissimi obsecro uos tamquam aduenas & pe-
 regrinos abstinere uos a carnalibus desideriis
 que militant aduersus animam. Cuius autem nisi
 diabulo carnales militat uoluptates quia
 mas ad superna tendentes corruptibilium bo-
 norum delationibus obligare & ab illis
 sedibus de quibus ipse exiit gaudere abduce-
 re. Contra cuius insidias sapienter debet
 fidelis quisque uigilare ut inimicum suum
 deo quod temptatur possit elidere

Nihil autē est ualidius dicitur contra diaboli
dolos quam benignitas misericordiae & lar-
gitas caritatis per quam omne peccatum aut
declinatur aut uincitur. Sed huius uirtutis
sublimitas non prius adprehenditur quam
illud quod est contrarium subruatur.
Quid autē tam inimicum misericordiae & ope-
ribus caritatis quam auaritia decius radice
omnium malorum germen emergit. Que
nisi in suis fomibus enecatur necesse est
ut magro cordis illius in quo huius mali
planta conualuit spine potius triboli que
uirtutum quam aliud uere uirtutis semen
oriatur. Resistamus ergo dicitur huic tam
pestifero malo & caritatem sine qua nulla
uirtus potest nitere sectemur ut per hanc
qua & ad nos xps descendit dilectionis uiam
& iam nos ad ipsum possimus ascendere.
Cui est cum dō patre & cum spū scō honor
& gloria in secula seculorum amen.
INCIPIT DE PENITENTIA COSTENTENTIA

Hodiernam sollempnitatem dilectissimi

Hin precipuis festis eē. ueneran-
dam omnia catholicorum corda
cognoscant. Nec dubium est quanta
huic die reuerentia debeat quom
sp̄s s̄s̄ excellentissimo sumuneris mira-
culo consecrauit. Nam ab illo die quo
dn̄s sup̄ r̄p̄lorum altitudine in ad dex-
teram di patris confessorus ascendit
decimus iste eē qui ab eius d̄e resurrectione
quinqua gesimus nobis in eo aquo in lux
cepit magna mysteria & ueterum sa-
cramentorum continens & nouorum.
Quibus mani festissima declaratur & gra-
tiam renunciatam fuisse per legem
& legem implēam esse per gratiam.
Sicut oīi ebreo quondam populo ab egyp-
tus. liberato. quinqua gesimo die post
immolatione magni lex data est in monte
sina. Ita post passionem xp̄i qua ueris di

agnus occisus est quinquagesimo a resurrectione ipsius die in apostolos plebemque credentium spiritus sanctus in lapsus est. Ut facile diligens christianus agnoscat initia ueteris testamenti euangelicis ministrasse principis. & ab eodem spiritu conditum foedus secundum aquo primum fuerat institutum. Nam sicut apostolica testatur historia cum conpletorum dies pontificatus essentque omnes pariter in eodem loco. Factus est repente de caelo sonus tamquam aduenientis spiritus uehementis & repleuit totam domum ubi erant sedentes & apparuerunt illis dispartitae linguae tamquam ignis seditque supra singulos eorum & repleti sunt omnes spiritu sancto & ceperunt loqui alius linguis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. O quam uelox est sermo sapientiae & ubi dicitur magister est quam cito discretus quod dicitur. Non est adhibita inter pretatio ad audiendum non consuetudo ad usum non tempus ad studium sed spirante ubi uoluit spiritus ueritatis proprie

singularum gonaum uoces facte sunt mee
 desiac ore com munes. Ab hoc legitur
 die tuba euangelice predicationis into
 nut. Ab hoc die umbres charismatum
 flumina benedictionum omne desertum
 & uniuersam aridam rigauerunt. Quo
 adreno uandum facientore sp̄s di sere
 batur supra aquas. & adu & eres tenebras
 abigendas noui lucis fulgore coruscabant.
 Communicantium splendore linguarum
 uerbum dñi lucidum & eloquium conciperet
 ignitum. Cui ad ere anclum intellectum con
 summandum que peccatum & efficitia in
 luminandi & uisiness & erudiendi. Quam
 uis aut̄ cl̄t ualde fuerit ipse rei geste
 forma mirabilis nec dubium sit in illo
 omnium humanarum uocum exultante
 concertu magestatis. sc̄i sp̄s fuisse presente.
 Nemo tamen est in his que cor poras
 uis sunt oculis diuinam eius apparuisse
 substantiam. Natura enim inuisibilis

& cum patre & filio que communis qualitatem
muneris atq; operis sui qua uoluit significatione
monstrauit, ppri&atem uero essentie suae in
sua deitate continuit. Quia sicut n& patre
n& filium ita n& spm̄ scm̄ humanus potest uisu
attingere in trinitate enim diuina nihil dissimi
le nihil imparere. & om̄a que de illa substantia
possunt cogitari n& uirtute n& gloria n& ab
nitate discret& sunt. Cumq; in personarum
ppri&atibus alius sit pater alius filius alius sp̄s
sc̄s. Non tamen alia deitas n& diuersa natu
ra est. siquidem & de patre sit filius unige
nitus & sp̄s sc̄s patris filii que sit sp̄s. Non sic
que cumq; creatura que & patris & filii est sc̄a
sicut cum utroq; uiuens & potens & sempiter
ne ex eo quod est pater filiusque subsistens.
Unde cum dñs ante passionis suae diem dis
cipulis suis sc̄i sp̄s sponder& aduentum. Ad
huc inquit multa habeo uobis dicere sed non
potestis illa portare modo. cū enim uene
rit ille sp̄s ueritatis ille dirig& uos omnē

ueritatem. Non enim loquitur a se & ipso sed
 quaecumque audierit loquitur. & futura adnun-
 tiauit uobis. Omnia quae habet pater mea
 sunt propter ea dixi quia de meo accipiet &
 adnuntiabit uobis. Non ergo alia sunt pa-
 tris alia filii alia spiritus sancti sed omnia quae habet
 pater habet filius habet & spiritus sanctus. nec
 unquam in illa unitate non fuit ista commu-
 nio quia hoc est ibi omnia habere quod se per
 se. Nulla ibi tempora nulli gradus mille
 differentiae cogitentur. & si nemo de deo
 potest explicare quod est nemo audeat adfirmare
 quod non est. Excusabilius enim est de natu-
 ra ineffabili non eloquidigna quam definire
 contraria. Quicquid itaque de sempitern-
 na & incommutabili gloria patris pro
 fuit corda concipere hoc simul & de filio
 & de spiritu sancto inseparabiliter atque indifferen-
 ter intellegant. Ideo enim hanc beatam
 trinitatem unum confitemur deum qui in his
 tribus personis nec substantiae nec potentiae

nec uoluntatis nec operationis est ulla diuersitas;
Sicut ergo deestamus eos arrianos qui inter patrem
& filium aliquam uolunt esse distantiam. Ita
& iam machedonianos illos pariter deestamus
quibus & patri & filio tribuat equalitatem spiritus
men sem inferioris putant esse nature. Non
considerantes eam blasphemiam se ince-
dere que neque in presentia seculo neque in fu-
turo sit remittenda iudicio. Dicente domino
Quicumque dixerit uerbum contra filium
hominis remittetur ei. Quia uero dixerit
contra spiritum sem non remittetur ei neque
in hoc seculo neque in futuro. Permanens
namque in hac pietate sine uenia est quia ex-
clusit areum per quem poterat confiteri.
Nec unquam peruenit ad indulgentiae
remedium qui patro cinaturum se non
habet ad uocatum. Ad ipsum enim est inuo-
catio patris ab ipso sunt lacrimae peniten-
tium ab ipso gemitus supplicantium & ne-
mo potest dicere dominum ihesum nisi in spiritu scilicet

Cuius aequalen cum patre & filio omni potori
 tam unamq; deitatem euidentis sime apostolus
 predicat dicens diuisiones uero gratiam rum sunt
 Idem autē dñs & diuisiones operationum sunt
 idem uero dñs qui operatur omnia in omnibus
 huius dñi que documentis quibus innume rabiliter
 diuinorum eloquorum coruscant auctoritas
 ad uenerationem pectore costen unanimiter incitent
 & cultum in honorem sp̄s sc̄i per quem omnis
 catholica ecclesia sc̄i fiat omnis anima
 rationalis inbutur qui inspirator fidei doctor
 scientiae fons dilectionis signaculum castitatis
 & totus est causa salutis. Gaudent fidelium
 mores quod in toto mundo unis dñi pater
 & filius & sp̄s sc̄i. Omni um linguarum in con
 fessione laudatur. Quodq; illa significatio quem
 specie ignis apparuit & opere p̄seueret & inuene
 re. Ipse enim sp̄s ueritatis facit donum gloriae
 suae luminis sui nitore fulgere & in templo suo
 nō tenebrosū aliquit uult eē nō tepidum de qua
 ope atq; doctrina & iam iuniorum nobis atque

helimosinarum est conlata purgatio. Nam huic
uenerabilem diem sequitur saluberrime obser
uantiae consuetudo quam utilissimā sibi omnes
scī semp exptisunt & ad quā sedulo caelebrandā
pastorali uos sollicitudine cohortamur. Nesci
quid macularum pximis diebus negligentia inuol
ta contra dixit id & ieiunii censura castigat & ad
uotio pīctatis emendat. Quarta igitur & sex
ta feria ieiunemus sabbato autē hic ipsū consueta
deuotione uigilias celebremus pxp̄m dñm nr̄m
cui est honor. **ITEM ALIA DE PENTE COSTEN.**

Plenissime quidem nobis dilectissimi causam atq̄
rationem sollempnitatis hodiernae diuinorum eloqui
orum textus ostendit quo sp̄m sc̄m quinquagesimo
post dñi resurrectionem die quia ascensione eius est
decimus infusū xp̄i discipulis sicut promissus spe
batur agnouimus. Sed & nouos aeclesie filios in
struendos addendum est & cū nr̄i sermonis eloquiū
Non enim timemus ne spiritales & eruditi nota fas
tidiant ad quorum fructum ptinet ut quā plurimis
insinuare uellent quod ipsi cū magna suuilitate didi

cerunt. Fiat ergo commoda omnium dispen-
 satio munerū diuinorum & seruitutem motis
 nri docti indocti quonon spernant. Huic pre-
 parationi ur̄e aderit ipsius largitas decius
 loqui maiestate temptamus ut ad p̄fectum to-
 tius a& desiae suae & uos capaces & nos faciat
 habundantes. Cum igitur ad intellegenda
 dignitate sp̄s sc̄i oculos mentis intendimus
 nihil diuersū ab excellentia patris & filii cogi-
 temus. Quia in nullo ab unitate sua discrepat
 diuine trinitatis essentia sempiternum est
 patri coaeterni sibi filius uē eē genitorem. Sepi-
 ternū est filio in tēporaliter a patre eē genitū.
 Sempiternū quoq; est sp̄s sc̄o sp̄m eē patris & fi-
 lii unūquā sine filio pater & filius fuerit sine
 sp̄s sc̄o. & omnib; existētia gradibus ex-
 clusis nulla ibi p̄sona sit anterior nulla poste-
 rior. Huius enim beate trinitatis incommuta-
 bilis deitas una est in substantia indiuisa in o-
 pere consors in uoluntate. par in omnipoten-
 tia aequalis in gloria. De qua cum sc̄a scriptu-
 ra

sic loquitur ut aut factis aut uerbis aliquid
ad signa quod singulis uidebatur conuenire
personis. Non perturbatur fides catholica
sed docetur. Appropriatam aut uocem
aut operis insinuat uobis ueritas trini-
tatis. & nondum id & intelligitur quod distan-
titer auditur. ob hoc enim quedam siue sub pa-
tris siue sub filii siue sub spiritus sancti appellatione
promuntur ut confessio fidelium in trinitate non
errat. Quae cum sit inseparabilis nunquam intel-
legitur esse trinitas si semper inseparabiliter
dicitur. Bene ergo ipsa difficultas loquen-
dorum nostram ad intelligentiam trahit & per fir-
mitatem nostram caelestis doctrina nos ad-
iuuat. Ut quia in patris & filii deitate &
spiritus sancti naturae singularitas est nec diuersitas
cogitanda. Vere unitas & uere trinitas.
Possit quidem simul mente sentiri sed non
possit simul ore ferri. fundata igitur de
haec fide in cordibus nostris quasi alubriter cre-
dimus quod tota simul trinitas una ueritas

ē una maiestas una substantia indiscreta ope
 re inseparabilis dil & tione indifferens poter
 tate simul implens omnia simul continens uni
 uersa. Quod em̄ ē pater hoc est & filius hoc est
 & sp̄s sc̄s. & uera deitas in nullo esse aut ma
 ior aut minor est. Quae sic in tribus est. confiten
 da per sonis ut & solitudinem non recipiat tri
 nitas & unitatem seruet aequalitas. Hac in qua
 fide firmit̄ adphensa non ambigamus qd̄ cū
 indie pentecosten discipulos dñi sp̄s impleuit
 n̄ fuerit inchoatio huius muneris sed adiectio lar
 gitatis. Quo & patri archē & pph̄e & sacerdo
 tes omnesq; sc̄i que prioribus fuere temporib; eius
 dem sunt sp̄s sc̄ificatione ueḡlati. & sine hac
 gratia nulla umquam instituta sacram̄ta nulla
 sunt celebrata misteria. Ut eadem semp̄ fue
 rit uirtus carismatum quāuis non eadē fuerit
 mensura donorū. Ipsi quoq; beati apostoli ante
 passionē dñi sc̄o sp̄u non carebant n̄c potentia
 huius uirtutis ab̄ d̄erat ab operibus saluato
 ris. & cū discipulis dante infirmitatum

curacionem & eiciendo rum demoniu potesta
tem utique sp̄r largiebatur eff&ctus in quo ipsu
inmundis spiritibus imperantem iudeoru negabat
impi&as & diuina beneficia diabulo deputabat.
Vnde taliter blasphemantes merito illam dñi
exapere sententiã qua ait. Omne peccatũ & blas
phemia remittitur hominib; sp̄r aut blasphemia
non remittitur hominib; & quicũq; dixerit
uerbũ contra filiũ hominis remittetur ei. Qui
aut dixerit contra sp̄m sc̄m non remittetur ei. Neq;
in hoc seculo neq; in futuro. Vnde manifestũ est pe
ccatorum remissionem sine sp̄s sc̄i aduocatione non
fieri. Nequaquã sine illo sicut expedit ingemesce
re aut sicut oportet orare. Dicente apostolo
quid enimoremus sicut oportet nescimus sed ipse
sp̄r postulat p̄ nobis gemitib; inenarrabilib; & ne
mo potest dicere dñm ihm nisi in sp̄s sc̄o. Conuacu
ar nimis p̄nitiosũ est nimis quemortiferũ quia
nũquã ueniã meretur qui ab intercessore deseri
tur. Omnes ergo sit qui in dñm ihm credide
runt infusũ sibi habeant sp̄m sc̄m & remitten

dorum peccatorum & iam tunc apostoli accepe-
 runt potestatem cum post resurrectionem sua
 dñs insufflauit & dixit. Accipite spm scm
 quorum remiseritis peccata remittuntur ei.
 & quorum retinueritis detenta erunt. Sed
 illi perfectionem que erat discipulis conferende
 maior gratia & abundantiore inspiratio ser-
 uabatur p qua & que nondum acceperant sume-
 rent & excellentius possent habere quesumse-
 rant. Propter quod dñs dicebat adhuc multa
 habeo uobis dicere sed non potestis illa portare
 modo. Cum enim uenerit ille sps ueritatis ille uos
 docebit omnem ueritatem. Non enim loquitur
 a semetipso sed quecumque audis & loquitur
 & futura adnuntiabit uobis quod de meo acci-
 piat & adnuntiabit uobis. Quid ergo est quod
 dñs discipulis spm scm quia dixerat omnia
 que audiui a patre meo nota feci uobis. Adhuc
 inquit multa habeo uobis dicere sed non potes-
 tis illa portare modo. Cum enim uenerit sps ue-
 ritatis ille uos docebit omnem ueritatem ;

Numquid se dñs inferioris scientie uolebat
intellegi aut minus aliquid quam sp̄m sem̄
a patre didicisse. cum p̄ se sit ueritas & nil
pater dicere nihil sp̄s possit dicere sine uerbo
Ideo quo fit dictum de meo accipiet quō quod
accepit sp̄s a patre dante dat filius. Non
itaq; alia erat insinuanda ueritas. nec alia
predicanda doctrina sed oportebat capaci-
tem eorum quid docebantur augeri & multi-
plicari constantiā illius caritatis que omnem
formidinem foras mitteret & furorem p̄sequen-
tium non timeret. Quod utiq; apostoli post
ea quam noua sc̄i sp̄s abundantia sicut replēt
ardentius uelle & efficacius posse ceperunt p̄fi-
cientes a preceptorum scientia ad tollerantiam pas-
sionum ut sub nulla iam tempestate trepidantes
fluctus sc̄i & elationes mundi fide sup̄greden-
te calcarent & morte contempta omnibus gentib;
euangelium ueritatis inferrent. Quod ergo addi-
dit dñs dicens quecumq; audierit loquetur & factu-
racednumtabit uobis. Non segni intell& tu

dilectissimi nō & transitorio acupimus auditu
 præter alia enim ueritatis locutionis quibus ma
 nicheorū confutatur impietas aptissime senten
 tia totū sacrilege falsitas dogma p̄sternitur
 cuius discipuli ut magnū quendam atq; subli
 mem. sequi non uiderentur auctorem. In ma
 gistro suo manifestū apparuisse sp̄m crediderunt
 p̄missumq; ad nō paracl̄um non prius uenis
 se quā hic at infidelium infelicium deceptor
 oritur. In quo ita sp̄s diu manserit ut non aliud
 fuerit manens ipse quā sp̄s. Qui p̄ ministeriū
 corpore uocis & lingua discipulos suos in omne
 d ueritatem & numquā cognita pre
 teritorū secreta reserare. Quod quā falsum
 quā quesit uanū ip̄sæ euangelice predica
 tionis declarat auctoritas. Manus igitur
 minister falsitatis diabolice & conditor
 superstitionis obscene eotempore damnant
 innotuit quo post resurrectionē dñi. duce
 cesimus & sexagesimus annus impl̄us est
 p̄bo imperatore & paulino consulib; cū octaua

iam in xpianos persecutio deseur&. & innumera
martirum milia ipsis suis uictoris pbauissent.
Impletum eē quod dñs p̄miserat dicens. Cū u
tradent uos nolite cogitare quomodo aut quid
loquamini dabitur enī uobis in illa hora quid lo
quamini. Non enim uos estis qui loquamini
sed sp̄s patris ur̄i qui loquitur in uobis. Non
ergo potuit promissio dñi p̄ tot a& litū interual
la differri nec ille sp̄s ueritatis quem mundus
non accepit impiorum ita septiformem illam do
norū suorum cont̄nuit largitatē. Tot a& de se
generationes sua inspiratione fraudar&. donec
p̄ digiosus turpiū mendaciorum signifer nasce
r&ur. Qui repl&us sp̄u diaboli sp̄i resistit xpi
& cū sc̄is di hoc paracl&ti doctrina contulerit
ut futura predicarent hinc nefalsitatis eius ipse
rerū p̄cessus arguer& sacrilegarū imprudentiā
fabularū in p̄teritis r&orsit a&ates. & quasi
nihil nos de sempiternitate creatoris nihil de or
dine creatur& in uniuersū bone lex sc̄a &
p̄ph&ia diuinitus inspirata docuissent in contu

meliā dī & in omniū bene conditarum iniu-
 riā naturarū compugnantiā mendaciorū monstra
 contexuit. Quibus tandem suas insinuatūsus
 insidias nisi multum insipientib; & nimium
 alumine ueritatis auersis qui siue pignorantie
 caecitate siue turpitudinis appetitum ad illa
 non sacra sed ex sacramenta pueniunt. Que propt̄
 communē uerecundiā non sunt nrō sermone p̄m̄
 da cū iā habundantis sime ipsorū sint confessio
 ne patefacta. Nulli ergo ur̄m dilēctissimis sua
 d&ur quod tante impi&atis auctorem sc̄s sp̄s
 aliqua ex parte dignatus sit. Nihil ad istū p̄sus
 de illa uirtute puenit quā & de se sue xp̄s p̄misit
 & misit. Dicente enī beato apostolo iohanne
 nondum enim erat sp̄s datus, quia nondū fuerat
 ih̄s d̄ificatus. Om̄i ascensio dandi sp̄s fuit ratio
 quem ille necesse est ut neg& datum quod ad con-
 sessum paterne dextere uerū in xp̄o hominem re-
 gat cōpuctū. Nos autē dilēctissimi ad beatā
 a&eruitatem & anime & carnis p̄regeneratio-
 nem sc̄i sp̄s ad obtati sacratissimū diē istius

festū rationabilē obsequio caelebremus confiten-
tes cū beato paulo apostolo quod dñs ihs ascen-
dens in altum captiuam duxit captiuitatem dedit
dona hominibus. & euangelium di pomne hu-
mane uocis eloquiū predicatur. & omnis lingua
confiteatur quia dñs ihs in gloria est dī patris. Ad
presentem autē sollemnitate dit & iam illa nobis ē
adienda deuotio ut ieiunium quod ex apostolica
traditione subsequitur celebremus. Quia & in hoc
inter magna scī sps dona numerandū est. Quod
aduersum concupiscentias carnis & insidias dia-
boli ieiuniorū nobis sunt conlata presidia. quib.
omnes temptationes dō adiuuante uincamus.
Quarta igitur & sexta feria ieiunemus
sabbato autē apud beatū apostolū p̄crū uigi-
lias caelebremus. patrocinate eodē oratio-
nibus nr̄is ut in omnibus misericordīa dī
obtinere mereamur. p̄ xpm̄ dnm̄ nr̄m.
ITEM ALIA DE PENTE COSTE N̄.

Hodiernā dilectissimi festiuitatem toto
terrarū orbe uenerabilem ille scī sps con-

secreta ut aduentus. Quod post resurrectione
 nē dñi quinquagesimo die in apostolos
 populūq; credentiū sicut sperabatur influxit
 Sperabatur autē quia illū dñs ih̄s spopon
 derat ad futurum. Non ut tunc primum
 scōrū eē habitator inciperet sed ut sacra
 sibi p̄c̄ora & feruentius accenderet & copi
 osius mundaret & cumulans sua dona non incho
 ans. Nē ideo nouus opere quoad dicitur largi
 tate. Nūquā enim ab omnipotentia patris
 & filii sc̄i sp̄s est discreta maiestas. & quicquid
 indispositione omnium rerū agit diuina mo
 deratio. Ex totius uenit prudentia trinitatis
 unāe ibi benignitas misericordie unāe censu
 ra iusticie. Nē aliquid est in actione diuisū
 ubi nihil est in uoluntate diuersum. Que ergo
 inluminat pater inluminat filius inlumi
 nat sp̄s sc̄s cūq; alia sit p̄sona missi alia
 mittentis alia p̄mittentis simul nobis
 & unitas manifestatur & trinitas. Ut ef
 sentia habens aequalitatem & non recipiens

solitudinem & eiusdem substantie & non ei
de intellegatur esse personae. - Quod der
go salua cooperatione inseparabilis deitas.
Quedam pater quedam filius quedam proprie
sp̄s sc̄s & sequitur nr̄e redemptionis disposi
tio nr̄e salutis est ratio. Si enim homo ad ima
ginem & similitudinē difactus in suae natu
re honore mansisset nec diabolica fraude decep
tus a lege sibi posita p̄ concupiscentiam de
uass& creator mundi creatura non fieret
neq; aut sempiternus temporalitatem subiret
aut equalis deo patri filius d̄r formā serui & si
militudinem peccati carnis assumeret. Sed
quia inuidia diaboli mors introibit morbe
terrarum & aliter solui captiuitas humana
non potuit nisi causam nr̄am ille suscipere.
Quis sine maiestatis suae clamno & uerus homo fie
ret & solus peccati contagiū non haberet. Di
uinitati sibi opus nr̄e reparationis misericordie
trinitatis ut pater pp̄taretur & filius pp̄taretur
sp̄s sc̄s igniret. Oportebat enim ut & iam sal

uandi aliquid p̄ se agerent & conuersis adre
 demptorem cordib: ab inimici dominatione
 discerent. Quō sicut apostolus ait. misit d̄s sp̄m
 filius in corda n̄ra da manentem abba pater.
 Vbi autē sp̄s d̄i ibi libertas & nemo potest di
 cere d̄m ih̄m nisi in sp̄s s̄cō. Sicutur duce
 gratia dit fideliter sapienter que noscimus.
 Quid patri quid filio quid sp̄i s̄cō in reparatio
 ne n̄ra ppriū quidue commune sit ea que nob̄
 humiliter & corporaliter gestasunt ita pro
 cul dubio suscipiemus ut nihil indignū de uir
 atq; eadem trinitatis gloria sentiamus. Quā
 uis enim nulla mens ad cogitandū deo nulla ad lo
 quendum lingua sufficiat tamen quantūcūq;
 illud est quod humano intell̄ctū de essentia pater
 ne dei tatis attingitur nisi unam atq; idem est
 cū uel de unigenito eius uel de sp̄s s̄cō cogitatur.
 Non pie sapitur sed nimis carnaliter caligat
 & ipsum quod de patre congruenter sentiri ui
 deatur amittitur quia de tota trinitate recedit
 sine a unitas non tenetur. Nulla aū rati one

uere est unum quod aliqua est inaequalitate
diuersum. Cum ergo ad confitendū patrem
& filiū & spm scm aciem mentis intendimus
pcul ab arum formas uisibilium rerū & acca
tes temporalium naturarum procul corpora
locorum & loca corporū repellamus. Pater
nūquā sine filio nūquā pater & filius fuerint
sine spū scō. & omnibus existentiae gradib;
exclusis nulla ibi psona sit anterior nulla pos
terior. Huius enim beate trinitatis incommu
tabilis deitas una est in substantia indiuisa
in opere consors in uoluntate par in omni poten
tia equalis in gloria. De qua cū scā scriptura
suo loquitur aut in factis aut uerbis aliquid ad
signū quod singulis uideatur conuenire psonis
non turbetur fides catholica sed docetur. & p
prietatem aut uocis aut operis insinuetur nob
ueritas trinitatis. & non diuidat intellctus
quod distinguit auditus. Ob hoc enim que
dā siue sub patris siue sub filii siue sub scī sps
apellatione promuntur. ut confessio fide

lū in trinitate non errēt. Quæcū sit insepa-
 rabilis nūquā intellegere dicitur. eē trinitas si
 semp inseparabiliter dicitur. Bene ergo
 ipsa difficultas loquendi cor nr̄m ad intellegen-
 tiam trahit & ne infirmitatē nr̄am caelestis
 doctrina nos adiuuet ut quia deitate patris &
 filii & sp̄s sc̄i nec singularitas est nec diuersi-
 tas cogitanda uera unitas & uera trinitas
 possit quidem simul mente sentiri sed non pos-
 sit simul ore p̄ferri. Fundata igitur dicitur hac
 fide in cordib; nr̄is quæ salubriter credimus
 quod tota simul trinitas una uirtus est uera
 maiestas. una substantia in discreta opere inse-
 parabilis dilectione indifferens potestate simul
 implens omnia simul continens uniuersa.
 Quod enī est pater hoc est & filius hoc est & sp̄s
 sc̄i. & uera deitas in nullo eē aut maior aut
 minor potest. Quæ sic in trib; est confitenda
 p̄sonis ut & solitudinem non recipiat trinitas
 & unitatem seruēt aequalitas. Hac in quā
 fide firmiter adp̄hensa non ambigamus quod

cū in die pentecosten discipulos sc̄i sp̄s impleuit.
Non fuerit inchoatio huius muneris sed tēdē
tio largitatis. Quō & patriarche & p̄ph̄e & sa
cerdotes omnesq; sc̄i qui priorib; fuere tempori
bus eius dem sunt sp̄s sc̄i ficatione ueglati. & si
haec gratia nullā uquā instituta sacramenta
nullasunt caelebrata m̄steria ueteadem semp̄
ert uirtus crismatū quamuis non eadem fuerit
mensura donorū. Ipsi quoq; beati apostoli ante
passionem dñi sc̄o sp̄a non carebant. nec potentia
huius uirtutis aberat ab operibus saluatoris. &
cū discipulis dare & infirmitatum curationem
& eiciendorum demonum potestatem eius utiq;
sp̄s largiebatur effectus in quo ipsum inmundis
spiritib; imperantem iudeorum negabat impietas
& diuina beneficia diabulo deputabat. Unde
taliter blasphemantes merito illam dñi excepe
re sententiā. Quia ait omne peccatū & blasphe
mia remittetur hominib; sp̄s autē blasphemia
non remittetur hominibus. Et qui cūq; dixerit
uerbū contra filiū hominis remittetur ei. Quia u

dixerit contra spm scm non remittetur ei neque
 in hoc seculo neque in futuro. Unde manifestu
 est peccatoru remissionem sine scilicet sps aduocati
 one non fieri. Nec quemquam sine illo sicut ex
 pediat in gemescere aut sicut oportet orare.
 Dicente apostolo. quidem ore mus sicut oportet
 nescimus. Sed ipse sps postulat pro nobis
 gemitibus inenarrabilibus. & nemo potest
 dicere dnm ihm nisi in sps scilicet. Quouacuari
 nimis periculosu est nimis mortiferu quam nuqua
 ueniam meretur quia ab intercessore deseruitur.
 Omnes ergo dicit qui dnm ihm crediderant
 infusum sibi habebant spm scm & remittendo
 rum peccatorum. Et iam tunc apostoli accepe
 runt potestatem cum post resurrectionem sua
 dnr insufflauit & dixit. Accipite spm scm
 quorum remiseritis peccata remittentur
 & quorum dicit in ueritis dicitur erunt. Sed
 illi pfectio in que erat discipulis conferen
 da maior gratia & abundantior inspi
 ratio serua batur. Per qua & quendam

acceperant sumerent extollentius possent
habere que sumpserat propter quod dñs dicebat
Adhuc multa habeo uobis dicere sed non potestis
illa portare modo. Cum enim uenerit ille sp̄s
ueritatis ille docebit uos omnem ueritatem.
Non enim loquitur a semetipso sed quecūq; audie
rit loquitur & futura adnuntiabit uobis. Quia
de meo accipiet & adnuntiabit uobis. Quid ergo
est quod dñs promittens discipulis sp̄m sc̄m quia
dixerat omnia quecūq; audiui a patre meo nota
fecit uobis. At inquit multa habeo uobis dicere
sed non potestis illa portare modo. Cum enim ue
nerit ille sp̄s ueritatis ille uos docebit omnem uer
tatem. Numquid sed dñs inferiori scientie uo
lebat intellegi aut minus aliquid quam sp̄m sc̄m
a patre didicisse. Cū ipse sit ueritas & nihil
pater dicere nihil sp̄s possit docere sine uerbo
• ideoq; sit dictum: De meo accipiet quod quod
accepit dante dā & filius. Non itaq; alia
erat insinuanda ueritas n̄ & alia predicanda
doctrina: Sed oportebat capacitatem

eorum quid ocebantur augeri & multiplicari
 constantiā illius. Caritatis que omnem formidi
 nem foras mitteret & furorem psequentium
 non timeret. Quod utiq; apostoli posteaquam
 noua quam scī sps abundantiasunt repl& ardē
 tius uelle & efficacius posse coeperunt. Proficien
 tes a preceptorum scientia ad tollerantiā passio
 nū ut sub nulla iam tempestate trepidantes fluc
 tusscī & elationes mundi fide supgrediente
 calarent. Et morte contempta omnib; gentib;
 euangelū ueritatis inferrent. quod uero addi
 dit dñs dicens quecūq; audierit loquitur & fu
 tura adnuntiabit uobis. Non segni intel
 lectu dit n& transitorio accipiamus auditu.
 Preter enim alias ueritatis locutiones quib;
 manicheorum confutatur impi&as. Hac
 aptissime sententia totum sacrilege falsita
 tis dogma pster nitur. Cuius discipuli ut
 magnum quen dā atq; sublimem sequi uide
 rentur auctore. In magistro suo manifestē
 aparuisse spm crediderunt. Promissūq;

ad nō paradēum non prius uenisse quam
hic infelicium deceptor oritur. In quō ita
sp̄s dī manserit ut non aliud fuerit manes ipse quā
sp̄s. Qui ministeriū corporee uocis & lingue disci-
pulos suos in omne induceret ueritate. & nunquā
cognita p̄dicatorum secreta referat. Quod
quā falsum quā questu animi ipsa euangelice
predicationis declarat auctoritas. Manes igit̄
minister falsitatis diabolice & conditor sup̄sticio-
nis obscene eotempore damnandus innotuit quo
propter resurrectionem dñi ducentesimus & sex-
agesimus annus implētus est p̄bo imperatore & pau-
lino consulibus cū octaua iam in xp̄ianos p̄secutio
deseruit & innumera martirū milia ipsi suis
uictoris p̄bauissent implētū ēē quod dñs p̄miserat
dicens. Cū autē tradent uos in conciliis nolite cogi-
tare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enī
uobis in illa hora quid loquamini. Non enī uos estis
qui loquamini sed sp̄s patris uestri qui loquitur
in uobis. Non ergo potuit promissio dñi per
tota & atū inter ualla differri nec ille sp̄s

ueritatis quem mundus non accepit impiorum.
 In septiformem illam donorum suorum continuit
 largitatem. Ut toto aeclesie generationes
 sua inspiratione fraudare dona prodigiosus tur-
 pium mendaciorum signifer nasceretur. Qui
 repletus spiritu diaboli spiritu resistit christi. & cum
 sancti dei hoc paradoxo doctrina contulerit ut futu-
 ra predicarent hinc nefas sitatis eius ipse rerum
 processus argueret sacrilegaram imprudentiam
 fabularum inprudenter resorsit aetates. Et
 quasi nihil nos desempiternitate creatoris
 nihil de ordine creature in uniuersum lex sacra
 & prophetia diuinitus inspirata docuisset.
 in contumelia dei & in omnium bene condita-
 rum iniuriam naturarum compugnancia menda-
 ciorum monstra contexuit. Quibus tan-
 dem suas insinuaturus insanias nisi multum
 insipientibus & nimium alumine ueritatis auer-
 sis. Quis uel pignorantiae cecitatem siue op-
 turpitudinis appetitum ad illa non sacra
 sed execrabilia perueniunt. Quae propter

communem uerecundiam non sunt sermone pro
mendacumiam habundantis. sime ipsorum sint
confessione patefacta. Mulier gorm dit sua
d& quod ante impi&atis auctorem s& sps ali
qua ex parte dignatus sit. Nihil ad istum pror
sus de illa uirtute puenit quem a& desie sua xpr
pmisit & misit. Dicente eni beato apostolo
ioh nondum eni erat sps datus quia ihs nondum
erat clarificatus. Dni ascensio danti sps fuit
ratio quem ille necesse est ut neg& datu quia ad
concessum paterne dextere. ueru in xpo homi
nem negat ee pue& tum. Nos aute dit ad beata
& ermitate & anime & carnis p generationem
sci sps adoptati sacratissimu diei istius festum
rationabili obsequio caelebremus confitentes
cu beato paulo apostolo quod dns ihs ascendens
in altum capti ua dux captiuitate dedit dona
hominib; Ut euangelium di p omne humane
uocis gloquiū p di& & omnis lingua confite
atur quia dns ihs in gloria est di patris. Ad
presentem au sollempnitatem dit & iam

illa nobis est adicienda deuotio. Ut ieiuniū
 quod ex apostolica subsequit celebremus. Quia
 & in hoc inter magna sc̄i sp̄s dona numerandū est.
 Quod aduersum concupiscentias carnis & insi-
 dias diaboli ieiuniorum nobis sunt conlocata pre-
 sidia. Quibus omnes temptationes dō adiuuante
 uincamus. Quarta igitur & sexta feria ieiua-
 nemus sabbatū autē apud beatū p̄r̄um apos-
 tolum uigilias celebremus. Patrocinate
 eodem orationib; ut in omnibus misericordiā
 dī obtinere mereamur p̄ xp̄m dñm.

ITEM ALIA DE PENTECOSTE.

Hodiernam dilectissimi festiuitatem toto
 terrarū orbe uenerabilem ille sc̄i sp̄s conse-
 crauit aduentus quod post resurrectionem dñi
 quinquagesimo die in apostolos populūque cre-
 dentium sperabatur influxit. Sperabatur
 quia illum dñs ih̄s spondenerat ad futuram non
 ut tunc primum sc̄orū eē habitator inciperet
 sed ut sacra sibi p̄tora & feruentius accen-
 deret & copiosius mundaret. Cumulans

suadona non inchoans. N& ideo nouus opere
qui adior largitate; Numquam enim ab om
nipotentia patris & filii & sp̄s sc̄i est discreta
maiestas. Et quicquid in dispositione omniū
rerum agit diuina moderatio ex totius uenit pu
dencia trinitatis una est ibi benignitas misericor
die una est censura iusticie. N& aliquid est in
actione diuisum ubi nihil est in uoluntate diuer
sum. Que ergo in luminat pater in luminat filius
in luminat sp̄s sc̄i. Cumque alia sit p̄sona mis
si alia mittentis alia p̄mittentis simul nobis & u
nitas manifestatur & trinitas. Necessaria ha
bens aequalitatem & non recipiens solitudine
& eius substantie & non eiusdem intellegat̄
eē p̄sone. Quo ergo salua cooperatione inse
parabilis deitatis quedam pater quedam filius que
dam p̄prie sp̄s sc̄i exsequitur nr̄e redemptionis
dispositio nr̄e salutis est ratio. Si enim homo
ad imaginē & similitudinem d̄i factus in suae
naturae honore mansisset & nō diabolica frau
de deceptus a lege sibi posita p̄concupiscentia

deuiasset creator mundi creatura non fieret
 neq. aut sempiternus temporalitatem subiret
 aut equalis dō patri filius dī formā serui & simi-
 litudinem p̄c̄i carnis assumeret. Sed quia
 inuidia diaboli mors introibit in orbem terrarū
 & aliter solui captiuitas humana non potuit nisi
 causam nr̄am ille susciperet & qui sine maiestatis
 damno & uerus homo fieret & solus p̄c̄i contra-
 giū non haberet. Diuisit sibi opus nr̄ae repa-
 rationis misericor die trinitatis ut pater p̄piciaret & fili-
 us p̄piciaret & sp̄s sc̄s igniret. Oportebat enim
 ut & iam saluandi aliquid p̄ se agerent & conuer-
 sis ad redemptorem cordibus ab inimici domina-
 tione discesserent. Quō sicut apostolus ait
 misit d̄s sp̄m filii in corda nr̄a clamantē abba p̄tri.
 Vbi autē sp̄s d̄ni ibi libertas & nemo potest dicere
 d̄nm ih̄m nisi in sp̄s sc̄o. Surgitur duce gratia
 dit fideliter sapienter que noscimus quid patri
 quid filio quid sp̄i sc̄o in separatione nr̄a p̄p̄riū
 quid ue communesit ea que p̄ nobis humiliter
 & corporaliter gestasunt in ap̄cul dubio suscipie-
 mus

ut nihil indignū deūna atq. eadē trinitatis glo
ria sentiamus. Quamuis enim nullamens adco
gitandum de dō nulla ad loquendum lingua suf
ficiat. Tamen quantum cumque illud est qd
humano intell&tu de essentia paternae deitatis
adtingitur. nisi unum atq. idem est cū uel deum
genito eius uel de spū scō cogitatur. Non pie
rapitur sed nimis carnaliter caligatur. & ipsū
quod de patre congruenter sentiri uidebatur
amittitur quia d&ota trinitate receditur si uerū
unitas non tenet. Nulla autē ratione uere
est unā quod aliqua est inaequalitate diuersū.
Cum ergo ad confitendū patrē & filium & spū
scm aciem mentis intendimus pcul ab animo
formas uisibiliū rerum & aetates naturarū
tēporaliū pcul corpora locorū & loca corpo
rum repellamus. Discedat a corde quod
spatio extenditur quod fide concluditur.
Et quicquid n& semp ubiq. n& totum est co
gitatio de trinitatis deitate concepta nihil per
distantiam intellegat nihil p gradus querat

Ac si quid dignū dō senserit nulli hoc ubi
 audeat negare p̄sone. Tamquam honorifi-
 centius patri adscribat quod filio sp̄iū quē non
 tribuat. Non est p̄d̄as uni genito preferre
 genitorem filii contumelia patris iniuria est.
 Quod uni demit̄ utrique d̄rahitur. Nam
 cū illis & sempiterna sit communis & deitas
 n̄& omnipotens pater n̄& commutabilis pater
 aestimatur. Sicut minorem se genuit aut que-
 n̄ habuit habendo p̄ficit. Dicit quidem disci-
 pulis suis dñr̄ ih̄s sicut euangelica lectione
 recitatū est si diligeritis me gauderitis. Sed
 hoc ille aures que sepius audierunt ego & pater
 unū sumus & qui me uidit uidit & patrem sine
 differentia deitatis accipiunt. N̄& de illa
 hoc essentia intellegunt quā sempiterna m
 cū patre & eiusdem naturae eē nouerunt
 Commendatur ergo apostoli in car natione uer-
 bi humana p̄d̄ctio & quid enuntiato sibi dñi
 turbantur abscessu honoris sui incitantur augm̄
 to. Si diligeritis me inquit gauder̄is quia uocdo

ad patrem. Hoc est si per se et scientia uideretur
quid uobis gloriae conferatur per hoc quod ex deo patre
genitus & iam ex homine matre sum natus. Quod
dominus aeternorum unus uoluit esse mortaliu quod di-
uinitatem inuisibilem praebeuit quod formam serui
informam serui sempiternus accepi. Gaudere
tis quia uado ad patrem. Nobis enim haec praestata
ascensio & super omnes caelos ad patris dexteram
conlocanda ueritate humilitas eleuatur. Ego
enim qui hoc sum cum patre quod pater est indiui-
dus cum genitore permaneo. Et sic ab illo aduen-
iens non recedo quem ammodum & uos ad illu
rediens non relinquo. Gaudete ergo quia uado
ad patrem qui maior me est. Unum enim & uos
michi & factus sum filius hominis ut uos filii dei
possitis. Unde licet unus in utroque sum tamen
quod uobis conformor patre sum minor. Quod
autem a patre non diuidor & iam ipse me maior
sum. Natura itaque quem maior est patre ua-
dat ad patrem & ibi sit caro ubi semper est
uerbum. & una ad ecclesiam catholice

fides quē scdm̄ humanitatem non diffidē²
 minorem scdm̄ deitatem credat aequalem.
 Contemnatur igitur dit herēice impietatis
 una & caeca uersutia quae sibi huius sententiae
 secura interpretatione blanditur. Haec dicitur
 te dno omnia quae habet pater meae sunt non in-
 tellegit scilicet patri denegare quicquid aude & filio
 denegare. & ita in his qui humanas sunt
 desibit. Ut patet quod ideo unigenito pater
 na defuerint quia nra suscepit. Non minu-
 it in dno misericordiae potestatem nec dilate
 reconciliatio creaturae sempiternae defertur
 gloriae. Quae habet pater habet filius & quae
 habet pater & filius habet & sps scs. qui tota
 trinitas dī est. Hanc aū fidem n̄ terrena
 sapientia repperit nec opprimo humana p̄sua-
 sit. Sed ipse unigenitus docuit ipse sps scs
 docuit de quo nihil est aliter quā de patre & fi-
 lio sentiendū; Qualicet non sit pater
 n̄ sit filius non tamen est a patre & filio quae
 diuisus. & sicut p̄prietate in trinitate

persona ita unam habet in patris & filii deitatis
substantiam, Omnia implentem omnia continen-
tem & cum patre & filio uniuersa moderante.

ITEM ALIA DE PENTE COSTEN.

Hodiernam diuinitatem de descensione
sacrosancti spiritus consecrata sequitur ut notis sollempne
ieiunium quod animis corporibus que curandis
salubriter institutum deuota nobis est obseruan-
tia celebrandum. Repletis namque apos-
tolicis uirtute promissa & in corda eorum spiritu ue-
ritatis ingresso non abigimus inter cetera caele-
stis sacramenta doctrine hanc spiritualis
continentiae discipline de patre dei magiste-
rio primitus fuisse conceptam. Ut sanctificatio
ieiunio mentes conferentes sibi carnis matibus
fierent aptiores. Aderat quidem christi disci-
pulis pueritio omnipotentis auxilium & prin-
cipibus nascentis ecclesiae tota patris filiique
diuinitas in presentia sacrosancti spiritus praesidebat. Sed
contra instantes impetum persequentium contra
minaces fremitus impiorum non corporis forta

tudine nec carnis erat saturitate certandu
 Cū hoc maxime hominū interiora corrū
 pat quod exteriora delētat & tanto fid
 rationalis anima purgator quanto fuerit
 substantia carnis afflictior. Huius itaq; doc
 tores qui ex exemplis & traditionibus suis om
 nis ecclesiae filios in buerunt trōciniam
 militie xp̄i ane sc̄is ieiuniis inchoarunt. Et
 contra spirituales nequicias bellaturi absti
 nentiae arma caperent. Quibus uitiorū
 incentiua truncarent. Inuisibiles enim ad
 uersarii & incorporeales hostes non erunt con
 trinos ualidi si nullis carnalibus desideris
 fuerimus immersi. Cupiditas quidem nocen
 di intemptatore pp̄ua est. sed inermis
 atq; inefficax erit nihil in nob̄ unde contra
 nos pugnat in uenerit. Quis autē hac fragi
 li carne circū datus & in isto mortis corpore
 constitutus. Quamquam multum ualde que
 pfecerit. Ita iā de sua pf̄ctione securus
 sit ut ab omniū se inlecebrarū periculo credat

alienū. Donc licet sc̄is suis cottidianam
gratia diuina uictoriā non aufert tamen
materiam dimicandi. Quia & hoc ipsum
de misericordia presentis est quia naturae muta-
bili ne deconfecta p̄lio sup̄bit & semp̄ uoluit
sup̄eē quod uincere. Igitur propt̄ sc̄a el̄
cie dies quos in honorem dñi a mortis resur-
gentis ac deinde in caelos ascendentes exegi-
mus. Propter que praep̄tū sc̄i sp̄s donū salubr̄
ter & necessariae consuetudo est ordinata ieu-
niū ut siquid forte inter ipsa festiuitatis gaudia
neglegens libertas & licentia immoderata p̄-
sumpsit hoc religiosae abstinētiaē censura
castigē. Que ob hoc quoque studio siue exsequē-
da est ut illi in nobis que hac die ad ecclesie diui-
nitus sunt conlata p̄tineant templū enī fac-
ti sp̄s sc̄i & maiora quā unquā copia diuini
fluminis irrigati. Nullis debemus conce-
piscerentur uinci nullis uirtus possideri ut uir-
tutis habitaculum nulla sit contaminatione
pollutum. Quo utiq; regente atq; adiuuante

In omnibus optinere possibile est. Si ieiunii
 purificationem hac misericordia largitatem stu-
 deamus & peccatorum sordibus liberi & caritatis
 fructibus esse fecundi. Quicquid enim pauperum
 incurationes debiliū in precia captiuorū & inque-
 lib & operari & atis impenditur non minuitur sed
 augetur. Neque unquam apud deum perire poterit
 quod fidelis benignitas erogauit. Quicquid cui
 quod tribuit sibi recondit ad premium. Beati enim
 misericordes quō ipsorum miserebitur deus. Neque de
 licitorū memoria erit ubi testimonium pietatis
 ad fuerit. Quarta igitur & sexta feria ieiun-
 nemus sabbato autē apud beatissimū patrem uigi-
 lias celebremus. Cuius nos orationibus & abspi-
 ritibus inimicis & corporeis hostibus confidimus
 liberari. Per christum deum nostrum ihesum christum.
 EXPLICIT. INCIPIT AD POPULUM.

Religiosam deuotionem dicit quam ob diem
 castigationis & liberationis nostrae cunctus
 fidelium populus ad agendas deo gratias
 confluebat poene ab omnibus proxime fuisse.

neglectam ipsa paucorum quia fuerunt rari-
tas demonstravit. & multum tristitiae cordi meo
intulit & plurimum pavoris incussit. Magnū
enī periculum est eē hominis ingrator dō & p
obliuionem beneficiorum eius nō de corrupti-
one compungi nō de remissione lēari. Vere pīe
origitur dilectissimi ne uox illa pphētica tā
les increpasse uideatur quae dicit flagellasti eos
& non doluerunt. castigasti eos & noluerunt
accipere disciplinam. Quae enim in eis corre-
cto ostenditur in quibus tanta auersio repperi-
t. Pudē dicere sed necesse est non tacere.
Plus impenditur demonis quam apostolis &
maiorē obtinent frequentiam insana ex spē
tacula quā beata martīria. Quis hanc ur-
bem reformauit saluti quis captiuitate eruan-
dis quis scede defendit ludus circensium an cura scō-
rū. Quorū utiq; precibus diuine censurę flexa
sententia est ut qui mererēbamur iram seruare
mur adueniā. Tangat obsecro dilectissimi
corum illa sententia saluatoris quicum decim

leprosus misericordie uirtute mundas & unum
 tantu ex eis dixit ad agendas gratias reuertis
 se. Significans uidelicet de ingratis quod
 huic pietatis officio & iam si corporis ad secu
 tis sunt sanitatem. Non tamen sine animi im
 pietate defuerint. Ne ergo ista ingratoru
 nota & iam uob dilectissimi possit ad scribi.
 Reuertimini ad dnm̄ intelligentes mirabilia
 que in nobis est dignatus operari & liberatio
 nem nr̄am non sicut opinantur impu stellaru
 effe tibus sed ineffabili omnipotentis di mise
 ricordiae deputantes. Qui corda furentium
 barbarorum mitigare dignatus est. Ad tanti
 uos beneficii memoriam toto fidei uigore confer
 te grauis negligentia maiore satis factione
 curanda est. Ad emendationem nr̄am utamur
 lenitate parcentis ut beatus apostolus p̄c̄rus
 & omnes sc̄i qui in nobis multis tribulatio
 nibus ad fuerunt obsecrationes nr̄as p̄ uobis
 apud misericordem d̄m̄ iuuare dignetur
 p̄ xpm̄ d̄m̄ nr̄m. EXPLICIT

INCIPIIT DE II IUNIO QUARTI MENSIS

Scorum sollempnitatum dit ordine celebrato
& spiritualis & licie deuotione complenda. Opor
tetur nos ad sobrietatem recurrere par citatis re
mediu que ieiunii & exercendis mentibus &
castigandis adhibere corporibus. Quia
noscat de hoc & diuina monita & ppria ex
perimenta docuerunt. Primum psacratif
simorum dierum decursu diuine pietati gra
tias referamus. Tum scias continentiae de
lectas appetentes aliquantulum nob d&er
renorum erboru abundantia subtraham.
Ita ut pficiat elimosinas quod non inpendit
mensis. Tunc enim demu ad animae curati
onem pficit medicina ieiunii cu abstinentia
ieiunantis esuriem. reficit indigentis. Quia
ergo scimus apud misericordem dm ieiun
is precellere elimosinae largitate. Di
cente ipso dno. Date elimosina & om
munda sum uob. Si animas nras pccatoru
toru cupimus sordibus emundari elimo

sinā pauperib; non negemus. Ut indie
 rētributionis ad pmerendā dñi misericor-
 diam misericordiae operibus adiuuemur.

ITEM ALIA DE IE IUNIO II II MENS

Inter omnia dilectissimi apostolice instituta doctrine
 que ex diuine eruditionis fonte manarunt du-
 bium non est influente ab ecclesiae principesspū
 scō hanc primam ab eis obseruantia fuisse con-
 ceptam. ut scī obseruatione ieiunii omnium uir-
 tutum regulas inchoarent. Quia multum
 ad preceptadi exsequenda pdesse. si xpiana
 militia contra omā incentiua uitiorū. Conti-
 nentiae se scīficatione muniret. Cumenū pin
 lecebram cibi inrepsert prima causa pccati.
 Quo salubriore dī munere utitur redempta liber-
 tas. Quā ut nouerit abstinere concessis que fre-
 nare se nesciuit auctatis. Omnis quidem creatura
 di bona est & nihil est abiiciendū quod cū grati-
 arū actione papitur. sed non ad hoc creati su-
 mus ut feda & imprudentia auiditate omnes
 mundi copias exspēctamus. Tamquam qd

licet sum non liceat pretermitti. Laudetur
qui hominum usum tam multa donavit sed agnos-
cat rationalis animus maiores delicias menti
datas esse quam carni. & cum audit sibi spiritum sanctum
dici post concupiscentias necesse & a uoluntate tua
auertere intellegat sibi contra omnia que sensibus
corporis blandiuntur temperantiae sectan-
dam esse uirtutem. Per quam dum exterioris homi-
nis uoluntas minuitur sapientia interioris augetur.
Non enim idem idem cordis uigor est sub onere
cibi qui sub leuitate ieiunii. Nec eundem sen-
sum potest sciencia generare quem parcitas.
Quia cum caro concupiscens aduersum spiritum spirita-
li cupiditate superetur libera obtinetur sanitas
& sana libertas. Ut & caro mentis iudicio & mens
dei regatur auxilio. Ad hanc ergo nos utilitate
dilectissimi presens tempus inuitat ut a sur-
tione domini usque ad aduentum spiritus sancti quinqua-
ginta diebus mensis quos inlicita precipue
festiuitatis exegimus ad ieiuniorum remedia
recurramus. Nos forte pro occasione licentiae

blandioris aliquas negligentiae culpas delectabilem usus incidere. Terra enim carnis
 nostrae nisi assidue fuerit subiecta culturis
 cito de se in otio spinas tribulosque producat.
 & partu de genere dabit fructum non horrens
 inferendum sed ignibus concremandum. Dicen
 te dño omnis plantatio quam non plantauit pater
 noster eradicabitur. Custodienda ergo nobis om
 niū germinum seminū que generositas est. quā
 ex summi agricolae plantatione concepimus & uigi
 li sollicitudine prouidendū ne diuina munera aliqua
 inuidentis inimica fraude uolentur. & in para
 diso uirtutum concreseat silua uitiorum. Ad
 declinandū autē hoc malum nihil est potentius
 helimosinis atq; ieiuniis dum & carnales cupi
 ditates continentia negat & desideriorū spiri
 talium fructus misericordiae cultura multi
 plicat. Unde caritatem uirum sollempniter
 amonemus. ut per castigationem corporis
 & per operam pietatis mundani ab omnium peccato
 rum sorde cupientes. Quarta igitur

& sexta feria ieiunemus sabbato autē apud bea-
tissimū p̄crū apostolū uigilias caelebremus.

Cuius meritis & orationibus ita poma credim⁹
adiuuandos ut misericordi adī & ieiunio nr̄is
adsit & uotis. Per xpm̄ dñm̄ nr̄m. IIEM

ALIA DE NATA LE APOSTOLORUM.

Omnium quidem scōrum sollemnitate dicitur
totus mundus est particeps & unius fidei p̄ctis
exigit ut quicquid p̄ salute uniuersorum gestū
recolit communibus ubiq; gaudis caelebretur
Verum tamen hodierna festiuitas p̄ter illā
reuerentiā quā toto terrarū orbe p̄meruit speci-
ali & propria nr̄ae urbis exultatione ueneranda
est. Ut ubi precipuorū apostolorū glorificatus
est exitus abundie martiri eorum sit & licio
principatus. Isti enī sunt uiri p̄ quos tibi euan-
geliū xpī roma resplenduit. Et que eras
mater erroris facta es filia ueritatis. Isti sum
sc̄i patres tui uerique pastores quite regnis cae-
lestibus inserendā multo melius multoque
feliciter quā illi discordes usque ad parricidiū

gemini condiderunt. Vgentiſſca populus
 eldētus ciuitas ſacerdotalis & regiam pſacram
 beati p&ri ſedem caput totius orbis eff&ta latus
 pſideres religione diuina quā dominatione terre
 na. Quā uis enī multas aucta uictoris uis imperii
 tuu terramarique diſtenderes minus tamen eſt
 qđ tibi bellicus labor ſubdidit quam quod pax xp̄iana
 ſubiecit. Dñs nāq; bonus iuſtus om̄p̄s qui miſeri
 cordiā ſuā humano generi nūquā negauit omnes
 que in commune mortales ad cognitionē ſui abun
 dantiſſimis ſemp̄ beneficis erudiuit uoluntariā
 errantiā caecitatem & ycliuem in d&erora ne
 quitia ſecr&iore conſilio & altiore pi&ate miſe
 ratus eſt. Mittendo uerbū ſuum aequale ſibi
 atq; coa&er num quod caro factū ita naturam
 diuinam nature contemperaui. humane ut illi
 us ad infima inclinatio nobis fier& ad ſumma pro
 uectio. Sed ha& tunc ciuitas dilectiſſimi igno
 rans ſue dignitatis auctorem cum pene omnibus
 dominar& gentibus omniū gentiū ſeruebat
 erroribus. & magnā ſibi uidebatur ſuſcepisse

religionem quia nullā respuerat falsitatem. Unde quantum tenacius erat p̄ diaboli instituta uincta tanto p̄ xpm̄ est mirabilius absoluta. Nam cum duodecim apostoli accepta p̄ sp̄m̄ sem̄ omnium locutione linguarum in buendū euangelio mundum distributis sibi terrarū partibus suscepissent beatissimus p̄ & rus apostolici ordinis princeps ad arcem romani destinatur imperii. Uel lux ueritatis que in omnīū gentiū reuelabatur salutem. efficacius se ab ipso capite p̄ totū mundi corpus effunderet. Ad hanc ergo urbem beatissime apostole uenire non minus & confor te gloria & ue. paulo apostolo aliarū adhuc abe desiarū ordinationib; occupato siluam istā frementium bestiarū ac p̄ fundū impie sup̄ stationis oceanū constantior quā cū sup̄ mare gradere & is ingrederis. Nec mundi dominā times romam qui in caiphe domitium ueras sacerdotis ancillā Numquid aut dici opulati aut se uita iudeorū minor erat in claudio potestas uel in nerone crudelitas. Vincebat ergo materiā formidinem

uis amoris nec aestimabas pauendos quos sus-
 ceperas diligendos. Hunc autem intrepide carita-
 tis ardorem iam tunc profecto conceperas cum p-
 fessio tuae dilectionis in domini trine interrogati-
 onis est solidata misterio. Nec aliud ab hac
 mentis tuae intentione quesitum est quam ut
 pascendis eius ouibus quam diligeres cibum cae-
 lestis alimoniae ministrares. Arguebant
 quoque fiduciam tuam tot signa miraculorum
 tot dona carismatum tot experimenta uirtu-
 tum. Nam populos qui ex circumscriptione crediderant
 erudierat iam plurimas gentes legibus euange-
 licae sanctionis inbueras. Nec aut dubius de p-
 ubertate operis aut de spatio tuae ignarus. & tunc
 tropheum crucis christi romanis arcibus inferebas.
 quae diuinis dispensationibus ante ibant & ho-
 nor potestatis & gloria passionis. Adquam
 beatus apostolus tuus uas electionis & specia-
 lis magister gentium paulus occurrens tibi
 consociatus est tempore quo iam omnis innocen-
 tia omnis pudor omnisque libertas subneronis.

nutibus laborabat. Cuius furor pomnium
uictorum inflammatus excessus in hoc usq.
torrentem suae aegit insaniae ut primus nomi
ni xpiano atrocitatem generalis psecutionis
inferret. Quasi scorum necesse intercipi gra
tadi ut nulla crudelitatis genere possit
extingui sacramento crucis fundata religio.
Cum preciosa in conspectu dñi mors scorum ei.
Non minueret a& desin sed auget. Unde duo
ista p̄clara diuini seminis germina in quantā
sabolum pullularint beatorum martirum mi
lia prestantur que apostolicorū emulari trium
phorū urbem nrām purgatis lateque rutilan
tibus agminibus ambi erunt. & quasi ex mul
tarum honore gemmarum conferto diade
mate coronarunt. De quorum presidio dil&
tissimi diuinitus nob ad exemplū penitentie
& confirmationem fidei preparato uniuersalit̄
quidem in omniū scorū commemoratione le
tandum est. Sed in horū excellentia patrū
merito exultantius gloriandū quos gntia h̄

intantū apicem inter omnia ab ecclesie mem-
bra prouexit. Ut eos in corpore cui caput
xps est quasi geminū constitueret & lumen
oculorū. De quorum meritis atque uirtuti-
bus que omniū loquendi superant facultatem
nihil diuersum nihil debemus sentire discretū
Quia illos & electio pares & labor similes &
finis fecit aequales. Sicut autē & nos experti
sumus & in ipso uere maiores credimus atq;
confidimus inter omnes labores istius uite
adoptandā misericordiā di semp nos speci-
aliū patris nostri orationib: adiuuandos.

It quantū p prur p & ceteris deprimimur tan-
tū apostolicis meritis erigamur. *h.*

INCIPIT DIEI IUNIO SEPTIMI MENS

Observantiam quidem uram dit ita nouim
eē deuotā ut animas uras non solū legitime
sed & iā uoluntarie ieiunus excolatis. Ne-
run tam adicienda est huic studio & iā nræ
ā monitionis oratio ut si qui sunt in hoc exer-
citio tardiores in his saltem diebus communi

abstinentie se oboedienter adiungant. In quibus
nos oportet sacratissimam consuetudinem atten-
tius caelebrare. Ut humilitatem ieiunii con-
tra omnes hostes nostros diuinum mereamur aux-
ilium. Res enim est precipui operis quam ex
auctoritate indicimus ex caritate suademus.
Ut paulolum edendi libertate compressa
castigationem corporum & pauperum studeamus
alimoniam. Quos qui refecit animam suam
pascit & temporales epulas in delicias mutat
aeternas. In locum igitur malarum cupidi-
tatum sanctorum desideriorum incrementa succe-
dant. Cessat iniquitas si non sit otiosa ius-
ticia. Quem nullus patitur oprimentem sen-
tiat aliquis adiuuantem. Parum est enim
non auferre aliena nisi largiaris & propria
sub oculis iusti iudicis sumus. Qui nouit
quantum unicuique bene operandi dederit
facultatem. Ne uult otiosa esse munera
sua qui seruissus sicut suris misericorum
distribuit talentorum. Ut credentium qui

liberaliter erogass& auget&. Quisteri-
liter seruass& ammitter&. Et ideo dilectis-
simi qui septimi mensis ieiuniū caelebrare
nos conuenit sc̄itatem uram monemus ut quar-
ta & sexta feria ieiunemus sabbato uero
apud beatū apostolum parit̄ uigilemus. Cuius
suffragantibus meritis ab omnib: tribulati
onibus mereamur absolui. p̄ xpm̄ dnm̄

ITEM ALIA DIE IUNIO SEPTIMI MENSIS.

Quoniam ad promissionis uitae & eterne p̄se-
mitas uult ambulare iustitiae quinos de future
temptationis quenos in itinere uirtutum
insidiosis aduersarentur occur sib: multis nos
presidus dit quibus laqueos diabolicaueremus
instruxit. Interque hoc famulissus saluber-
rimum contulit. Ut contra inimici dolos for-
titudine secontanentiae & operib: pietatis ar-
marent. Ille enim qui ab initio primis homi-
nib: interdicti cibi inseruit appetitū & ma-
le credulis p̄ inlecebram edendi omnium

concupiscentiarum virus infudit eisdem fraudes retractare non desinit & in natura quam scit fuisse in eis esse uitiatam rationis suae germen inquit & ad laborem factanda studia uirtutis desiderium uoluptatis accendit. Quo poena ipsius est pro uicio christiana nec potest eorum animos aliquo modo ledere quin uerunt. Auxiliante domino in sua carne negare. Rationabiles igitur moderationes. Cumque proposito frenande sunt rebelles cupiditates nec sinendum est ut castis & spiritualibus desideriis corporales concupiscentie reluctentur agnoscat interior homo ex exterioris sui esse rectorem & mens diuino gubernata dominatu terrenam substantiam in bonae uoluntatis cogat obsequium. Nec enim deest nobis adhuc ordinem conseruandum. misericordissimi regis auxilium qui nos saluberrime obseruantiae ratione formauit. Per finient nobis pro tempora recursus quosdam ieiuniorum dies in quibus castigatione corporum uirtus roboraretur animo.

X.

Huius autem remedii manus dilectissimi
 & in isto qui septimus est mense dispositum
 est quod nobis prompta conuenit alacritate sus-
 cipere ut pro illam abstinentiam qua quisq;
 se speculariter atq; priuatim scdm modum
 suae possibilitatis exerceat hanc que omnibus
 simul indicitur animosius caelebre. Nam
 in omni agone certaminis xpianihumilitas
 continentiae. Plurimum ualeat ita ut quid
 se uisissimorum demonum sps qui ab obsessis cor-
 poribus nullus exorcitantium fugantur im-
 perus sola ieiuniorum & orationum uirtute pel-
 lantur. Dicente dno hoc genus demoniorum
 non eicitur nisi ieiunio & oratione. Gratia
 ergo est do & terribilis diabulo ieiunanti ora-
 tio. Ne lateat quantum adquirat salutis
 tuae quodantum prestat aliene. In hanc
 sane obseruantiam dit qua uis omnes nos una
 nimirum oporteat esse deuotos si qui tamen
 sunt quorum uoluntati aliquo absistit in-
 firmitas laborem que supra uires est corpo-
 rum

redimant impendunt facultatū. Multa enim opera pietatis que ipsam medendi necessitatem merito ampliore comedent si ieiunantium purificationem studio benignitatis adquirunt. Nam cum huic quicquid omittunt de humilitatione ieiunii sub sterili fatigatione desudant. Nisi elemosinarum quae possunt erogatione scificent. Dignum est ut in alimonia pauperum habundantior fit eorum. Largitio quorum abstinentiam minor est fortitudo. Quod ergo in sua sibi infirmitate non de negat aliene inopie libenter impendat. & propria necessitate fatiat sibi cum indigente communem. Non culpatur infirmus ieiunium solvens a quo cibos accepti pauper esuriens. Ne escam sumendo polluitur qui elemosinam impetiendo mandatur. Dicente domino date elemosinam & omnia munda sunt uobis. In quo opere dicit & iam huic quibus epularum delectatione se continent. fructus sibi

debent misericordie comparare. Ut quod
 abundantius seminauerint copiosius me-
 rant. Non enim unquam agricolę suos seges
 ista mentitur aut incertam spem habet ope-
 ris culturae pietatis. Quicquid hoc mo-
 do serentis manu spargitur non est uti-
 non torrens trahit non grandio prostermit
 Incolones semp sunt omnes pietatis expen-
 se nec solum integre manent sed & modo
 augentur & qualitate mutantur. De ter-
 renis caelestia prodeunt de paruis magna
 gignuntur. & temporale donum in premiũ
 transit aeternũ. Quis que igitur diuitias
 amat quisq; multiplicari que possides con-
 cupiscis in haec lucra accendere in haec re-
 rum tuarũ augmenta suspira. De quibus
 nihil fur abripit nihil tinea corrumpit
 nihil rubigo consumit. Noli desperare
 de fenore noli de accipiente defendere.
 Quod uni horum fecistis mihi fecistis.
 Quis dicat intellege & apud quem oper

tuas conloceat perspicua cibos fidei oculos seru-
rus agnosce. Nondubitat de recepti one cui
xps est debitor. Non sit anxia liberalitas
nec triste ieiunium. hilarem enim datorem di-
ligit dr. qui fidelis est in uerbis suis & abun-
danter largita retribuit que benigna largien-
da donauit. Per dnm nr̄m IHM XPM.

ITEM ALIA DE IEIUNIO SEPTIMI MENSIS

Ad exorandam dilectissimi misericordiam
adi & ad renouandū statum fragilitatis
humane quantum ualant religiosa ieiunia scō-
rum proph&arum predicatione cognoscim̄
Quid uine iustitie commotionem quam fre-
quenter populus isrl̄ merito iniquitatis in-
ciderit non nisi ieiunio protestantur posse
placari. Unde & iohel proph&a ammo-
nat dicens. haec dicit dñs dr̄ uester. Conuer-
timini ad me in toto corde uestro in ieiunio
& fletu & planctu & dirumpite corda uera
& non uestimenta. Et conuertimini
ad dnm dñm uestrū quia misericors est

& patiens & magna nimis & multū misericors.
 & iterum sc̄ificate ieiunium predicate cu
 rationem congregate plebem sc̄ificate aē
 desiā. Que cohortatio dit nr̄is quoque est
 amplectenda temporibus Quia huius curati
 onis remedia & iam anobis necessarie predi
 cantur. Ut in obseruantia sc̄ificationis antiq.
 quod pdidit preuaricatio adquirat xp̄iana
 deuotio. Diuinarum sunt reuerentia sanc
 tionū interque lib& spontaneę obseruantie
 studia ab& semp̄ priuilegium suum. Ut sacra
 tius sit quod publica lege celebratur quāquod
 priuata institutione dependitur. Exercitatio
 enī continentię quā sibi quisq; proprio iudic
 e& arbitrio ad utilitatem cuiusdam partē
 portionis. Ieiuniū uero quod uniuersa aē de
 sia suscepit neminem a generali purificatio
 ne se iungit. It tunc fit potentissimus di
 populus quando in unitatem sc̄ę obedientie
 omniū fidelium corda contra conueniant.
 & in castris militiae xp̄iane similit̄ ex omni

par te preparatio & eadem ubiq; munitio.
Fremat licet & cruenta hostis pugil furor & late
brasas undique pretendat insidias. Nemine
tunc capere nemi nem poterit uulnerare. Simul
lum in hermen nullum deride nullum inuene
rit ab opere. pietatis ex sortem. Adhuc ergo
in uicte unitatis potentia dilectissimi & iam hoc
nos sollempnium septimum mensis inuitat ut acuris
secularibus actibusq; terrenis liberis addam
animos erigamus & qui hanc intentionem
semper necessariam nonnes possumus habere ppe
tua sepius per humana fragilitatem a supernis rece
dimus. Istis saltem diebus qui nobis ad saluber
rima sunt remedia presticuti mundanis occu
pationibus subtrahamus & aliquid temporis
quod pro fit ad bona aeterna furemur. In mul
tis enim sicut scriptum est offendimus omnes
& licet cotidiano di munere aduersis conta
minationibus emundemur inherem. tunc in
cautis plerumq; animis macule crassiores quas
oportet diligentiore cura abluu & impen

dio maiore deleri. Plenissima autem p̄ca
 torū obtinet̄ abolitio quando totius aēclesie
 una est oratio. & una est confessio. Si enim
 duorum uel trium scōrum pioque consensu
 om̄a que poposcerent dñs prestanda promit
 tit quid negabitur. Multorum milium plebi
 unā obseruantiam pariter exsequendi. & p̄mū
 sp̄m concorditer supplicantiū Magnū est in con
 sp̄ctudn̄i dñi ualde preciosum cum totus xp̄i
 populus. isdem simul instat officis. & in utraq;
 sexu om̄s gradus omnesq; ordines eodem coope
 rantur affectu cum in declinando malo hoc
 faciendo bono parcunctarum & una substan
 tia est. Cum in operib; seruatorum suorum
 glorificatus d̄s & totius pietatis auctor in
 multorū gratiarum actione benedicatur.
 Alantur esurientes uestiuntur nudi uisitā
 tur infirmi. Et nemo quod suū querat sed
 quod alterius. Dum ad reualandam alie
 nā miseriam unicuiq; mensura sua suffi
 cit. & facile est inuenire hilarē largitatē

ubi modum operis ratio temperat facultatis.
Per hanc autem dignitatem que operatur omnia
in omnibus communis fidelium fructus & com-
mune fit meritum. Quo cum potest par eorum
esse animus non in parem census. Et cum ali-
alterius inclinetur largitatem cui equare non
potuit impendio equatur effectui. Nihil
in tali populo ornatum nihilque diuersum est
ubi ad unum pietatis uigorem omnia sibi totius
corporis membra consentiant. . . Nec de
sua tenuitate confunditur quidem aliorum
opulentia gloriatur. Decus enim uniuers-
itatis est excellentia portio nis. Et cum
de spiritu omnes agimus non solum illa nostra sunt
que ipsi gerimus sed & iam illa de quibus
in aliorum actione gaudemus. Amplec-
tamur igitur dilectissimi beatam istam
sacratissime unitatis soliditatem & sol-
lemne iuramentum concordante proposito
bone uoluntatis ineamus nihil a quoquam
arduum nihil asperum queritur. Nec ali-

quid nobis quod uires nostrae excedat indicatur
 Siue in abstinentie castigatione siue in gli
 mosine largitate. Sciunt singuli quid pos
 sint quidue non possint. Ipsi modulum suū
 pondant ipsi iusti & rationabili taxatione
 se censeant ut sacrificium misericordiae
 non cum tristitia offeratur n& interdamna
 numeretur. Hoc pio impendatur operi quod
 cor iustificet. Quod conscientia labet. Quod
 denique & accipienti prodest & danti. Felix
 quidem est ille animus multumq; mirabilis
 qui facultatum defectum bene faciendi
 amore non metuit. & daturū sibi eroganda
 diffidit a quo quod eragat accepit. Sed
 quia magna nimitas ista paucorum est ple
 nū pietatis est ut suorum curam quis quen
 deserat. Nos per se ceteris non preui
 dicantes ea uos regula generaliter quod hor
 tamur ut mandatū di scdm mensuram uir
 possibilitatis operemini. Hilarem enim
 eē beniuolentiā deat quae suā temperat.

largitatem ut de illa & pauperum refectio
gaudeat & domestica sufficientia non la-
bord. Quia uero ministrat semen seminans
& panem ad manducandum prestabit. Et mul-
tiplica uerit semen uerum & auget incrementum
ta fructum iusticie uere. Quarta igitur &
sexta feria ieiunemus. sabbato uero apud bea-
tissimi petri uigilias caelebremus. Cuius
meritis & orationibus confidimus nobis pro
misericordiam dei nostri esse prestanda per christum

ITEM ALIA DIE IUNIO VII MENSIS

Predicationem nostram ditte familiaris uobis
adiuuat consuetudo & ratio temporis com-
munit officium sacerdotis. Ne aut onero-
sum uideatur aut arduum quod ex preceptum
exigit legis & deuotio temperat uoluntatis.
Quicum in unum gratia dei auxiliante conue-
niunt non litera occidit sed spiritus uiuificat.
Ubi autem spiritus dei ibi libertas. Que legem non
timore exsequitur sed amore. Oboedien-
tia enim mollit imperium nec dura ibi

necessitate seruitur ubi diligitur quod iubet
 Cū ergo uos dit ad quedam que etiā uere
 testamento instituta sunt. Cohortamur
 non iudaice uobis obseruantie iugo subdim
 & consuetudinem uobis populi carnalis
 indicamus. Excellēt sup illorum ieiunia
 continentia xp̄iana. Et si quid nobis atq; illis
 commune est in temporib; non cordant in mo
 ribus. Habeant illi nudi pedalia sua & in tris
 ticia uultum ostentent ociosa ieiunia. Non
 in nullo ad habitus nr̄e honestati dissimiles
 nō & austeris & necessariis operibus abstinentes
 edendū diligentias simplici paritate cibemus.
 Ut in usu ciborū modus eligatur non cre
 atura damnetur. Quā uis aū unicuiq; nr̄m
 liberū sit uoluntarius castigationib; propriū
 corpus efficere. & nunc moderatid; nē
 districtius repugnantes spū carnales con
 cupiscentias edomare quibusdā tam dieb;
 ab omnibus oportet & pariter celebrari
 generale ieiuniū. & tunc est efficacior

sacratiorq; deuotio. Quando in operibus pie-
tis totus a& desie unus animus & unus est sen-
sus. Publica enim proferenda est precipua ratio
utilitatis ubi uigilat cura communis. Teneat igitur
diligentiã suã obseruantia singulorum e contra
nequitiae spiritalis insidias implorato diuine praedone
& tionis auxilio. caelestia quisq; arma corripuit
Sed a& desiaasticus miles & iam si sp& talibus
plus possit fortiter facere totius tamen & faci
lius dimicauit si contra hostem palam in acie stesol uatur
terit ubi non suis tantũ uiribus certam ineat sed in incaute
sub inuicti regis imperio fraternis consociatus
agminibus. Bellum uniuersale conficiat mi
nore enim discrimine plures confligunt cum hos
te quã singuli. N& facile pat& uulneri. que
opposito scuto fidei non sua tantum sed & iã
aliorum fortitudo defendit ut ubi una est omni
um causa sit una uictoria. Quia igitur aduer
sarius noster insidiari nobis diuersitatem rationũ
arte non desinit & haec una est uersuta rumeus
intencio ut redemptor xpi sanguine amandatis

di possit abducere. Omnidiligentia præuendū
 est ut nullis inimici iaculis uulneremus. Telam
 ipsius non sunt aspera corporis sensibus & nimium
 carni ut animino ceant blandiunt. Trahunt
 oculos ad uarias cupiditates ut de mundi pulcri
 tudine aut concupiscentie accendantur facer
 ad superstitionum gignantur errores insidiosas
 & iam sonos mollibus uicibus pulsatur auditus.
 Ut animi soliditas in lecebrosa modulatione
 soluat. Ut & alium consuetudines uanita
 tum incauta & parum sobria corda capiuntur.
 Sed hos diaboli dolor inefficaces & irritos faci
 unt diuine presidie gratie & euangelice pre
 cepta doctrine. Quo acceperunt spm sem & a qui
 bus tumor dñi non de poena formidinis sed de di
 claritate conceptus est in lesio fidei ipse de laque
 os talium conterunt captionū & creaturarū
 omniū pulcritudinem ad laudem & gloria
 sui utantur auctoris. Eūque diligant sup
 omnia p quem facta sunt omnia. In huius ammi
 ratione dilectissimi omniū fidelium tendat

affectio de hoc sibi delectationes non corruptibiles sed aeternas sapiens continentia patet.
Et in amore boni sine quo nullus est bonus in
contaminata castitas inardescit. Ad hoc enim
nobis tradita sunt exercitia christiana ut reser-
ta omni illicita uoluptate in sanctis & spiritalibus
delicias estuamus. & cum semper nos oporteat
studere uirtutibus quidam tamen dies ideo sunt
ad castigationem communis obseruantie con-
secrati ut anima quae terrenis adhuc desideris
implicatur & curis secularibus impenditur
ex intra uallo saltem ad diuina respiciat &
quia portio diuina magis est dignos caelestibus
horreis afferat fructus. Ibi enim spes est
m&endi ubi fuerit diligentia seminandi.
His dilectis simi ad profectum uestrum
pro temporis occasione prestrictis ieiunium
uobis. u. mensis indicimus. in quo uos
non solum de ciborum abstinentia sed & iam
de pilatis operibus commonemus. ut quae
uirtutibus religiose parcitate subtra-

tatis in alimoniam pauperū & inerbos debiliū
 transferatis. Omnibus quidem indigentibus ge-
 neralibenuolentia consolentes sed maxime eos
 memores qui sunt de membris corporis xpi. & no-
 bis unitate catholice fidei copulantur. Plus enim
 debemus nr̄is pro consortio gratias quā alienis
 pro qm̄ munione nature abundet ergo in uobis
 dilectissimi benignitas xp̄iana & si quod recur-
 rentia annitēpora desideratis plenasunt fruc-
 tibus. Ita & corda ur̄a parcendisunt fecunda
 pauperib; Quibus utique potuit d̄s cuius sunt
 om̄ia necessaria conferre substantiā & tales eis
 tribuere facultates. Ut in nullo ur̄i largitio-
 nibus indigerent. Sed & illas & uobis multa
 uirtutum materia defuisse & sine illos ad pati-
 entie coronā inopia exerceret & uos ad mi-
 sericordie copia gloriā prouocaret. Mira-
 biliter autē prudentia diuina disposuit ut essent
 in ecclesia & sc̄i pauperes & diuinitus boni
 qui inuicem sibi ex ipsa diuersitate prodesse-
 cum ad aeterna & incorrupta premia prome-

renda & dō gratias agerent accipientes & dō
gratias agerent largientes. Quō sicut scrip-
tum est & patientia pauperis non peribit in
adernū. & illa rem datorem diligit d̄s.

Quarta igitur & sexta feria ieiunemus sab-
bato uero apud beatissimū apostolum p̄ & r̄ ū
uigiliis celebremus. Sperantes nos ita oratio-
nibus ipsius adiuuandos ut d̄s misericordianū
ieiunij sacrificium placatus exaudiat p̄ d̄m
ITEM ALIA DE IEIUNIO VII MENSIS.

Sacratum dicit in septimo mense ieiunium
ad communis deuotionis exercitia predica-
mus fidenter uos cohortationib; paternis
incitantes ut quod fuit ante iudiciū ur̄a
fuit obseruancia. Xpi animum est enim om-
ni tempore aptum & testamentum utrique
conueniens ut p̄ castigationem & mentis &
corporis misericordia diuina queratur.

Quia nihil est efficacius ad exorandum
d̄m quā ut homo ipse se iudicet & nunquā
desinata uenia postulanda qui se fecit

namquã eẽ sine culpa. Hab& enim hoc in ser-
uitum humana natura non a creatore in situ
sed a preuaricatione contractum. Et in poste-
ros generandi lege transfusum ut de corruptibili
corpore & iam quod anima corrumpere poss& oriat
In hoc interior homo sit amentum unregeneratus in xpo
est assiduus hab& cum carne afflictus. & dum
cohib& adulescentem patitur repugnantem. In
qua discordia non facile obtinetur tam perfecta uicto-
ria ut & iam illa que sunt abrumpenda non in luce-
rent & que sunt interficienda non uulnerent.

Quantum lib& sapienter & prouide iudex animi
exteriorib; sensibus presit inter ipsas tamen curas
atque mensuras regende carnis & alende nimis
eis semp uicina temptatio est. Quis enim se aut
a uoluptate corporis aut dolore se iungit ut ad ip-
sã mentem non p̄tineat quod extrinsecus aut blan-
ditur aut incutiat. Indiuisum est gaudium in
discreta tristitia nihil in omne iracundiam non
accendit nihil in timore non resoluit. Nihil egri-
tudo non afficit & que illic declinatio potest esse

p̄ccati ubi una est passio est & regentis. & subdi-
tis. Merito dñs protestatur: sp̄s quidem prum-
tus est caro aũ infirma. Neus que ad inerte
desidia desperatione ducamur que impossi-
bilia sunt homini ex imbecillitate propria
possibilia spondit & uirtute diuina.
Angusta enim & arcta uia est quae ducit ad
uitam. & nemo in eam gressum inferat.
nemo uestigium p̄nerat: nisi difficultis
aditus ipse se xp̄s uiam faciendo reseraret
aut auctor itineris fiat possibilitas ambu-
lantis. Quia idem & intro ducit ad laborem.
& per ducit ad requiem. In quo ergo nobis
spes est & & e re uite in eodem est forma patientie
Sic enim compatimur & conregnabimus. quō
ut apostolus ait qui dicit se in xp̄o manere debet
sicut & ille ambulauit & ipse ambulare. Alio
quin false professionis imagine utimur sic
uis nomine gloriemur eius instituta non sequi-
mur. Que utique nobis onerosa non essent
& ab omnibus nos periculis liberarent similibus

Aliud quam quod amandum iubetur amaremus.
 Duo namque amores sunt ex quibus omnes prode-
 unt uoluntates ita diuisae aequalitatibus sicut
 diuiduntur auctoribus. Rationabilis enim
 animus qui sine dilectione esse non potest aut di-
 est amator aut mundi. In dilectione dei nulla
 nimia in dilectione autem mundata sunt noxia.
 Et ideo & eris bonis inseparabiliter inheren-
 dum temporalibus uero transeunt^{ur} utendum est ut
 peregrinantibus nobis & ad patriam redire pro-
 perantibus nobis & ad patriam redire quicquid
 de prosperantibus mundi huius occurrere & ma-
 tium sit itineris non in lecebre mansionis. Ideo
 beatus apostolus predicat dicens. Tempus breue
 est reliquum est ut qui habent uxores tamquam
 non habentes sint & qui flent tamquam non flen-
 tes. & qui gaudent tamquam non gaudentes.
 & qui emunt tamquam non possidentes. & qui
 utuntur hoc mundo tamquam non utantur. pre-
 terit enim huius mundi figura. Sed quod de
 specie deo pia deuotione & caritate blanduntur

non facile declinantur. nisi impius uisibilium
pulcritudine creator potius quam creatura dili-
gitur. Quia uero dicit diligis dominum tuum ex
toto corde & ex tota animata & ex tota
mente tua & ex tota uirtute tua hinc nullo nos ab
moris sui uinculis uult relaxari. & cum hinc
precepto proximi quoque copulat caritatem imi-
tationem nobis sub bonitatis indicit. Ut quod
diligis diligamus & quod operatur operemur.
Quam uis enim agricultura sumus & di aedi-
ficatio & neque qui plantat sic aliquid neque
qui irrigat sed qui merentur dicit dominus in om-
nibus tamen exigit nostri ministerii seruitutem
& dispensatores nos suorum uult esse donorum.
ut qui di fert imaginem di faciat uoluntate.
Propter quod in oratione domine sacratissima
dicimus adueniat regnum tuum fiat uoluntas
tua sicut in caelo & in terra. Quibus uerbis
quid aliud postulamus quam ut dominus quam
nec dum sibi subdidit subdat & sicut in
caelo angelos ita & in terra homines in

nistros sue faciat ee uoluntatis. Hoc autem peccatis
 amamus dñm amamus & proximum. & non diuer-
 sam & nobis sed una dilectionem quando & ser-
 uum seruire & dñm cupimus imperare. Hic igitur
 efficitur dilectissimi quo amor terrenus excludit
 bonorum operum consuetudine roborat. Quia
 necesse est ut de talibus actibus conscientia delicti
 & libenter audiat quod fecisse gaudeat. Assu-
 mitur ergo ieiunium castitas custoditur multi-
 plicatur elemosina frequentatur oratio fitque
 & singulorum desiderium sit omnium uotum. Na-
 trit patientia labor mansuetudo extinguit irā
 beniuolentia calcit inuidiam inmundi cupi-
 ditates scis desideris necantur. Avaritia libe-
 ritate depellitur & honora diuitiarum fiunt
 instrumenta uirtutum. Sed quia infidie dia-
 boli & iam inter talia studia n̄ quiescunt redacti-
 me in quibus dā articulis temporum uigoris n̄
 est instituta reparatio ut ubi clementia caeli &
 ubertate agri potest mens presentium bonorum
 auida gloriari & in amphā horrea fructibus

congregatis anime sue dicere habet multabona
epulare ibi. Quantam increpationem diuine
uocis accipiet & audiatq; dicentem stulte haec nocte
reposeant ate que prepaſti cuius erunt. Haec
ſollicitiſſima meditatio debet eſſe ſapientis utq; in
breues dies iſtius uitae & incerta ſunt ſpatia
numquam ſit mors inprouiſa morituro nec in
ordinatum incidat. finem qui ſe nouit eſſe mor
talem. Quod itaq; & ſcificatiōni corporum
& reparatione proſit animarū. Quarta & ſexta
feria ieiunemus ſabbato autē apud beatiffimum
p̄trum apoſtolum uigilias caelebremus. Orati
onibus adiuuandi ut ſcōrū deſideriorū conſequa
mur effectum. p̄ xpm̄ dnm̄ nr̄m. **EXPLICIT**
TRACTATUS BEATISSIMI PAPER
LIONIS AD POPULUM AB IO DICTIS. ITEM
TRACTATUS ALIUS EUSDIM CONTRA
HERESIM FUTHICIS AD POPULUM DIC
TUS IN BASILICA SCAE ANASTASIE.
Sicut peritorum dicit prudentiam quem medicorū
eſſe paſſiones infirmitatis humane remedus pro

uenire & quem admodum saluti contraria de
 clinentur ostendere ita pasto. ralis officine ne
 dominico gregi heretica malignitas noceat pro
 uidere. & qualitas luporum & latronum in
 prohibita sit cauenda monstrare. Quia nunquam
 potuit heretica impietas si latere ut a se patrib;
 nr̄is & semp̄ deprehensa sit & iure damnata Solli
 citudinem itaq; nr̄am quā dilectioni nr̄ae impendi
 mus latere non potuit quosdā egyptiis precipue nego
 tiores ad urbem uenisse damnat eutiches dogma
 mortiferum. & ea que alexandrie scelestae abhe
 ricis sit admissa defendere. Asserentes solā
 diuinitatis in xpo fuisse naturam nō carnis humane
 quā sumpsit ex beatamaria semp̄ uirgine. habu
 isse penitus ueritatem. Que impietas & falsum
 hominem & dñm dicitē passibilem. Quod quo
 audiant animo que ue consilio dubitare non pos
 sumus. Quia enim ipsi a ueritate euangelii recesserunt
 ac mendacia diabolica secuti alios quoq;
 uolunt socios sue p̄ditionis efficere. & ideo
 paterna uos & fraterna sollicitudine commo

nemus

ut inimicos catholice fidei hostes ad esse incar-
nationis dominicæ negotiatores & instructo a se
apostolis simbolo repugnantes in nullum recipi-
atis consensio nis affectu. Dicente apostolo be-
dicam hominem post unã & secundã con-
onem de uita. Sciens quia huius mundi reuer-
sus & proprio iudicio sit damnatus. Propria
enĩ pertinaci aperit & sua xpo discedit insana.

Quicam impietatem p quam ante se multos scet
porisse scetatur. & religiosum sibi atq; catho-
licum putat id quod scõrũ patrũ iudicio & in-
focino pfidia & inmanichei dementia & in-
apollonaris insania constat eẽ damnatum.
Ut adhuc quas inoue & nec dum clammate in-
pnicem animarum suarum consentiant
prauitati qui incarnatione dominicæ dene-
gant sacramentũ. Quasi aliud tota euange-
lica lœctione doceamur quã hoc uno diuine
miserordie sacramento humanũ genus in his
qui credunt eẽ saluatũ. Quod unigenitus
di filius equalis p omnia patris nãe assumti

one substantie manens quoderat dignatus est
 ee quod non erat. Verus scilicet homo uerus
 dr. Quia si quis cuius quā corde peccati imāgia
 sibi inā pfecta que nature ueritate & anime
 & carnis uniuert & intra uterū beate uirginis
 & matris sp̄s sc̄i uirtute conceptus nec ditione
 partus nec primordia fastiuit infantie ut uer
 bum dei patris humanā ubi in eēt substantiā
 & diuinitatē potentia & carnis infirmitate
 loqueret. De corpore habens corporeas acti
 ones & spiritaliter diuinitate uirtutes. Humanū
 quippe est esurire & sitire de more humanū
 est in diuere florere & tristari. Humanum deniq;
 est in diuifigi mori atq; sepeliri. Sed diuinitate
 sup̄ mare ambulare aquis in uina conuertere
 mortuos suscitare mundū propria morte re
 me facere. Itē cum uiuificta sup̄ om̄nem cæ
 lorum altitudinem carne conscendere. Ut
 quibuscūq; credunt dubitari non possint quid
 humanitati adscribere quid debeant ad sig
 nari deitati. Quia in utroq; unus est x̄p̄s

qui & de itatis suae potentia non amisit & uentum
compositi hominis nascendo suscepit. Hos ergo
dilectissimi de quibus loquimur tanquam ue
nenum mortiferum fugite & secramini dis
dinate & ab eorū conloquiis sine reprobatione
corrigi noluerint abstinete. Quā sicut scriptū
sermo eorum serpit ut cancer. Iusto enim iudicio
ab ecclesie unitate regetis nulla est tribuenda
communio. Quia nō inris odus sed suis sceleribus
pēderunt. Vos igitur dilecti dō & apostolico
testimonio coronati quibus beatus apostolus pau
lus doctor gentium dicit. Quō fides urā arman
tiatur in uniuerso mundo custodite in uobis quā
tantū p̄dicatore agnoscat sensisse de uobis. Ne
mo unū efficitur huius laudis alienū ut quos p̄ tota
doctore scō sp̄s heresis nulla uolauit impietas.
Nec modo quidem impietas possint maculari
contagium. Confidimus autē quod p̄tētiō di corda
urā fidem que custodiat ut cū actenus fideliter
obalstis in x̄nū perseueranti catholice fidei
obseruantia placeatis. **EXPM DNM NRM**
in nōm̄e dñi noster, **III.**